

इष्टीयतुल भुस्वेभीनां

भुस्वेभीनां दीन.

भीर सैयदअली भीन सैयद अमीरअली

कादरी.

प्रसिद्ध/अरवाण्डे.-दे/डी/रडीर. भीलीभोरा.

भुस्वेभीनां

सने १८१७ हसिरी.

सने १३३५ हीजरी.

आवृत्ती १७मी.

नक्षत्र, २०००

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાગિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૬૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૯૬૨૫૭૮૧ મુસ્લિમાન

વિષય ૫૭

દીખાચો.

હાલના જમાનામાં મુસલમાન બાપ્તિઓ દીનની કેળવણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી બાપામાં છે. અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, બાપામાં થયેલો છે, તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજહબથી બિલકુલ નાવાકેફ છે, એ ધણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન બાપ્તિઓ પોતાનો મજહબી હકમ નહીં શીખતાં, ધણાં જણાં ગુજરાતી બાપા શીખેલા છે. અને શીખે છે, તેથી જો મજહબી કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાવેલી હોય. તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઓળખી જણાવના અંવારમાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક બાપ્તિઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ જમ્યાન અને ગુજરાતી હરફોમાં છપાવી છે. એની હજારો નકલો ખપી જવાથી એમાં ઘણો સુધારો વધારો કીધો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગલોનો ભાવ ત્રણ ગણો થવાથી નાચારીએ કીમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં ધણી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફેરફાર કરી એની નકલ કીધી છે. પરંતુ તે ગલત હોવાથી નમાઝ મકરૂફ થાય છે. અને સવાબને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. માટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, અમારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

આ રીસાલામાં જ્યાંને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ઘણાં ખરા ઉરદુ જ્યાંન ખોલી જાણે છે, અને એ જ્યાંન ખોલવાનો જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે, એમાં અરખી આયતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી દરજ્જામાં લખી છે. પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણો ફેરફાર છે, તેથી ગુજરાતીમાં ખરાખર લખી ઉચ્ચાર કરવો મુશ્કેલ છે, તો પણ ઘણાંખરા ‘કલામે શરીફ’ પઢી જાણે છે, તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે, એ પ્રમાણે જ્યાંન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ જે તદ્દનજ નાવાકેફ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી, એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે, તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશે. અને સેવકને દરગુજર કરશે, એવી મારી વિનંતી છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી ભરેલું છે. અને કોઈથી ભુલ નજ થાય, એમ ખનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરખી આયતો તથા અમના પા સીપારાની સુરતો વીગેરે દાખલ કરેલું છે. માટે બીજી કિતાબોની પેઠે એની તાઝીમ કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદબી કરશે, તો ગુનાહ ગાર થશે.

લી. દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

બાબત.

સફા નંબર.

ઇસલામકા પેહલા રકુન કલમયે શહાદત સાતોં

કલમે ઓર અકાયેદકા ખ્યાન.

૬

દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નીયતોં

૧૨

દુઆએ કુતુત, ઓર અત તહીયાત.

૧૬

ખ્યાન પુઝુકા.

૧૭

નવાકીઝ પુઝુકે.

૧૮

ખ્યાન તયમ-મુમકા.

૧૯

ખ્યાન પાનીકા.

૨૦

ખ્યાન નજસતકા.

૨૧

ખ્યાન ગુસ્સલકા મયે નીયતોંકે.

૨૩

ખ્યાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

૨૫

ખ્યાન વાજેખાતે નમાઝકા.

૨૭

ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.

૩૦

ખ્યાન જમાઅતકા.

૩૧

ખ્યાન ઈમામતકા.

૩૨

ખ્યાન અગ્નનકા.

૩૩

ખ્યાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

૩૪

હીપારયે અમ, પા હીપારેકી સુરતેં.

૪૦

મદ્દ ઓર ઓરતકી નમાઝકા ફર્ક, ઓર નમાઝકે મકરહાત. ૪૭-૪૮

ખ્યાન ખીમારકી નમાઝમેં.

૪૯

ખ્યાન મુસાશીરકી નમાઝ, ઓર નમાઝે જુમઅ કા.

૫૦-૫૧

ખ્યાન નમાઝે હદેનકા. મયે નીયતોંકે.

૫૭

ખ્યાન નમાઝે તરાવીહકા.

૫૮

ખ્યાન આશુરેકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન તહજજુદકી નમાઝકા.	૬૧
ખ્યાન કુશુક ઓર ખુશુકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન શહીદકા.	૬૨
ખ્યાન જનાજેકી નમાઝકા, મયે નીયતોંકે.	૬૩
ખ્યાન જકાતકા.	૬૬
ખ્યાન સદકયે શીતરકા, ઓર કુરખાનીકા.	૬૯
ઇસલામકા ચવથા રકુન રોઝે રમઝાનકે.	૭૦
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.	૭૩
ખ્યાન અકીકેકા, નયે નીયતકે.	૭૪
ખ્યાન મુતફરરેકાત નીયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૭૫
સુ-ર-યે યાસીન.	૮૪
સુ-ર-તુલ મુલ્ક, (તખારક.)	૯૦
સુ-રયે મુઝમ્મીલ.	૯૫
કસીદા ગૌસીયા.	૯૯
અહદ નામા.	૧૦૧
દુઆયે મુરયાની મયે તરજુમા.	૧૦૫
મૈયતકી તલકીન.	૧૧૯
હઝરત પીરાને પીર દસ્તગીરકે ગ્યારા નામ.	૧૨૨
ઇસલામી બારા મહીનેકે નામ, ઓર ઉસકે ફઝાયેલ.	૧૨૩
ખ્યાન યુનાહે સગીરા વ કખીરાકા.	૧૨૮

❖ હદીયતુલ મુસ્લેમીન, ❖

— યાને —

❖ ઝુરરીયાતે દીન. ❖

❖ ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ❖

“ અલ્લ-હમદા લીલાહે અલા નવાલીહી, વસ્સલાતો વસ્સલામો અન્ના રમુલીની મોહમ મર્દાવ, વ આલીહી વ અસહા-બીહી અજ મહાન.” અય અઝીઝો સમજો તુમ ઇસ ખાતકો, કે મુસલમાન હોના ખડી નેઅમત હે. વન કોઈ મુસલમાન હુવા, દુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેખતમેં બડે બડે દરજે બેહિસ્તમેં પાવે, ઝોર બજેર મુસલમાન હુયે, કોઈ ઇમાદત કુબૂલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે દર ઇનસાનપર લાઝીમ હે, કે પેદલે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસા-બેલ મીખે, ઝોર અપની અવલાદ. ઝોર સખ ઘરકે આદમીઓંકો સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નખત અજબસે પાવે. ઝોર નહીં તો બહોત અજબ દેખેગા. વોહબી ઝોર ઉસકે ઘર વાલેબી.

અબ તુમ મસાબેલ દીનકે દીલસે મુનો. પક્કી પક્કી કિતાબોં મોનેબરસે નીકાલ કર ખ્યાન કરતા હું ફરમાયા “ રમુલે ખુદા, સલ લલાહો અન્નય-હે વ આલીહી વસલ્લમ ” ને, કે ખુનયાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝેં હે. અન્વલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી ‘ નમાઝ, ’ તીસરી ‘ જકાત, ’ ચવથી ‘ હજ, ’ પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે. ”

ઈસલામકા પેહલા રુકુન-કલમયે

શહાદત.

અવ્વલ કલમે તૈયય, લા ઇલાહા. ઇલ લલાહો મોહમદર રસુલુલાહ.,-દોયુમ કલમે શહાદત. અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ્બ-દોહુ વ રસુલો-સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુખહા નલ્લાહે વલ હમદો લીલ્લાહે, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા ખીલ્લા હીલ અલી-ઇલ અઝીમ - અહામ કલમે તવ-હીદ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલકો વત્ર-હુલ હમદો, યોહયી વ યોમીતો વહોવા હૈયુન, લા યમુતો વલા યનામો વ-લા યદુતો અબ્બ-દન ખે યદે હીલ ખયેર, વહોવા અત્રા કુલ્લે શેખન કદીર-પંજુમ કલમે રદ કુદર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આઉન્ને એકા મીન અન ઉશરેકા એકા શેઅવ, વ અના આ-ત્રમો ખીહી, અસતગ ફેરોકા લે-માલા આ લમો ખીહી, તુખતો વ રજતો અનહો, વ અસ-લમતો, વ અકુલો ઇનની અશહદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ વ અશ હદો અનના મોહમ મદન અબ્બ-દોહુ વ રસુલો. (ઇમાને મુફરિસલ) આ-મનતો ખીલ્લાહે વ મલાએ-ક-તીહી, વ કાતો-ખીહી વ રોસોલીહી, વલ યોમીલ આખેરે વલ કદરે ખય-રીહી વ શર રીહી, મીનલ્લાહે તઆલા વલ આઅસે બાદલ મોતે હક. (ઇમાને મુજમ્મીલ) આ-મનતો ખીલ્લાહે કમા હોવા ખે અસમા-ઇહી, વ સીફાતીહી વ કખીલ

તો જમીઆ અહકા મીઠી, અશ-હદો અલ લાં ધલાહા ધલ લલ્લાહો વહ-હહુ લા શરીફા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોદમ મદન અબદોહુ વ રસુલો-શશુમ કલમે અસ-તગ-ફાર, અસતગ શીરલ્લા હીલ અઝી-મીલ લજી, લા ધલાહા ધલ્લાહુ અલ હેયુલ કૈયુમ, વ અતુમો ધલય-કા મીનજ જન-ખીલ, લજી, લા આ-લમો. ધન-નકા અનતા અલ્લામુલ ગુયુબ. યા ગફફા-રજ જુનુબ, બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન-હફુમ કલમે સૈયદુલ અસ-તગ-ફાર, અલ્લા હુમ્મા અનતા રખ્ખી, લા ધલાહા ધલ્લા અનતા ખલક-તની, વ અના અબદોકા વ અના અલા અહ-દેકા, મસ તતાતો આઉન્ને બેકા, મીન શરરે મા સનાતો અબુઓ લકા, બે નેઅ-મતેકા અ-લધ્યા. વ અબુઓ બે જનખી ફગ-ફેર લી, ફધન-નહુ લા યગ-ફેરજ જુનુબા ધલ્લા અનતા બે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

અબ સુને! તુમ, પેહલે કલમેકે માયને ફર્ક પેહી હે, મુસલ-માન પર હે, કે જખાનસે ઇકરાર કરે, ઝોર દીલસે સચ જાને, કે પયદા કરને-વાલા સારી જહાનકા એક હે, અલ્લાહ ઉસકા નામે પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીફ નહીં, સખ બઝાઈયાં ઝોર કમાલ ઉસીકા હે, ઝોર વોહ સખ અયબોસે પાક હે. કીસી કામમે કીસીકા મોહતાજ નહીં. ઝોર સખ ઉસકે મોહતાજ હેં, સખ ચીન્નેકી ઉસે ખખર હે, એક જરરા ઉસસે છુપા નહીં, ઉસે સખ ચીન્નેકી કુદરત હે. જો ચાહે સો કરે; કોઇ ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા, ઝોર જો કુછ બંદે કામ કરતે હેં, ભલા યા ખુરા, બલકે જો દુની-યામે હોતા હે, સખ ખુદાકી તકદીરસે હોતા હે, ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર રખ્યા થા, કે ફુલાનેસે ફુલાને વક્ત અયસા અયસા હોગા; ઝોર ઇખાન લાવે, કે ફરિશતે બંદે ખુદા કે હેં. પયદા હુયે તુરસે.

પાક હેં, ગુનાહ નહીં કરતે, જીસ જીસ કામ પર ખુદાને મુકરર હૈર
 દીયા હે. ઉસપર કાયેમ હેં, ન મરદ હેં ન અવરત, ખાતે પીતે નહી.
 ખુદાકા જીવ ઉનકી જાંઘી હે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઈ નહીં
 જાનતા, ઉનમેં ચાર ફરિશત્રે બહોત નામવર હેં. જીજીલ. કે કિ-
 તાબેં ખુદાકી ઓર હુકમ ખુદાકે પયગંબરોં કે પાસ લાયા કરતે થે,
 મીકાઇલ, કે રોજ ખુદાકે હુકમસે બંદોંકો પહોંચાતે હેં, ઓર મેંહકી
 નેયારી બી કરતે હેં, ઇસ્રાઇલ, કે સુર મોહમેં લીયે ખડે આમતકે
 દીન પુકેમે, ઇઝરાઇલ, કે મરતે વક્ત જાન નીકાલતે હેં, ઓર
 ઇમાન લાવે. કે ખુદાને કિતાબેં પયગંબરોંકો ભેજી હેં, તવરેત,
 હઝરત મુસા પર, ઇનજીલ, હઝરત ઇસા પર, ગંબુર, હઝરત
 ઘાઉઠ પર, કુરઆન, હઝરત મોહમદ મુસતફા પર. અલય હીસ-
 સલાનો વરસલામ, ઓર બાઝી કિતાબેં, ઓર પયગંબરોં પર. જો
 કુજ ખુદાકી કિતાબોંમેં લીખ્યા હે, સખ હક હે, ઉસપર ઇ-
 માન લાવે, ઓર ઇમાન લાવે. કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયત કે વાસ્તે
 દુન્યામેં પયગંબરોંકો ભેજા; ઓર હુકમ કીયા, કે જીસ રાહપર
 પયગંબર ચલે, ઉસી રાહપર ચલો, તો દીન દુનિયા તુમહારા દુરસ્ત
 રહે. જો કોઈ દુસરી રાહ ચલેગા, દોજખી હોગા. સખ પયગંબર
 બરહક હેં, ઓર ગુનાહોંસે પાક, ઓર સારી ખુદાઇસે અફઝલ હેં.
 ઉનકે દરજેકો કોઈ નહીં પહોંચતા હે. અવ્વજ પયગંબર હઝરત
 આદમ હેં, બાપ સખ આંદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાદસે ઉનકે
 ઓર બહોતસે પયગંબર હુયે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માઅલુમ હે.
 આખીર સખસે પીછે દુનિયામેં હઝરત મોહમદ મુસતફા સલ
 લલાહો અલયહે વ આલીહી વ સલ્લમ આયે હેં; ઓર પયગંબરી
 હઝરત પર ખતમ હુઈ. પર તુર હઝરતકા સખસે પેહલે પયદા

હુવા થા, ઠાસી વાસ્તે હઝરત સખ પયગંબરોંકે સરદાર હેં. પયદા હુયે મઝકે શરીફમેં, જખ ચાલીસ બરસકે હુયે, તખ ખુદાકી તરફસે પયગંબરી મીલી, ઝોર ફરઆને શરીફ ઉતરના શુર હુવા. શીર તેરા બરસ મઝકે શરીફમેં રહે, વહાં મેઆરાજ હુઈ, હઝરત જાબઈલ ખુરાક લેકર આયે. હઝરતકો સવાર કરકે મસજીદે અકસામેં લે-ગયે. ઝોર વહાંસે માતવેં આસમાન પર હઝરત તશરીફ લે-ગયે, અર્શ ઝોર ફરસી સખ કુછ દેખા, ઝોર બેહીસ્ત ઝોર દોજખ કીબી સયેર કી, ઝોર દસ રાતમેં બડી બડી નેઅમનેં ખુદાકી તરફસે પાઠ. ઝોર પાંચાં નમાઝ બી વહાં ફર્જ હુઈ. શીર જખ હઝરત તીરપન બરસકે હુયે, ખુદાકે હુકમસે મઝકે શરીફસે મદીને પાકમેં આયે. દસ બરસ વહાં રહે, જખ તીરસઠ બરસકે હુયે વફાત પાઠ. ગુનાંચે મઝારે શરીફ હઝરતકા વહાં બના.

ચાર ફરસી હઝરતકી ચેહ.

મોહમદ ખીન અબ્દુલ્લા, ખીન અબ્દુલ મુતલિબ, ખીન હાશીમ. ખીન અમ્દે મુનાફ.

ઝોર ઇમાન લાવે, કે મરનેકે પીછે આદમીકે પાસ દો ફરિસ્તે મુનકર નકીર, આકર સવાલ કરને હેં. રખ તેરા કોન હે ? મુરદા અગર બા-ઇમાન હે, જવાબ ઉનકો દેતા હે, રખ મેરા અલ્લાહ, દીન મેરા ઇસલામ, ઝોર યે શખ્સ રસુલ ખુદાકે હેં. હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આયે યે. શીર જિસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતી હે, બેહીસ્તકી તરફ દરવાઝા ઉરકે વાસ્તે ખોલ દેતે હેં. ઝોર

जो येह मुरदा भे-धमान था. मुतकर नकीरका जवाण डिसे नदी आता. हरबार कहता है. में नदी जनता, शीर इसपर आनन सप्त करने हें. और हरबाजा होजणकी तरफ जोल देते हें. और धमान लावे, के आनन आनी पर हक है. इसी दिन हररत धसिराकील सुर पुकेजे, आसमान कट जवेगे, तारे कट जवेगे. और कट कर गीर पडेगे, और पहाड उडने कीरेगे, जयसे रमके गाले. शीर आसमान और सारा जमान कना होगा, जय दूसरी बार सुर पुकेजे. शीर कुछ मौणुद हो-गयेगा. मुरदे गोरोंसे नीकलेगे. और तराणु अमलकी पडी होगी. और नामे आमाकडे दिनके हाथोंमें देगे, और दिसाय करेगे. हाथ पाडे उसके गवाही देगे, के बले काम डिगे थे, या भुरे, और होजणकी पीठपर पुल-सिरात पडा होगा, जालसे आरीक और तलवारसे तेज, इसपर सयके यडनेका हुकम होगा, नेक अयसे यजे जमगे, के जयसे भीजली, या जयसे भाव, या जयसे घोडा तेज. और जाके प्याहोंकी तरफ, और जहोतसे होजणमें कट कर गीरेगे, और धमान लावे, के हक-तज्जालाने हररत पयगंबरको होजे कवसर दीया है, पानी उसका शहेदसे भीठा है. और दुधसे जीयादा सुदेह है, कुजे उसके जहोत हें. और धमान लावे, के हररत रसुले भुदा, और सारे पयगंबर और अवलीया, और नेक आदमी शहायत गुनाहगारोंकी कयामतके दिन करेगे, और धमान लावे, के मुसलमानोंको पडी पडी नेअमतों जेहिस्तमें गावेगी. जानेको भेवे, और पीनेको शरयत, पीहमतको कुरे और गीलमान रहनेको मकान अच्छे अच्छे, सयसे पडी नेअमत जेहिस्तमें दीदार भुदाका है, के अपने हकको करमसे मुसलमानोंका नसीब करेगा. और काशीरोंका होजणमें पडे पडे

અગ્નિય હોંગે, આગ, સાંપ, ખીછણુ, ગરમ પાની તોડો જાણુ, કાંટે, બદામી કે મકાન, ઓર બહોતસે અગ્નિય હેં.

હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ઇમાનકે ઉઠાલે. ઓર સખ મુસલમાનોંકો અગ્નિયસે જાયાવે. ઓર ઇમાન લાવે, કે જો કુછ કુરઆન ઓર હદીસમેં બેહિસ્તી ઓર દોજખકા એહવાલ, ઓર અગલી પીછલી ખાતેં લીખખી હેં. સખ હક હે. ઓર જો ખાત મોવારીક શરેઅકે હે હક હે, ઓર જો ખાત ખીલાફે કુરઆન ઓર હદીસકે હે, સખ ખાતીલ હે, ઓર ખુરી હે. ઓર દર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે હઝરત રસુલે ખુદા, કી ખુશી કે વાસ્તે હઝરતકી અદલે-ખયેત ઓર અઝવાજે મુતલ-હેરાતસે ઓર હઝરતકે યારોંસે મોહખ્યત ઓર એતેકાદ રખમે. ઓર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઓર બેહતર સમજે. ઓર ઉન સખકી તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેં સે સુને. રદી અલ્લાહો અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બડી તાઅરીફ હે. ઉન સખમેં હઝરત અખુયકર, હઝરત ઉમર, હઝરત ઉસમાન, ઓર હઝરત અલી, ઇન સખકી તાઝીમ કરે. કયું કે હઝરતને ઉનકી બહોતસી ખુખીયાં જાયાન કી હેં, દોસ્તદાર ઉનકા બેહિસ્તી. ઓર દુશ્મન ઉનકા દોખખી હે. રદી અલ્લાહો અનહુમ અજ મદન ઇન સખ ખાતો પર એતેકાદ કરકે, હક જનકે પક્કા મુસલમાન હોકે, મસઅલે વુજુ ઓર નમાઝકે સીખે, ઓર નમાઝકો સારી ઇખાદતોંમે અફઝલ બેહતર, ફર્જ ખુદાકા સમજકે; પાંચોં વક્ત નમાઝકો જમાઅતસે અદા કરે, ઓર સુસ્તીસે કબી તર્ક ન કરે, ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ લલ્લાહો અલય-હે વસલ્લમને, જો કોઈ મોહાફેઝત ન કરે નમાઝ પર, ન ઉસે નુર હો, ન હુજ્જત ન નખત. ઓર હો વોહ શખ્સ દીન ક્યામતકે સાથ કારન, ઓર શીરઓન

ઓર હામાન, ઓર અખી ખીન ખલાફ કે. ઓર ફરમાયા હજરતને,
કહેા તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જખ સાત બરસકે હોં,
ઓર જખ દસ બરસકે હોં, મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ.

નમાઝ ફજરકી. ૪. રકઆત (દો સુન્નત, ૨ ફરઝ)

૨, દો રકઆત, સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સુન
નતા રસુ-લીલાહે તઆલા. સુન્ન-તત્ત ફજરે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા
જે-હ તીલ કાબતીશ શરી ફતે, અલાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલા-તત્ત ફજરે, ફર દુલાહે તઆલા ફરદ કાજલ વકતે, ' હક
ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ ' મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ તીલ
કાબતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

* એ નિશાની કે અંદર જે લીખ્યા હુવા હે, વોહ આગે
ઇમામ ફરઝ નમાઝમેં હો તો પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાઝ
પરહતા હો, તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે. ઇસી ત્રરેહ તમામ ફરઝોંકા
નિયતોમેં અમલ કરે, ઓર થેહ ફક્ત ફરઝ નમાઝ કે વાસ્તેહી હે,
અગર ફરઝમેં આપ ઇમામ હોવે, તો " હક ત-દયતો બે-હાજલ
ઇમામ. " લીખ્યા હે, વહાં " અના ઇમામુન ક્લેમન હદરા. " પરહે.

નમાઝ ઝોહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત. ૪ ફરઝ ૨, સુન્નત. ૨, નશીલ.)

૪ રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન, સલાતઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જે હન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન સલાતઝ ઝોહરે, * ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે * ” ઇક ત-દયતો એ હાજલ ધમામ * “ મુ-ત-વજ જેહન ધલા જેહ તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર. ”

૨ રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

• ૨ રકઆત નશીલકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા ન-ફ-લીઝ ઝોહરે, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રકઆત ફરઝ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુખતા રસુલીલાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ-ત-વજ જેહન, ઇલા-જે-હ તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, અરઆ રકઆ તીન, સલાતલ અસરે, ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ ” મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નમાઝ મગરેબકી. ૭ રકઆત, (૩, રકઆત ફરઝ, ૨, સુન્નત ૨, નરીલ.)

૩, રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, સલાસા રકઆ તીન સલાતલ મગરેબે. ફરદુલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે \times ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ \times મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતલ મગરેબે, સુતના રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નફલીલ મગરેબે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાખ-તીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ ઇશાકી ૧૭, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરઝ ૨, સુન્નત, ૨, નરીઝ ૩, વીતરે વાજેખ, ૨ નરીઝ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરખા રકઆ તયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરખા રકઆ તીન સલાતલ ઇશાએ, ફરદુલ્લાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે * ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નરીઝકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નરીઝીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

૩, રકઆત + વીતરે વાજેખકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆ તીન, સલાતા વીતરે, હાજેહીલ લયલે બાદલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

+ રમઝાનમેં તસવીહકે અંદર વીતર ઇમામ કે સાથ પરહે, ઉસ વકત જહાં બાદલ ઇશાએ લીખ્યા હે, ઉસકે પીછે "ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ" સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકચાત નરીલકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તચ્ચાલા, રકચા-તયનો સલાતા નદ્લીલ ઇશાગે, મુ-ત-વજ જેલન ઇલા જેલ-નીલ કાખ-તીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

^x દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇનના નસ્ત-ઈ-નોકા, વ નસતગ ફેરોકા, વનુ મેનો ખેકા, વ-ન તવક-ફલો અ-લયકા, વનુસની અલય કલ ખયેર. વ નસકોરોકા વલા નક-ફેરોકા, વ નખ-લગો વ નતરોકા મધેયક-જેરોકા અલ્લા હુમ્મા ઇયાકા નાઅમુદો વ લકા નોસલ્લી, વ નસજોદો વ ઇલય-કા નસચા વ નદ-ફેદો, વ નરજુ રહ-મ-ત-કા, વ નખશા અગ્ન-અકા, ઇના અગ્ન-અકા, ખીલ કુદશરે મુલ-હેક.

અત્ત તહિયાત.

અત્ત તહી-યાતો લીલ્લાહે, વસ સ-લ-વાતો, વત તૈયે-ખાતો, અસ્સલામો અ-લયકા, ઐયો-હન નખીઓ, વ રહ-મતુલ્લાહે, વ ખ-ર-કા-તોહુ, અસ્સલામો અ-લયના, વ અલા, ઇખાદીલ્લાહીસ સાલેહિન.

^x યેહ દુઆયે કુનુત ઇશાકી નમાઝમેં, વિતરકી તીસરી રક-આતમેં અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકચાત તોડકે શીર બાંધે ઓર યેહ દુઆ પરહે. બાહ રકુમેં જાવે.

અણ-હદો અણ લા ઇલાહો હલ લલ્લાહો, વ અણ-હદો અનના
 મોહમ મદન અમ-દોહુ વ રસુલો. (દુરૂદ) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા
 મોહમ મદીવ, વ અલ્લા આલે મોહમ મદીન, કમા સલ-સયતા અલ્લા
 ઇબ્રાહીમા, વ અલ્લા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ,
 અલ્લા હુમ્મા બારેક અલ્લા મોહમ મદીવ. વ અલ્લા આલે મોહમ
 મદીવ, કમા બા-રકતા અલ્લા ઇબ્રા-હીમા, વ અલ્લા આલે ઇબ્રાહીમા
 ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, (દુઆયે માસુરા) અલ્લા-હુમ મજ-ફેર
 લી, વલે વાલે દદ્યા વલે-મન તવા-લદા, વર હમ હોમા કમા રખ
 બયાની, સગી-રંવ, વગ ફેરીસ્લા. હુમ્મા હે જમી-ખલ મોમે-નીના
 વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે-મીના વલ મુસ્લેમાત, અલ અહીયાયે
 મીન-હુમ વલ અમ-વાત, બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

બયાન વુજુકા.

‘વુજુકા નિયત’—નવયતો અન અ-ત-વદ દયા, હૈ હસ
 તેબા હતીસ સલાતે, તકર રોખન ઇ-લલાહે તઆલા.

વુજુકે ફરઝ ચાર હે. એક મોંહ ધોના, માથેકે બાહોંસે હુડકી
 કે નીચે તક. ઓર દોનોં કાનોં તક, દુસરે-દોનોં હાથ ધોના કોહ

* અત્ત તહીયાત હર નમાઝકે કાયદેમેં ખાહ ફર્જ હો, ખાહ
 સુન્નત, ખાહ નરીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત
 તહીયાત પરહે, ઓર સલામ ફેરે. અગર તીન યા ચાર રકઆત હો,
 તો પેહલે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં બેઠકે અત્ત તહીયાત પરહે, લેકીન
 દુરૂદ ઓર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઓર દુસરે કાયદેમેં તમામ પરહે.

નીચે તક, ત્રીસરે—ચોથાજ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનો પાઉં ધોના ટપ્પનો સમેટ. ઇન ચાર ચીજોસે અગર ખાલ ખરાખર બી સુખા રહે, વુઝુ સહીહ નહો.

તરકીબ વુઝુકી—સુન્નત યું હે, કે ઉપર લીખ્યા હુદ્દ નિયત, ઓર “બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.” પરહકે દોનો હાથ પહોંચે તક ત્રીન બાર ધોવે, શીર ત્રીન કુહી કરે. મીસવાક સમેત, ઓર ત્રીનબાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે બાયેં હાથસે નાક ઝાડે, ઓર ત્રીનબાર મોંહ ધોવે, ઓર ત્રીનબાર દોનો હાથ ડાહનીયોં સમેત ધોકર, એક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ કરે, ઓર ત્રીનબાર ટપ્પનો સમેત દોનો પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે કસેમા શલાહતકા પરહે. અશ-હદો અલ લા ખલાહા ઇલ લલાહો, વહ-હલુ લા શરીફા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અમ-હોહુ વ રસુલો. પરહે. ઓર ચેહ દુઆ પરહે—અલ્લા-હુમ મજ અલની મીનત તબ્વા-ખીન, વજ અલની મીનલ મુ-ત-તહ હેરીન, સુખહા નકલ્લા હુમ્મા વમે હમદેકા અસતગ ફેરોકા વા-તુબો ઇલેક.” વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે દુનિયાકી બાતોં કરની મકરૂહ હે. ઓર બહોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાકીઝ વુઝુકે.

જો નજસત આદમી કે આગે પીછેસે નીકમે, વુઝુ હુટ જાયે, ઓર લહુ ઓર પીપ નીકલ કર બહે, વુઝુ હુટ જાયે, ઓર જો કામદા બહોખસ્ત નમાઝકેમેં સો-જાયે, ખડા યા રકુઅમેં યા

સીજદેમેં યા બચકા હો, વુજુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો, ઓર જો નશા પીકર મસ્ત હો, યા ખીમારીસે ગશી (ખે-હોશ) હો, યા બગાયત ઝઘફ હો, યા બાવલા હો તો, વુજુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમેં કેહ-કહા (જોરસે હાંસના) કરનેસેબી વુજુ દુટ જાતા હે.

ખયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકી નિયત--'નવયતો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ ઇલ હદસ, વલ ઇસતેયા હતીસ સલાતે તકર રોખન ઇ-લલાહે તઆલા'—અગર નમાઝીકો પાની ન મીલે. એક કોસબર દુર હો, યા ખીમારીસે પાની ખલલ કરતા હો, યા ઇદેનકી નમાઝ જાનેકા ખૌફ હો, પાક મીટી પર તયમમુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીઝ નમાઝ તરક ન કરે—તરબાય તયમમુમકી—પેહલે નિયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંહ પર મલે, ઓર અયસી તરેહ મલે. કે જીતના મોંહ હાથ ધોનાં ફરજ હે. સખ જગે હાથ પહોંચે, ઓર અગર હાથમેં અંગુઠી હો ઉસેબી હીલાવે, તયમમુમ ગુસલ ઓર વુજુકા એકસા હે, જયસા આદમી વુજુ ઓર ગુસલસે પાક હોતા હે. તયમમુમસેબી પાક હોતા હે, જે વીસવાસ નમાઝ ઓર કુરઆન પરહા કરે, જખ તલક પાની ન મીલે, જખ પાની મીલા તયમમુમ દુટા. ઓર જીન ચીજોંસે વુજુ દુટ જાતા હે, ઉનહીસે તયમમુમ દુટ જાતા હે, અગર બદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝે ફરજ પરહે. પર જો સતરકે મુવારીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક ઉતારકે નમાઝ પરહે.

બચાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઇ હયવાન કુલે યા ફટ જાવે, યા મર જાવે, માનીદ આદમી યા બકરીકે, તો સખ પાની નીકાલા જાવે. અગર મુમકીન હો તો, ઝોર મુમકીન નહો, તો સાહેબે બસારત જીતના પાની બતાવે, નીકાલ ડાલે. અગર કબુતર યા મુરગી મરજાવે, તો ચાલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે. ઝોર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે, ઝોર ડોલ દરમ્યાની હો, અગર ડોલસે છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે બરાબર લે. અગર કુંએમેં નળસત યા હયવાન મરા હુવા નીકલા, તો જીસ વક્ત કે નળસત યા હયવાન માલુમ હોવે, ઉસ વક્તસે હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઝોર અગર માલુમ નહીં કે કય ગીરા થા, તો ઉસકો એક દિન રાતસે નાપાક ઠેરાવેંગે. ઝોર અગર કુલા ફટા હે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા, ઝોર આદમી ઝોર ઘોડેકા જુટા. ઝોર જીસ જાનવરા ગોસ્ત હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે, ઝોર ચાર પાય શીકારી જાનવરોંકા જુટા નાપાક હે, ઝોર જો જાનવર કે ઘરોંકે સુરાખોંમેં રહા કરતે હે, ઝોર બીલ્લી છોટી ઝોર છોટી શીરતી મુરગી. ઝોર પરીદે શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકરહ હે, ઝોર ગધે ઝોર ખચ્ચરકા જુટા મશકુક હે. અગર પાની ન મીલે. તો મશકુક પાનીસે વુજુ કરે, ઝોર જીસકા જુટા પાક હે, ઉસકા પંસીનાબી પાક હે.

બ્યાન નળસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હો-જાવે, અયસી નળસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અયસી ચીજસે કે જે બેહતી હો, ઓર નાપાકીકા દુર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે. અગરચે ઉસકા અસર બાકી રહે-જાવે, ઓર આછલ નહોવે, તોભી પાક હોતા હે. ઓર જે ચીજ કે નજસ હો-જાવે, વોહ નળસત કે જે દીખાઈ નહીં દે, તો ઉસકો તીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચો-ડનેસે પાક હો-જાવેગી, ઓર જીસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો, તો તીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, ચહાંતક કે કતરા ટપકના મૌકુફ હોજાવે, પાક હો-જાયેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગી હો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુસ્ક હો, તો ખુર-ચનેસે પાક હો-જાતા હે. ઓર મોઝેપર અગર ઘાડી નાપાકી લગી હો તો જમીનપર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી નાપાકી હો. તો ધોનેસે પાક હો-જાતી હે. ફક્ત તલવાર ઓર જે ઉસકે મીસલ ચીજ હો, જમીનપર મલનેસે પાક હો-જાતી હે. ઓર જે બીછોના અયસા હો, કે ધોના ઉસકા દુશવાર હો, એક દીન રાત ઉસપર પાની છાંનેસે પાક હો-જાતા હે. જમીન ઓર જે ચીજ કે ઉસકે મુત-તસીલ હો, માનીંદ પથ્થર, ઇંટ, ઘાસ, કે જખ ખુસ્ક હો-જાવે, ઓર નળસતકા અસર જાતા રહે, તો પાક હો-જાતી હે, ઓર વહાં નમાઝ જાયેઝ હે, લેકીન ત્રયમ-મુમ ઉસસે દુરસ્ત નહીં. અગર ચો-આઠસે કમ કપડા ખરીફ નાપાકી, જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જાનવસૈંકા પેશાબ ઓર હરામ ચીડીયોંકા બેટસે નજસ હો-જાવે

તો મોઆશ હે, ઓર હલાલ તાએગ્કી બેટ પાક હે, મગ મુંગી
 ઓર બતખકી બેટ ગલીઝ નાપાક હે માનીંદ બજાર ઓર પેશાબ
 ઓર ખુન ઓર શરાબ કે, પસ મોઆશીક હે કદર એક દીરદમ
 કે, કે વોહ એક મીસકાલ હે કસીકમેં, ઓર હતેલીકે ગડહેકા અરઝ
 હે રકીકમેં. ઓર અગર પેશાબકે છીંટે સુછકે બરાબર પડ જાવે.
 તો ઉસકા ઘેના વાજેબ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીજ પર પડ
 જાવે. વોહ બી નજસ હે, યા નજસ ચીજ પાનીમેં પડ જાવે.
 તબ બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાબ નજમ નહીં.
 માનીંદ ગધેકે, કે નમકદાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હો-ગયા, તો
 પાક હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો
 ઉસપર નમાઝ ફરસ્ત હે, એક તરફકે હીઝાનેસે દુસરી તરફ હીઝે
 યા ન હીઝે. ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ લપેટે
 ઓર ઉસકી તરી પાક કપડેપર આ-જાવે, તો નમાઝ ઉસપર ફરસ્ત
 હે, અગર જમીન ખુસ્ક અથવા મીટીસે કે જસમેં જોખર મીઝા
 હુવા હે, લીપી ગધ હો, તો ઉસપર તર કપડા ખીજાકર નમાઝ
 પરહના ફરસ્ત હે. ઓર અગર એક કિનારા કપડેકા જો નજસ
 હુવાથા જુઝ ગયા, ઓર દુસરા કિનારા ઘેલીયા. તો નમાઝ ઉસપર
 જાયેઝ હે, માનીંદ ગીહુકે કે રોંધનેમેં ગધેને પેશાબ કીયા, તો
 શીર બાઝે ગીહુ બાંટે ગયે, યા ઉસમેં સે કુજ ફકીરકો દીયે, તો
 સબ પાક હો-જાઈગે.

બચાન ગુસલકા.

એહતે-લામ કે ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા “ મીન ગુસલીલ એહ-તેલામે, મીન રગ-બતીશ શયતાને ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીક્લાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસતેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ-તસેલા * “ મીનગુ સલીલ જના-બત, ” ઇમતે-સાલલ લે અમરીક્લાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદર ફર્જ ત્રીન ચીજે હે. ફક્લી કરના, નાકમે.

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ ‘યા નીફાસ યા જુમાઅ ‘યા ‘ઈદ’ યા ‘એહરામ’ કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુઈ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં ‘મીન ગુસલીલ જનાબતે’, લીખ્ખા હે. વહાં અગર હચઝકા ગુસલ હો, તો “મીન ગુસલીલ હયઝે,” “અગર નીફાસકા હો તો, “મીન ગુસલીલ નીફાસે ” “ઐર અગર જુમઆકા હો, તો “મીન ગુસલીલ જુમાઅતે” અગર ઈદકા હો, તો ‘મીન ગુસલીલ ઈદે’, અગર એહરામ કા હો, તો ‘મીન ગુસલીલ એહરામે, ઇસતરેહ પરહે, ઐર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાણી ડાલના, ઓર સારે બદનપર એકબાર પાણી બહાના, પર સુખત યું હે, કે પેહલે દોનો હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર વુઝુ કરે, શીર બદનપર પાણી બહાવે, ગુસલ જમાઅસે ફર્જ હોતા હે દોનોપર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠ્ઠા, બદનપર ચા કપડેપર મની પાવે ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદ હો, યા ન હો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડેપર અસર મનીકા નપાવે, ગુસલ વાજેખ નહીં, અગર ઔરતકે પાસ બચઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર ખોસા લીવા, ઓર વચસીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મઠું કેહતે હે, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેખ નહીં હોતા, પર જો હાથ લમાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે. ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેખ હુવા, ઉલમા ફરમાતે હે. કે જો સોતા ઉઠ્ઠા, ઓર નાખઝે પર તરાવત મજીકી પાઈ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતીયાત-કે વારતે ગુસલ કરલે. જખ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે પાક હો, ઉસપર ગુસલ વાજેખ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે ત્રીન દીન હે. જ્યાદા દસ રોજ હે, ઇસ મુદતકે અંદર જસ રંગકા લહુ નીકલે, વોહ હયઝ હે, જખ સુફેદ પાણી આયા, હયઝ હો-ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પીછે જખ તલક લહુ નીકલે, નમઝ મૌકુફ કરે. જખ ખુશક હો-જાયે નમાઝ પરહે, જો લહુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. હયઝ ઓર નીફાસમેં નમાઝ ન પરહે, ઓર રોઝા ન રખ્ખે. જખ સુખ જાયે નમાઝકી કઝા નહીં, પર રોઝે જીતને ખાવે, ઉતને કઝા કરે. ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જમાઅ કરના હરામ હે, ઓર ઇસ્તેહાઝામેં રવા હે. જો વુઝુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ

ખર પરહના રવા હે, ઓર હા-જતે ગુસલ વાસેકો દોનોં ખાતેં
રવા નહોં. ઓર મસજીદમેં જનાબી રવા નહોં, ઓર કાઅમે શરીફ
કે ગીર્દ શીરના-બી રવા નહોં.

બયાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

ફર્ઝ નમાઝકે તેરા હેં, સાત બાહર નમાઝસે હેં. ઓર છે
અંદર નમાઝકે, બાહર કે સાત યેહ હેં, અવ્વલ પાકી બદનકી,
દુસરા પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી જાયે નમાઝકી, ચોથી સતર
ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાઝ પરહની. છઠ્ઠા કીબલે કે તરફ ખડા
હોના, સાતવીં નિયત નમાઝકી દાલમેં કરની, યાને જુમેં સમજના
કે ફજરકી નમાઝ ફરઝ પરહતા હુ, નિયત જબાનસે ઝુરર નહોં.
આહે કરે યા ન કરે, અગર આદમી કે બદનમેં ફેડા હે, યા જખમ
હે, ઓર હર વક્ત બેહતા હે, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતા હે;
યા બાવ સીરતી હે, બંદ નહોં હોતી, યા દસ્ત બંદ નહોં હોતે,
યા નકસીર ચલતી હે, બદ નહોં હોતી અયસા આદમી હર નમા-
ઝકે વક્ત વુજુ તાજા કીયા કરે. ઓર બે-ખતર નમાઝ પરહા કરે
નમાઝ તરફ નકરે, ઓર શીર જબ વક્ત નમાઝકા ગયા વુજુ ઢુટા,
મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે ઝાનુ સમેત ફરઝ હે, ઓર અવરત
આઝાદ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરઝ હે, સીવા મોંહ ઓર
દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉંકે. ઓર બાંદીકો પેટ ઓર પીઠસે
ધુંટનોં સમેત ઢાંકના ફરઝ હે, ઓર બાકી મુસ્તહબ હે. જીતના સતર
ફર્ઝ હે, ઉસમેંસે જોનસે અગ્નુકી ચોથાઇ નમાઝમે ખુલજાવે, નમાઝ.

દૂર જાવે. જયસે ચોથાઈ સતરકી. યા ચોથાઈ જરકરકી, યા ચોથાઈ ચુતકી, યા ચોથાઈ ઔરત કે ચરકી, યા કહીં ઔર ખુલજાવે નમાઝ ફાસીદ હોવે. જુસે કપડા મોયસ્સર ન હોગા, નમાઝ પરહે. તરફ ન કરે. કે નમાઝ કે તરફકા બડા અખામ હે, જુસે પગડી, જામા કુરતા મોયસ્સર હો, ઉસે ટોપીસે, યા અકેલી ઇમારતે નમાઝ મકરહ હે. સવાખ કમ હો-જાતા હે, પર નમાઝ જાતી નહીં. જો સતરે ફર્જ હકા હો, અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાનપર હો, કે કિબલા માલુમ ન હો, જહર હો યા અંધેરી રાત હો, ઔર કોઈ આદમી નમીલે. કે જુસે પુછે. અયમી જગે સોચ કરે, જુસ તરફ દીલ ઉસ્કા શહાદત હે, ઉસી તરફ નમાઝ કરે, બગેર સોચકે નમાઝ ફરશત નહીં. ઔર જો કઈ આદમી હો, તર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પર નમાઝ કરે, વક્ત નમાઝોંકે મશહુર હે, પર મુસ્તહબ યું હે. કે સુજ્હેકી નમાઝ જરા અબ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે પરહે, કીરાઅતસે પરહે, ઔર ઝોહરકી નમાઝ ગરમીયોંમેં જરા ઉપરસે પરહે, ઔર મગરેબકી નમાઝ અબ્બરકે દીન ઉપર કરકે પરહે. ઔર ઇશાકી નમાઝ બડી રાત ગયે પરહે. ઔર બાંકી નમાઝોં અબ્વલ વક્ત પરહે બેહતર હે. જુસ વક્ત સુરજ છુપે. નમાઝ પર હની ફરશત નહીં. ન ફરજ ન નશીલ. ન નમાઝ ન જનાઝેકી. ન સીજદા તીલાવતકા, પર જુસને અસરકી નમાઝ ન પરહી હો, લાચારી કેા સુરજ કે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુજ્હેકી નમાઝ પીછે, સુરજ નીકલનેસે પેહલે, ઔર અસરકી નમાઝકે પીછે, સુરજ છુપનેસે પેહલે, નશીલેં પરહની મકરહ હે, પર કઝા નમાઝ જાયેઝ હે.

છે ફર્જ અંદર નમાઝકે ચેહ હેં, અવ્વલ તકબીરે તહરીમા, યાને “અલ્લાહો અકબર” કહેકે નમાઝ શુરુ કરની દુસરે ખડે હેકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમેં કુછ કુરઆને શરીફ પરહના, એથે રકુઅ, પાંચવે, દો સીજદે હર રકઆત મેં કરને, છદે કાયદે આખાર નમાઝકે અત્ત-નહીઆતકી કદર બેઠના, ફર્જ ઓર વીતર બેઠકે પરહના, બગેર ખીમારી કે સહીહ નહા. ઓર સુન્નત ઓર નશીઝ બેઠકેની જાયેઝ હે. ફરઝ ખડે હોકે પરહના બહોત સવાબ હે ચેહ તેરા ફર્જ નમાઝકે હેં, ઇનિમેંસે અગર એકબી તર્ક કરે, નમાઝ ટુટ જાયે, ફેરકે નમાઝ પરહે. ઇમામ આઝમ સાહેબ, કે મજહબમેં, એક આયતે કુરઆન પરહની નમાઝ મેં ફરઝ હે, ઓર એક આયતમેં જાહાદ પરહના વાજેબ હે. યા સુન્નત, પર ઓર ઇમામોંકે મજહબમેં ‘અલ્લહમ્મ’ સારી પરહની ફર્જ હે. કીરાઅત દો રકઆત ફરજોંમેં ફરઝ હે, ઓર બાકીમેં સુન્નત હે ઓર જો વીતર ઓર સુન્નત, ઓર નશીઝ હો, હર રકઆતમેં કીરાઅત ફરઝ હે.

બયાન વાજેબાતે નમાઝ.

વાજેબ નમાઝકે ચવદા હેં—અવ્વલ સારી અલ્લહમ્મ પરહની. દુમરી અલ્લહમ્મકે પીછે સુરત મીનીહુષ પરહની, તીસરી રકુઅ સીજદાંમેં દેર કરના. ચવથી રકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજદેકો જનના, પાંચવીં એક સીજદા કરકે બેઠકે દુસરા સીજદા કરના, છટી દરમીઆન નમાઝકે અત્ત-નહીયાતકે વાસ્તે બેઠના, સાતવીં અત્ત-તહીયાન દોનોં કાયદોંમેં પરહની, આઠવીં પુકારકે પરહના, જહાં પુકારકે પરહને હેં, ઇમામકો ઓર આહીસ્તા પરહના, જહાં આહી-

न्ता परहते हैं। नब्वी “ अस्सलामो अलैय-कुम, ” आधीर नमाजके
 केहना, इसवी दुआये कुनुत वीतरमें परहना, आरहवी छे छे तक-
 पीरें दोनो धंदी नमाजमें परहना। आरहवी बार रकआत इरजमें
 मे हो रकआते अव्वलके वास्ते कीरायतंडा मुकरर करना। तेरहवी जे
 इरज आरआर हर रकआतमें आते हैं। उसमें रेआयत करना,
 मोधवी हर वान्जमें तरतीय नीगाह रअनी, सय वान्ज यवदा
 हुये, धनमेंसे अगर करे करे ओकनी तरक करेगा, नमाज जाती
 नहीं, पर नीहायत भकइह होती हे, ओर जनेके पास हो-जाती हे,
 वान्ज हे, के इरके उस नमाजको परहले, ओर जे धन वान्जों
 मेंसे ओक या ज्यादा ओकसे लुखके तरक डीया। ओर आधीर
 नमाजके सीजहा सहुका करलीया, नमाज सहीह हुई, ओर जे
 सीजहा सहुका नकीया, वान्ज हे, के नमाज इरके परहे। ओर जे
 इरके नमाज न परही इरज उतर गया, पर वान्जके तरकसे
 गुनाह सरपर रहा, सीजहा सहुका पेह हे, के जय आधीरकी अत्त-
 तहीयात परह चुके, सलाम इरके हो सीजहे करे, शीर अत्ततहीयात
 इरह, दुआ परहके सलाम इरे, लाज्म हे हर मुसलमान पर, के अल-
 हम्, ओर कथ सुरतें कुरआनकी, ओर जे यीज के नमाजके अंदर
 परही जये; प्रुय सहीह करके याद करे, ओर नहीं तो गुनेहगार
 होगा, यलके जाजी गलतीयांसे नमाज जाती रहेगी। अगर अल-
 हम्से पेहले लुख के सुरत परह गया, या ओक आयत परह गया।
 सीजहा सहुका वान्ज हो-गया, जे अलहम् के पीछे सुरत परहना
 लुख गया, तीसरी या चौथीमें अलहम् के पीछे सुरत परहले ओर
 सीजहये सहु करे। इमाम पर वान्ज हे, के हो रकआत सुज्हा ओर

મગરેય, ઓર ધણા, ઓર જુમઆ, ઓર ઇદેન, ઓર તમામ તરાવીહમે કીરાઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અમર ભુલકે આહીસ્તા પરહે. સીજદયે સહુ ન કરે. ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, આહે ઉન નામઝોંકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અમર વક્ત પર પરહતા હો, પુકારકે પહરના અછછા હે, ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, ઓર ઝાહર અસરકી નમાઝમે, ઓર દીનકે નશીલોમે સખ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, અમર દો રકઆત પરહકે અત્તતહીઆતકે વારતે બેઠના ભુલ ગયા, જખ તલક ગીધા ખડા નહી હુવા, બેઠ જાગે ઓર અત્તતહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાજમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો ગયા, શીર ન બેઠે, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો બેઠ જાયેગા નમાઝ દુટ જાયેગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાગતે ખડા હો-ગયા, ઓર અત્તતહીઆત ભુલ ગયા, જખ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, બેઠ જાયે, ઓર અત્તતહીઆત પરહે ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે, નમાઝ દુરસ્ત હુધ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરઝ બાતીલ હુયે, યે નમાઝ નશીલ હુધ; આહીયે અત્તતહીઆત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ ચાર રકઆત નશીલ હુધ, ઓર એક રકઆત ઝાયે હુધ, ઓર જો આહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ છેઉ નશીલે હો જાયેંગી, ઓર ચાર રકઆત-કે પીછે અત્તતહીઆત પરહકે ભુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો-જાયે, જખ યાદ આ-જાયે બેઠ જાયે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે છઠી રકઆત ઉસકે સાથ બીલાકર સીજદા

સહકાર કરકે સલામ દેગા. તોજી નમાઝ સહી હોગી, આર ફરજ, દો નરીસ હો-ગયે.

પ્રયાન નમાઝકી સુખતોંકા.

સુખને મવક-કેદા નમાઝમેં બારા હેં-એક રહેઅ મદેન. માને દોનોં હાથ કાંતો તલક શુરઅકે વકત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાઝ પરહની, તીસરે 'સુઅહા નકલ્લા હુમ્મા વખે હમદેકા, વ તબ્બા ૨ ઠસમોકા વ તબ્બાલા જદ દોકા, વ લા ઇલાહા મયરોકા, પરહની, પેહલી રકઆતમેં. ચોથે 'આલ્હમે ખીલાહે મીનશ શયતા નીર રહમ.' પેહલી રકઆતમેં પરહના, પાંચવીં હર રકઆતમેં 'ખીસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના. છઠી તકબીરાત ઇનતે-કાલાતકે કેહને, યાને ઉઠતે બેઠતે 'અલ્લાહો અકબર' કેહના, સાતવીં રકુઅ મે, " સુઅહાના રખ્ખી-યલ અઝીમ " તીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર કેહના, આઠવીં " સમેઅ અલ્લાહો લેમન હમેદા, રખ્ખના લકલ હમદો " કેહના, નવવીં સીજદેમેં "સુઅહાના રખ્ખી યલ આલા " તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કેહના, દસવીં અત્ત-તહીયાતકે પીછે દુરુદ, જે અત્તતહીયાતકે સાથ આગે લીખ્યા હે, હસકે પીછે જે દુઆ લીખ્ખી હુષ હે, વોહ પરહની. જીસે વોહ દુઆ યાદ નહો, કુરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરુદકે પીછે પરહે-બારહવીં સુરયે અલ હમ્દકે આખીર આમીન કેહના-યેહ બારા સુખતે મવક-કેદા નમાઝમેં હે. ઉસકે સીવા ઝોર બાઝી ચીજેં કિતાબોમેં સુખત લીખ્ખી હેં, ઝોર બાઝોમેં મુસ્તહબ, અમર યેહ સારી સુખતેં

નમાઝમેં બળ લાયા, નમાઝ કામીલ હુઇ. ઓર જો ઇનમેંસે કોઇ સુરત તરક કરે, નમાઝ સહીહ હે, પર મકરૂહ હોતી હે, યાને સવાબ કમ હો-ગતા હે, નમાઝ સુન્નત ઓર નશીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હે. કે જો ફર્ઝ નમાઝમેં કુછ નુકસાન યા ખલલ હુવા હો, કયામત કે દીન સુન્નત ઓર નશીલસે પુરી કરદે. ઓર ઉસ શખ્સકી નગ્નત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાન-પર લાજીમ હે. કે ફરજોંકે અદા કરનેમેં બહોત કાશીસ કરે. સબ કારોબાર છોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાઝકા વક્ત લંગ હો, યા પીમારીસે નમાઝ પરહની મુશ-કીલ પડે. યા સફરમેં કાશીલા ગતા હો, ફરજકો અદા કરલે, બાકી નમાઝકી પુરસત મીલે, તો ઉસેબી પરહે, નહીં તો ખયર, કયું કે કયામતકે દીન ફરજોંકે તરકસે બડા અજબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેગે. જીડ-કેંગે, પર અજબ સખ્ત ન કરેગે, ઓર મુરતહબ ઓર નશીલકે તરક કરનેવાસે બડે દરજેસે મહરમ રહેગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહની સુન્નતે મવક-કેદા હે. બલકે બાજે ઉલમાને વાજેબ કહા હે. મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે જમાઅતકા તકયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેગા. સત્તા-ઇસ નમાઝોંકા સવાબ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાઝ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પરહેગા. પાનસો નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકસામેં પરહેગા; હજર નમાઝકા સવાબ મીલેગા, ઓર જો " રમુઝ અલય-હીસ સબ્રામ, "કી મસજીદમેં

પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવાળ મીલેગા, ઓર જો કામ્યબ શરીફકી મસજીદમે પરહેગા, લાખ નમાઝકા સવાળ મીલેગા.

ખયાન ઈમામતકા.

ઈમામત અવસા આદમી કરે કે, સારી જમાઅતકે લોગોંમે ઈલમ દીનકા જીયાદા રખતા હો, ઓર ફરઆને શરીફ ખુબ સહી પરહતા હો, અગર જાહીલ ઈમામ હોગા, અપની ઓર તમામ મુક્તદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમે ખલલ હો. નમાઝ ઉસકે પીછે મકરૂહ હે, ઓર નમાઝ ફાસીક કે પીછેબી સહી. પર મકરૂહ હે, ફાસીક વોહ હે, કે ગુનાહે કખીરા જીસને કીયા યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-ખાલીગ કે પીછે નમાઝ સહીલ નહીં. પર તરાવીહકો ખાજે ઉલમાને જાયેઝ રખ્યા હે, ઓર ખાજોંને નહીં રખ્યા. અગર ઈમામ ખીમારીસે બેઠકે નમાઝ પરહતા હો. ઓર મુક્તદી ખડે, યા ઈમામ ઉજરસે તવમમુમ કરે, ઓર મુક્તદી વુજૂ કરકે પરહે જાયેઝ હે, ઓર નમાઝ સખકી સહીક હે, સારી સફ કે પીછે જુદા હોકે, એક આદમીકો ખડા હોના મકરૂહ હે. ઓર બહોત ખુરા હે. સુન્નત યુ હે, કે જખતક સફે અવ્વલ સારી બર ન લે, પીછે કોઈ ખડા નહો, ઓર જો સફમે જગા ન રહે; ચાહીયે, કે એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હો-જાયે, ઉસે અકલા ન છોડે. મુક્તદી સખ કંધેસે કંધા મીલાકર બરાબર ખડે હોં, ખીચમે જગા ન છોડે, ઓર પાઉ આગે પીછે કરકે સફકો ખીંગા ન કરે, કે બહોત ખુરા હે.

* ખયાન અળનકા.

અળન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુન્નત હેં. વક્ત પર પરહે યા કઝા, ઓર મુસાફીર જંગલમેંબી અળન કેહકે નમાઝ પરહે, ઓર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅમ્મનન કહે, “અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર.” સુનનેવાલાબી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે. જખ વોહ કહે, અશહદો અનના મોહમ્મ મદર રસુલુલ્લાહ, અશહદો અનના મોહમ્મ-મદર રસુલુલ્લાહ ” યેહબી કહે, જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ સલાહ, હૈયા અલલ સલાહ. ” યેહ કહે, “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલા ખીલાહ” જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ ફલાહ, હૈયા અલલ ફલાહ ” સુનસે વાલાબી વોલી કહે, જખ વોહ કહે, અલ્લાહો અકબર. અલ્લાહો અકબર. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, યેહબી કહે, જો કોઇ બાદ અળન-નકે કલમયે શહાદત પરહકે યેહ દુઆ પરહે. વોહ દુઆ યેહ હે, “અલ્લા હુમ્મા રખ્ખા હાજે હીદ દાઅ-વતીત તામ-મતે, વસ

‘ઉપર જો અળન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વકતોંકી નમાઝકે વાસ્તે અળન કહે. લેકીન સુખ્હોકી અળનમેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે અસ્સલાતો ખયરમ મીનન નોમ ” દોબાર કેહકે બાકી અળન તમામ કરે, ઓર ‘અકામત મેં હૈયા અલલ ફલાહ. કે બાદ દોબાર, “કદ કા-મતીસ સલાત ’ કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતબી અળનકી તરેહ પરહે. લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખા હે, ઉતનાહી ફરક હે.

સલાતીસ કાએ-મતે, આતે મોહમ-મદા નીલ વસી-લતા, વલ ફદી લતા, વદ દર જતર રફીઆ, વળ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ લજ વાઅત તહુ વરન્નેકના શફા-અ-ત-હુ યૌમલ કીયામા, ઇન નકા બા તુખલે-ફુલ મીયાદ. ” હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હઝરત ઉસકી શફાઅત કરે. જીસ તોર જવાબ અગ્નનકા હે, ઉસીતોર જવાબ અકામતકા હે, પર જળ મોઅજ્જન કહે, ‘કદ કા-મતીસ સલાત’ યે કહે, અકા મ-દહલાહો જ અદા મહા. અગ્નનકે પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુપુલકી હે.

બયાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

અગ્નન સુનકે નમાઝકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે આવે, દોડકે નચલે, કે ખુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેમી દોડકે ન ચલે, અગર ઇનસાન ચાહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહે. અયસે તોરસેકે જીસમેં ફરજ વાજેબ મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકર-હાતસે ખાલી હો, વોહ નમાઝ યું હે. કે અગ્નન કહે, ઓર ઉસકે પીછે અકા-મત યાને તકબીર હો, ઓર “ હૈયા અલસ સલાત ” કે વકત ઇમામ ઉઠે, ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે, નિયત કરકે ઓર “કદ કા-મતીસ સલાત” કે વકત દોનોં હાથ કાનોંતક ઉઠાકે, “અલાહો અકબર” કહે. ઓર મુક્તદી ઇમામ કે પીછે, “ અલાહો અકબર” કહે. ઓર અવરત મુઢોં તલક હાથ ઉઠાયે, ઓર હાથોં હાથ બાંધેકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત જાતીપર બાંધે. ઇમામ આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં

મદેલી ઢાલી પર બાંધે. ઓર “મુખલા નકલા હુમ્મા વખે હમદેકા વ
 તખા-ર કસમેકા, વ તખાલા જદદેકા, વ લા ઇલાલા ગયરેકા.”
 સખ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુકતદી, યા અકેલા.
 શીર ઇમામ અકેલા “આઉજે ખીલાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ,
 ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. આહીસ્તા પરહે, મુકતદી શીર
 ન પરહે. ઇમામ ઓર હુનદરદ અકેલા ‘અત્તહમ્દ’ પરહે. હીર સારે
 ‘આમીન’ આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમે ઇમામ યા
 મુકતદી, અગર ઇમામકી અત્તહમ્દ સુને, હીર ઇમામ ઓર અકેલા
 સુરત પરહે, ઓર મુકતદી ચુપકે સુના કરે, જખ કીરાઅત પરદ ચુકે
 “અલાહો અકબર” કેહતા હુવા રકુઅમે જાવે, ઓર મુકતદી
 ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદ
 કરકે છુટને મજાબુત પકડે, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખે.
 જગસે કમાનકા ચીલા, ઓર સર કમર સુરોં હમવાર ખરાખર રહે.
 સર ઉચા નીચા નહો. ઓર “મુખલાના રખ્ખીલ અઝીમ” તીન-
 ખાર, યા પાંચખાર યા સાતખાર કહે. હીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુ-
 કતદી સર ઉઠાકે ખડે હોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વકત ‘સમેઅ અજ્જા
 હો લેમન હમેદા” કહે. ઓર મુકતદી “રખ-ખના લકલ હમદો”
 કહે. ઓર અકેલા નમાઝી દોનોં કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક
 ઇમામ ચેહી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જખ
 કવમા પુરા કરે, અવ્યલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અજ્જાહો
 અકબર” કેહતે હુયે સીજદમે જાવે, પેહલે જમીનપર છુટને
 હીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે ખરાખર
 કાનોંકે રખ્ખે. ઓર બાબુકો બમલસે ઓર પેટકો જાનુસે, ઓર
 પીંડલીકા ઓર બાહોંકા જમીનસે મરદ દુર રખ્ખે. ઓર ઓરતે

ધન સખકો મીલાકે રખ્યે. ઓર તીનપાર યા પાંચ પાર, યા સાત પાર, “સુખદાના રખી યલ આલા” કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે, સીજદેમે સર ઉઠાકે ચયેન તસલીમે બેઠકે પરહે. અલ્લા હુમ મગ ફેર લી, વર હમની વહ-દેની વર બેઠની, વર ફાઅની વજ બોરની” ઓર બે સારે કલમે ન પરહ સકે, એક યા દો કલમે પરહે, ગની મત હે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે દુસરે સીજદેમે જયે, તીનપાર, યા પાંચ પાર, યા સાત પાર, “સુખદાના રખી-યલ આલા” કહે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે, દુસરી રકઆત કે વારને ઉઠે, પેહલે માયા, નાક, ફીર દોનો છુટને ઉઠાકે ખડે હાકે. જસતાર પેહલી રકઆત પરહી થી, દુસરી રકઆત પરહે, ફીર “સુખદા નકલ્લા હુમા, ” ઓર “આઝિબે” ન પરહે, જખ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાલ ખડા કરકે ઉગલીયાં ઉસકી કીઅલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાઉ ખીચાકે ઉસકે ઉપર બેઠે, ઓર ઉગલીયાં દોનોં હાથોંકી કાલેકી તરફ કરકે દોનોં જાનુપર રખકે અત્ત-તહીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુગાના હે દુરદ અત્તતહીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (બે અત્તતહીયાતકે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મતુલ્લા” કહે,

અકેલા નમાઝી સલામકે વકત જીમેં યું નિચત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોંકા કરતા હું. ઓર ઇમામ યું નિચત કરે કે, સલામ મુકતદીયોંકા ઓર ફરીસ્તોંકા કરતા હું, ઓર મુકતદી યું સમજે, કે સલામ ઇમામકા ઓર ઇધિર ઉધર મુકતદીયોંકા, ઓર

ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ ત્રીન યા ચાર રકઆત હે.
 દો રકઆતકે પીછે અત્તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે નીસરી યા ચૌથી
 રકઆત નિરી અલહમ્દસે પરહકે, આખીરકે અત્તહીયાતકે પીછે
 દુરૂદ પરહકે સલામ દે, નમાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર
 બોઝા દોનોં પાકેં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાકકે બીચ
 ચાર ઉંગલ ખુલ્લા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ ન કરે,
 ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખ્ખે, ધધર ઉધર ન દેખે, ઓર
 ઇમામકી મુતાબેઅત હર બાતમેં કરે, યાને રકુઅ, યા કવમા, યા
 સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કે બહોત ગુનાહ
 હે, જો કોઈ ઇમામસે જલદી કરેગા. સર ઉસકા ગધિકા-સા હોગા.
 ઓર કમવા જલસેકો ખુબ અદા કરે, ઓર નહીં તો ખડા ગુનાહ-
 ગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોગેંમેં લીખ્યા જાયેગા. ઓર નમાઝીકો
 લાગેક હે, કે નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મતવજ્જન રખ્ખે, ધધર
 ઉધર ન લે-જાયે કે, બહોત ખુરા હે. ઓર જો ખુદા તવશીક દે,
 બાદ સલામ કે, “આ-ય-તુલ્લ ફરસી, એકબાર, ઓર ‘સુઅદાનલાહ’
 તેંતીસ બાર, ‘અલહમ્દો ત્રિલાહ’ તેંતીસ બાર, ઓર “અલ્લાહો
 અકબર” ચોંતીસ બાર, ઓર “લા ઇલાહા ઇલ્લલ્લાહો
 વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલકો, વ-લ-હુલ હમદો,
 ચોહ-ઇ, વ ચોમીતો, બે-યદે-હીલ ખ-ગ-ર, વ હોવા અલા ફુલ્લે
 શયઈન કદીર,” એકબાર પરહે, ઓર દુઆ જનાબે મુન્નાહીમેં માંગે,
 ઓર વઝીફકી દુઆયેં હદીસ શરીફમેં બહોત હેં, જો ચાહે સો
 પરે.

જો કોઈ ઇમામકો રકુઅમેં પાવે. નિયત કરકે ખડા દોકે
 ‘અલ્લાહો અકબર’ કીયા, દુસરે બાર ‘અલ્લાહો અકબર’

દેવતા હુવા રૂકુઅમેં શરીક હો-જયે, ઝોર ને ખડા હોકે એકબાર
 ‘અલાહો અકબર’ કહા, ઝોર રૂકુઅ કીયા, તો નમાઝ
 મેં દાખીલ હુવા. ઝોર નમાઝ સહીહ હુઈ, પર બાઝે ઉલમાને
 જગ તક દોબાર ન કહે. સહી નહીં રખ્યા હે, ઝોર ને નિયત
 કરકે ‘અલાહો અકબર’ ઝુકકે રૂકુઅકે નજદીક હોકે કહા,
 નમાઝ સહી ન હુઈ, સખ ઉલમાકે મજહબમેં, અગર ફરજ
 નમાઝ કઝા હો. ઝોર દુસરી નમાઝકા વક્ત આવે; યા વીતર કઝા
 હો, ઝોર ફજર કી નમાઝકા વક્ત આવે, વાજેય હે કે, પેહલે કઝા
 પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઝોર ને હો-ચાર નમાઝેં
 કઝા હોં, વાજેય હે, કે તરતીયસે પરહે, ચાને પેહલે સુખ્હોકી, શીર
 જોદરકી, ઇસીતોર આખીર તક. અગર એક નમાઝ કઝા હો.
 ઝોર ઉસકી યાદ પર દુસરે વક્તકી પરહે, અદા નમાઝ સહી ન હુઈ.
 અગર કઝા નમાઝ યાદ હે, ઝોર વક્ત અદાકા તંગ હે, કે દોનોં
 નમાઝેં નહીં પરહ સક્તા, ચાહીયે અવ્વલ નમાઝ અદા પરહે.
 પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઝોર ને કઝા નમાઝ ભુલ ગયા,
 ઝોર અદા પરહલી તોભી જાયેઝ હે. યાદ ઉસકે કઝા પરહ હે,
 ઝોર ને કીરી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કીં, અખ સાતવીં નમાઝ
 ઉસકી યાદપર પરહની જાયેઝ હે. જગ ઉન છેયોંકો પરહ ચુકેગા,
 શીર સાહેબે તરતીય હો-જયેગા, અગર યાદ ઉસકે એક યા દો, યા
 ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં, પેહલે ઉનકો પરહલે, તખ
 વક્તકી નમાઝ પરહેગા, ઝોર ને છે કઝા હુઈ, ફીર તરતીય સાકેત
 હુઈ, શીર જગ ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીય હો-મયા.
 અગર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુછ ખાત ખોલ ઉઠે. જાનકે યા ભુલકે
 યા કીસીકો સલામ કરે. યા જવાબ સલામકા હે. ઝખાનસે ખાવે

યા પીવે. યા આવાઝ કરકે રોયે દઈ મુસીબતમે, યા આહ કરે, યા
 અખ અખ ખાંસે, યા છીંકને વાલેંકા 'વર હગો કુમુદના' કાંડ, યા
 કીસીને અપની ખબર નેક યા ખુશીકી બાત કહી, ઐર કિસને જવા-
 બમેં કહા, 'સુખલા નહલા' યા 'અલહમ્દો લીલાહ' યા નમાઝમે
 કુરઆન અયસા ગલત પરહા, છરસે માઅને ઐર હો-ગયે. યા
 અપને ઇમામકે સિવાયે કીમી ઐરકો ગલતી બતાયા, યા નમઝમે
 કુરઆન ભુલ ગયા, ઐર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઐરકે બત-
 લાનેસે લુકમા બે-લીયા, યા નમઝસત પર સીબદા કીયા. યા કીજલેકી
 તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાઝમે કોઈ ફરજ બે-કોઈ તરફ
 કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમે ઇમામકે આગે ખડા
 હો-ગયા, નમાઝ ઉસકી ઇત સખ સુરતોમેં બાતીબ હુઈ, યાને ટુટ
 ગઈ, ઐર જાતી રહી, શીર નમાઝ પરહે. ઐર જો નમાઝકે અંદર
 અમલે કસીર કીયા, નમાઝ ટુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ
 દોનો હાથોસે હુવા કરતા હે. ઐર નમાઝને ઉસી કામકો દોનો હાથોમે
 કીયા, યાં એક હાથમે કીયા. નમાઝ ટુટી, અગર નમાઝનેં મુસ-
 કુરાયા, બગેર આવાઝ કે, ન વુજુ જાંયે ન નમાઝ, ઐર જો આ-
 વાઝસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, અયસી હસીને
 નમાઝ જાતી હે, પર વુજુમેં ખલલ નહાં હોતા. ઐર જો ખીલ
 ખીલાકર હંસા, ગયરોને સુના, વુજુબી ગયા, ઐર નમઝબી ગઈ,
 અગર કરહ કરકે વુજુ તોડે, નમાઝ ફસીદ હુઈ, અગર તીન બાર
 એક ફકુતકે અંદર નમાઝમેં બદલ ખુશલાયા, નમાઝ ફારીદ હુઈ.

સિંધા-રયે અમ.

સુ-ર તુલ કાતેહા.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન. અર રહમા નિર રહિમ, માલેકે યવમીદ દીન, ધયાકા નાઅ-ખુદો વધવાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસ-ત-કીમ, સિરાતલ લજ્જા અન અમતા અલય હીમ, ગયરીલ મગદુબે અલય હીમ, વલદ દાક્ષીન. (આમીન)

સુ-ર તુન નાસ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉન્ને બે રખ્ખીન નાસે, મલેકીન નાસે, ઇલાહીન નાસ, મીન શર રીલ વસવા-મીલ ખત્રાસ, અલ લજ્જો-વસવેસો શી સદુરીન નાસે, મીનલ જીન-નતે વન નાસ.

સુ-ર તુલ ફલક.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉન્ને બે રખ્ખીલ ફ-લ-કે, મીન શરરે-મા ખ-લ-ક,

વમીન શરરે ગાસેદીન ઇન્ન વ-ક-ખ, વમીન શરરીન નક્કા-સાતે શીક્ષ
ઓ-ક-દે, વમીન શરરે હાસેદીન ઇન્ન હસદ.

સુ-ર તુલ ઈબલાસ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો-વધાહો અહદ, અધા-હુસ સમદ, લમ યલીદ, વલમ
યુ-લદ, વલમ યકુલ લહુ કોફી-વન અહદ.

સુ-ર યે તખ-ખત.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

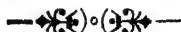
તખ-ખત ચદા અખી લ-હ-ખીવ. વ તખ્યા મા અગના
અનહો માલોહુ વમા કસખ, સ-યસલા નારન ખતા લ-હ-ખીવ,
વમરા અવોહ, હમમા લતલ હ-ત-એ, શી-જી-દેહા હખલુમ મીમ
મસદ.

સુ-ર તુન નસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ન ખઆ નસ-રલ્લાહે વલ ફતહો, વ-ર અય-તન નાસા
યદ ખુલુના, શી દી-નીલાહે અફવાન્ન, ફસખ-એહ, એ-હમદે રખ્ખેકા
વસ-તગ ફેરહો, ઇન-નહુ કાના તવવા-ખા.

સુ-ર તુલ કાફેરન,
ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ યા અધયો-હલ કાફેરના, લા આપુદો માના ખુદુના વલા
અનતુમ આખેદુના માઆપુદ, વલા અના આખેદુમ મા અમદ-તુમ,
વલા અન-તુમ આખેદુના માઆપુદ, લકુમ હી નોકુમ વલે યદીન,

સુ-ર તુલ કવસર.
ખીસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ના આ-તયના કલ કવસર, ફસલ્લે લે રખ્ખેકા વન-હર,
ઇનના શાને-અકા હોવલ અબ-તર.

સુ-ર તુલ માઉન.
ખીસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ-ર-અય તલ લજ યો-કબ્જેખો ખીદ-દીન, ફ-ગલ્લે-કલ
લજ યદો-હલ યતીમા, વલા યહુદો અલા તઆમીલ મીસકીન, ફ
વય-લુલ લીલ મુસલ્લી નલ લજ નહુમ, અન સલા-તીહીમ સાહુન,
અલ લજ ન-હુમ યોરા-ઉના, વ યમના ઉનલ માઉન.

સુ-ર તુલ કુરેશ.

ખીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

લે ઇલાફે કુરય-શીન, ઇલાફે-હીમ રેહ-લતશ શીતાયે વસ-સેફ
ફલ યામુદુ રખ્યા હાજલ ખમતીલ લજ અત-આ ગાલુમ મીન જુ
ઈવ, વચ્ચા મ-ન-હુમ મીન ખેાફ.

સુ-ર તુલ ફીલ.

ખીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખ્ખોકા ખે અસલા-ખીલ શીલ,
અલમ યજ અલ ફગ-દહુમ. શી તદલી લીવ. વ અર સલા અલય
હીમતય-રન અખાખીલ, તરમી-હીમ ખે હીમ-રનીમ મીન સીજીલીન,
ફ-જાઆ લહુમ કાઅસ-શીમ માફલ.

સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા.

ખીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

વય-લુલ્લે કુલ્લે હો મ-ઝતીલ લો-મ-ઝા, નીલ-લજ જ-મ-આ
મા-લંબ. વ અદ દ-દ-હુ, યહ-સખો અનના મા-લહુ અખ-લ
દા, કલા લયુન ખજનના પ્રીત હો-ત-મતે, વમા અદરાકા મલ હો
ત-મા, નારહા હીત મુ ક-દ-તુલ લતી તત નલે-ઓ અલલ અફ-યેદા
ઇન નહા અલય હીમ મુ સ-દ-તુત, શી અ-મ-દીમ મોમદ-દદા.

સુ-ર તુલ અસર.

ખિસમિટલા હિર રહમા નીર રહિમ,

વલ અસરે, ઇત-નલ ઇતસાના લક્ષી ખુસરીન, ઇલિ લલ
લજના આ-મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે, વ-ત-વા સવખીલ હકકે. વ-
ત-વા સવખીસ સખરે.

સુ-ર તુત તકાસોર.

ખિસમિટલા હિર રહમા નીર રહિમ,

અલ-હાકો મુત તકાસોરો, હતતા જુરતો મુલ મકા બેર,
કલ્લા સવફા તા-લ મુના, સુમમા કલ્લા સવફા તા-લ-મુન, કલ્લા
લવ તા-લ-મુના ઇલિ-મલ મકીન, લ-ત-રા વુન-નલ જહીમા,
સુમમા લ-ત-રા વુન-નલ અય-નલ યકીન. સુમમા લતુસ અલુનના
યવમા હજન અનીન નઈમ.

સુ-ર તુલ કારેઆ.

ખિસમિટલા હિર રહમા નીર રહિમ.

અલ કારે અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ,
યવમા યકુતુન નાસો કલ ફરાશીલ મખસુસે, વ-ત-કુતુલ જ્યાલો

કલ એહનીલ મનકુશ, ફઅમ્મા મન સકોલત મવાજી-નોહુ, ફહોવા
 શી-ષ શતીર રાદીયા, વ અમમા મન ખફ-ફત મવાજી-નોહુ, ફહમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારન હામીયા.

સુ-ર તુલ આદીયા.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

વલ આદે-યાને દખ-હન, ફલ મુરીયાતે કદ-હન, ફલ મુગી-
 સુખહા, ફઆ-અરના ખીહી નક-અન. ફ-વ-સતના ખીહી
 જમઆ, ઇન-નલ ઇનસાના લે રખખીહી લ-ક-નુદ, વ ઇન-નહુ
 અલા જલેકા લ-શહીદ, વઇન-નહુ બે હુખખીલ ખયરે લ-શહીદ,
 અ-ફ-લા યા-લમો ઇન્ન ખોઅ-સેરા માફીલ કુખુરે, વ-હુસ-સેલા
 માફીસ સુદુર. ઇનના રખ-ખહુમ ખીહીમ યવમા ઇજલ લ-ખખીર.

સુ-ર તુજ ઝીલઝાલ.

ખિસમીક્ષા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ન જુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા-લહા, વ અખ-ર જતીલ,
 અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા, યવમા ઇજન
 તોહદ-દેસો અખખા-રહા. ખેઅન્ના રખ-ખકા અવહા-લહા. યવમા
 ઇજિં મસદુરન નાસો અશતા-તલ, લે યો-રવ આમા લહુમ, ફમંય
 યાઅ-મલ મિસકાલા જર રતીન ખેરંય યરા, વ-મયં યાઅ-મલ મિસકાલા
 જર રતીન જર રંય મરા.

સુ-ર તુલ ઐયેના.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-પદો નીલ લજ્જના ક ક-૩, મીન અહલીલ કિતાબે વલ
મુશરેફીના મુન ફકકીના હતતા નાતીયા હુમલ ઐયેના, રસુલુમ મી-
નલાહે ચતલુ સોહોદમ સુતલ હ-૨ તન; શીહા કાતોયુન કૈયેમા, વમા
તદર રકલ લજ્જના ઉતુલ કિતાબા ધક્કા મિન બાઅદે માગ્ગ-અન
હુમુલ ઐયેના, વમા ઉમેર ધક્કા લે-મા બુદુલાહા મુખલે સીના લહુદ
દીના, હો-૧-ફાઆ, વ મોકી-મુસ સલાતા વ યુ-તુઝ ઝકાતા વ
ગલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઇન-નલ લજ્જના ક-૬-૩, મીન અહલીલ
કિતાબે વલ મુશરેફીના શી નારે જહન-નમા ખાલેદીના શીહા, ઓલા-
એકા હુમ શરફ જરીયા, ઇન-નલ લજ્જના આ-મનુ વઆ-મેલુસ
સાલેલાતે, ઓલા-એકા હુમ ખમરલ જરીયા, જઝા ઝોહુમ ઇનદા
રઅ ખીહિમ જનનાતો અદનીન જજરી. મીન તહતે હલ અન-હારે
ખાલેદીના શીહા અ-ખ-હા, રદી મહાહો અનહુમ વ રદુ અનહો,
જસેકા લેમન ખશીયા રજ્યા.

સુ-ર તુલ કહર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

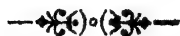
ઇતિના અન ઝલનહો શી લય-તીલ કદરે, વમા અદરાકા મા
લય-લતુલ કદરે, લય-લતુલ કદરે. ખય-રખ મીન અલફે કહર. ત-

નિઝ ઝલુલ મલા-યે-ક-તો વર રહે. શીહા બે-ઇજને રૂથ-ખીહીમ
મીન કુલ્લે અમરીન, સલામુન, હીયા હતતા મત-લખલ, ફજરે.

ખયાન ફરકમેં મર્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.

ઔરત તકખીરે બહરીમમેં મુઠોં તક હાથ ઉઠાયે, ઔર મર્દ
કાનોં તક, ઔરતોં સીનેપર હાથ બાંધે. ઔર મર્દ નીચે નાફકે બાંધે.
ઔરતે સીજદેમેં હાથ જમીનસે ઔર રાન પેસે મીલી રખે,
ઔર મરદ અલાહેદા, અવરતોં અત-તઘીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં
પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બેઠે. ઔર મરદ બાયેં પાઉપર હાસ
તરેહ બેઠે, કે ઉમલીયોંકા મોંહ દાહની જનીબ રહે, અવરતોં બ આ-
વાજે ખુત્તંદ એક હરફબી ન પરહે, ઔર તકખીરે તક્ષરીબી
ઔરતોં આહીસ્તા કહે. ઔર મરદ જહરીમેં જહર કરે, નમાઝ
જુમઆકી અવરતોંપર ફરજ નહીં, મરદોંપર ફરજ હે. નમાઝ હનેન
અવરતોંપર વાજેબ નહીં, મરદોંપર વાજેબ હે. જમાઅતમે નમઝ
પરહની અવરતોંપર સુન્નતે મવકફેલ નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવક-
ફેલ હે. અવરતોં સીરફ અવરતોંકી ઇમામત કર સકતી હે, ઔર
મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હો, તો સફકે દરમીયાનમેં ખડી રહે.
અવરતકો સફ આખીરમેં જુઆદ સબાબ હે, ઔર મરદોંકો સફ
અવ્વલમેં જુઆદ સબાબ મીલના હે.

બયાન મકરહાતે નમાઝકા.

મકરહાત નમાઝકે બહોત હેં, બાઝે ઝુરરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, મકરહે તહરીમી હુધ, યાને બહોત મકરહ હુધ, વાજેબ હે, કે અયસી નમાઝ ફરકે પરહે. ઝોર જો સુન્નતે મવકકેદા તરક કી, તોભી ફરકર પરહે. ઝોર જો મુસ્તદબ તરક કીયા, નમાઝ સહીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાઝમેં હરકતે અબસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરહ હે, અગર થોડી હે, ઝોર જો બહોત હે, નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. નમાઝમેં માથેકી મીટી પુછની મકરહ હે. ઝોર કપડેકા મીટીસે બયાને કે વાસ્તે ઉઠાના મકરહ હે, ઝોર કપડેકા કાંધેપર ડાલ કે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા, યા જમા ફરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરહ હે, સર નાંગે નમાઝ કરની મકરહ હે. સરપર બાલોંકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરહ હે, બલકે સવાબ યું હે. કે બાલોંકા નમાઝકે વક્ત ખોલદે, તો વોહબી સીજદા કરે, માથે કે આગેસે કંકર મીટી દુર કરની મકરહ હે. જો સીજદા હો-સકે, અગર જો ન હો-સકે, એકબાર યા દોબાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે, ઉંગલી યાં નમાઝમેં ચટકાની મકરહ હેં, નમાઝમેં ઇધર ઉધર દેખના યા આસમાનકી તરફ દેખના, યા હીલના દાહને તરફ બાંધે તરફ ઝોર જમાઇ લેના, અંગડાઇ ફૂતોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહે ડાલની, યા પેટસે રાન મીલાની મકરહ હે, ઝોર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાઝ મકરહ હે. ઝોર જીન કપડોંમે આદમી યા જાન વરકી મુસ્ત હો. નમાઝ પરહની મકરહ હે. ઝોર નમાઝકે આગે

ચલા જના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયક હે, કે ઇસ જગે રસ્તા ચલતા હો નમાઝ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાઝમે ખાંસના ખુબ નહીં. જખ તલક જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે. ઇસ વક્ત બુક ગાલીબ હો, ઝોર ખાનાબી તૈયાર હો, ઝોર વક્ત બડા હે, યા ઇનસાનકો મકાને એહતીયાને જા-ઝુરર યા પેશાબકી હો, નમાઝ મકરૂહ હે, અબ્વલ ખાતીર જમા કરકે નમાઝ પરહે. જો નમાઝ મકરૂહ હે, ફેરકે પરહના ખુબ હે, તો કયામત કે અબ્જબસે છુટે, ઝોર જો નમાઝ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

બયાન ખીમારકી નમાઝમે.

અગર ઇનસાન ખીમાર હો, અમસા કે ખડા ન હો-સકે, ખેઠકે નમાઝ પરહે. ઝોર રકુઅ : સીજદા કરે, ઝોર જો રકુઅ સીજદાબી ન હો-સકે, તો દોનોં કે વાસ્તે ઇશારા કરે, પર રકુઅ કે વાસ્તે થોડા ઝુકાવે, સીજદે કે વા તે બહોત ઝુકાવે, ઝોર જો ખેઠકે તાકત નહો. લેટકે નમાઝ ઇશારેસે પરહે, ચીત લેટે, ઝોર પાઉં કીબલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીટાતે હેં, ઉસી તોરસે લેટકર કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, ઝોર જો અમસા ખીમાર હો. કે ઇશારતકે વાસ્તેબી સર ઉઠા નહીં સકતા, નમાઝ મવકુફ રખમે, જખતક હક-તઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત હે. જખ તાકત સર ઉઠા નેકી આવે, નમાઝ શુર કરે, ઝોર બાઝે હલમાને કહા હે, ઇસ તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે. ઝોર પલકોંસે ઇશારા રકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરજ નમાઝ ન છોડે,

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ ઝીક હે. કયામતકે દીન બેનમાઝી
કો સખ્ત અજબ હોગા.

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અગર ઇન તાત ત્રીન માઝીબ યા જીયાદા મકરના ઇસ્તિદા કરકે
અપને ઘરમેં બાહર નીકલે. ઓર હમ્લત મહેર-ગીસે બાહર હો,
અબ એ શખ્સ મુસાફીર હુવા, ગાલીબકે ચાર રઝ્યાન કરઝ કો
દો રકબાત પરહે, યાને ઝોદર, અનાર, ઓર ઇસાફી નમાઝ દો રક-
બાત પરહે, ઓર ફજર ઓર મગરેબકી નમાઝ પુરી પઢે, કમ ન
કરે, ઓર જો મુસાફીર હમામ હો, ઓર મુનીમ મુક્તદી હો. મુ-
સાફીર અપની દો રકબાત પરહકે મલામ કેરે, ઓર મફીમ મુક્તદી
ખડા હોકે, દો રકબાત અપની ગાફી પરહકે સલામ કેરે, યાગર
મુસાફીર અપને ઘર આયા, અબ સફર તમામ હુવા. ચનેં રકબાત
આકે ઘરમેં પરહે, ઓર જો રાહમેં મુસાફીરને કીમી
શેહર મેં, યા કીમી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીતમેં જીયાદા,
રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકબાત પરહા કરે, જબ ઉસ
મકાનસે સફર કેગા. ઘીર દુગાના પરહેગા. મુસાફીર સુન્નતોંકો
કમ ન કરે. પર જો રાહમેં ચલા જતા હો. ઓર સુન્નત પરહનેકી
કુરસત ન પાવે, તો સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરઝ પરહવે.

બયાન નમાઝે જુમઆકા.

૨. રકઆત તહયતલ વુજુ, ૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્જ, ૪, રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨, રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ નરીલ, ઇસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨. રકઆત તહય-તલ વુજુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતન તહ-ગતલ વુજુએ, મુ-ત વજ જોહન ઇલા જોહ-તીલ, કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન કબલલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જો-હ-તીલ કા બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. દો રકઆત ફરજકી નિયત.

નવય-તો અન ઉસકેતા ફરજ જોહરે, અન જુમ-મતી બે અદાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇફ ત-દયતો બે હાજલ હમામ મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત વજ જોહન ઇલા જો-હ-તીલ કા-બતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઝોસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તીન સલાતલ બાદલ જુમો-અતે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કા-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત નશીલ બાદલ જુમઆકી નિયત.

નવય-તો અન ઝોસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તયને નશ-લીલ બાદલ જુમોઅતે, મુ-ત વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કા-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ જુમઆકી ફરઝ હે, દો રકબ્યાતસે શેહરમેં, અકેલે પઢીહ નહીં, ગાઉમેંબી સહી નહીં, જુમઆકે ફરઝ પરહનેસે ઝોહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જાતી હે. જુમઆકે દીન દે. પહેરકે બાદ વકત અગ્નનકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી કરે, ઝોર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જબ હમામ પુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સબ મુ-ત-વજાહ હોકે, પુતબા સુને, અવ્વલસે આખીર તક; પુતબેકે વાત બાતેં ન કરે, ઝોર નમાઝ સુન્નત, નશીલ ન પરહે; ચુપ બચડે રહે. જબ નમાઝ હોલે, ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ હુવે. જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાઝ નમાઅતતે મકરહ હે, તરતીબ જુમઆકી નમાઝ પરહ-નેકી. પહેલે પુઝું કરકે દો રકબ્યાત તહ-યતલ પુઝું પરહે, બાદ મોઅન્જન જબ સલાત કહે, ઉસવકત ચાર રકબ્યાત કબલલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅન્જન અગ્નન કહે, ઝોર ખતીબ પુતબા પરહે. જબ ખતીબ પુતબા પરહ ચુકે, તબ બાદ જમાઅતસે દો રકબ્યાત ફરઝ પરહે, બાદ ચાર રકબ્યાત સુન્નત બાદલ જુમઆ, ફીર દો રકબ્યાત સુન્નત, ઝોર દો રકબ્યાત નશીલ પરહે, નમાઝ તમામ હુધ.

બયાન નમાઝે ઈદેનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત-નવય-તો અન ઓસહીઆ લી-
લાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતના તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ
શીતરે, ઇક ત-યદતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ
તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નિયત નમાઝે ઇદુલ હોહાકી.

નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને
માઆ સીતના તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અહદા. ઇક ત-યદતો
બે હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહતીલ કા-બતીશ
શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઇદુલ શીતરકે દીન સુન્નત યુ હે, કે પેહલે કુછ ખાવે, ઓર
મીસવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને, ઓર ખુશખુ
અગર મોયસ્સર હો લગાવે. ઓર સદકા શીતરકા ફદીરાંકો દેકે
ઇદગાહકો નમાઝકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા
તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાવે, ઓર જગ્ય ઇદગાહમેં પહોંચે,
તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યુ હે, “અલાહો અકબર, અલાહો
અકબર, લા ઇલાહા ઇલિ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર
વલીલા હીલ હમ્દ.” વક્ત નમાઝે ઇદેનકા ઇશિરાકકે વક્તસે દો
પરતક હે, ઇદેનકી નમાઝ યુ પરહે-પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહ-
રીમા કે બાદ હાથ બાંધકે, ‘સુબહા નકલા હુમા’ પુરી પરહે. જગ્ય
પરહ ચુકે, દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે ‘અલાહો અકબર’ કહે. ઓર
હાથ ઊઠે. ફીર હાથ ઉઠાકે ‘અલાહો અકબર’ કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જળ કીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસીતોર તીન બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન બાંધે, બલકે ઐથી બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆત-બી પુરી કરકે, અત-તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ-હોલાકે દીનબી યુદી કરે, જયસે ઇદુલ ફીતરમેં હે, પર નમાઝસે પેહલે ન ખાયે. બલકે બાદ નમાઝે ઇદકે અપની કુરબાની-મેસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં ઇદાંમેં બેહતર યું હે, કે એક રાહસે જાવે દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ જીલહજ-કીમે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તલક, એક બાર પીછે હર નમાઝ ફરજકે તકબીર પુકારકે કેહે. વોહ ચે હે. “અલ્લાહો અકબર અલ્લાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વસીલ્લા હીલ હમ્દ.”

ખયાન નમાઝે * તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય-તો અન ઓસહીઆ

* તરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે, તો ઉપર જો નિયત લીખખી હુઠ હે વોહી પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાઝ પરહે, તો ચેહ **નીશાનીકે ખીચકી ઇબારત હોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હો, તો ઘરકો ન છોડે.

લીલાહે તઆલા રકઆ-નયને સુન્તત તરાવીહ, * ઇક-તદયતો
ખે-હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન હલા જેહતીલ કા-અતીશ
શરી-ફતે અલાહો અકબર.

જસ રોજ રમઝાનકા આંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુર કરે.
ઓર શબ્દાલ મહીનેકા આંદ દેખકર મૌકુફ કરે. તરાવીહકી બીસ
રકઆતે હેં, ઓર ઉસકે પરહનેકી તરતીય ઇસતોર હે-યાને પેહલે
ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઓર દો રકઆત નફીલ પરહે, બાદ
દો રકઆત સુન્નત, ઓર દો નફીલ પરહે, ઇસતોર ઇશાકી બાર
રકઆત પરહ કે, તરાવીહકે વારતે સબ મીત્રકે સલાત કહે, વોહ ચેહ હે.

“અસ સલાતો સુન્નત તરાવીહ; વ રહ-મતુદ્દાહે લા ઇલાહ
ઇલલ્લાહોવલાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીદના નિ. ૨૮.”
સલાત કહે, બાદ નિયત નમાઝકી કરકે દો રકઆત પરહે. જમ દો
રકઆત પરહ ને, તબ ચેહ પરહે. “ફદુમ મીનલ્લાહે વ નેન્ન
મતુવ. વ મગફે-રતુન વ રહમા, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાતો વલ
અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ,” કીર દુમરી દો
રકઆત પરહે. બાદ ચેહ દુઆ પરહે. “સુબ્હાના જી મુત્રકે વલ
મલકુત, સુબ્હાના જી ઇન્જીને, વલ અજ-મતે, વલ હગ-ગતે
વલ કુદરતે વલ બલાએ, વલ ફીઝીયાએ વલ જબરત, સુબ્હાનલ
મલેકીલ કુદ્દુસ; સુબ્હાનલ મલેકીલ હંદલ લજી, લા યન.મો વના
યમુતો વલા યફુતો સુબ્હુ-દુન કુદ્દુ-રુન, રખ્ખોના વ રખ્ખુલ
મલાએ-ક-તે વર રહ.” ઇસકે બાદ કોઈ દુઆ, જે આગે દર
રીસાલેમે લીખ્ખી હુઇ હે, હનમેસે યા દુસરી કોઈ પરહે, ઓર
દુઆકે બાદ, “નબીઓના મોહમંદ, નીલ બદરો સદ્દુ અલમ-હે

સલ લલ્લાહો અ-સયહે બ સલ્લમ, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહે અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” પરહે.

ઉપર જે ખ્યાન લીખ્યા હે, ઇસતોર તમામ તરાવીહમેં અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ “ફદલુમ મીનલ્લાહે,” તકબીર પુરી પરહે, ઐર જળ ચાર હોવે તળ, “સુખહાના જલ મુલ્ક” પુરી પરહે. ઐર દુઆ પરહે; ઐર જળ ચાર રકઆત હોવે, ઐર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, “નખીઓના મોહમ્દ” લીખ્યા હે, વોહ પુરી પરહે, ઐર જળ આઠ રકઆત હોવે, ઐર “સુખહાના જલ મુલ્કે” પરહકે દુઆ પરહે. બાદ “ખલીફતે રમુલીલ્લાહે ખીસ સીદકે વત તહકીક, કાતેલલ કુશ-રતે વજ જનદીક; અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામીલ મુત-તકીના. સૈયદના અખી-ખકરે નીસ સીદદીક, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ” પરહે, ઐર જળ બારા રકઆત હોવે. તળ “રહ-સુલ અસહાબે મુનવ-વેરલ મરજહે વલ મીમખરે વલ મેહરાખ. અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદેલીના, સૈયદના ઈ-મ-રખ નીલ ખત-તાળ, રદી અલ્લાહો; તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” પરહે. ઐર જળ સોલા રકઆત હોવે, તળ “જમેઉલ કુરઆને ક-મસલીત તરતીખે, ફી લવહીર રહ માન, ઇમામુલ મુત વરરે ઇના, અમીરીલ મોમીનીના સૈયદના ઉસમા-વખને અફફાન, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ,” પરહે, ઐર જળ ખીસ રકઆત હો-ગુકે, તળ “અ-સ-દુલ્લા હાલ ગાલેખ. મઝ-હરલ અજ્જએખે, વલ ગરાએખ, ઇમામુલ અશ-જઈના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયદના અલીયો ઇખને અખી તાલેખ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો,

લા ધલાહા ધલ લલાહો વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, ”
પરહે.—ઇસકે બાદ વિતરકી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ પરહે,
ઓર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી પરહે, બાદ કોઈ દુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમેં બાદ સુરયે
ફાતેહાકે વશ શમ્સ એકબાર, ઓર કદર એકબાર, ઓર સુરયે ઇમ
જુલજે લતીલ અરદો, એકબાર, ઓર ત્રીન કુલ એક એકબાર પરહે,
બાદ સલામકે સીજદેમેં, કુલયા ઐયોહલ કાફરન, સાતબર પરહે,
તમામ અનાહ બખ્શો. જાયે.

બયાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.

બાર રકઆત નમાઝ તહજ્જુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહની
બહોત તરકીમેં હે, લેકીન સહેલતર તરકીબ ચેલ હે, કે હર રકઆતમેં
બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલાહ, ડો પેહલી રકઆતમેં
બારા મરતબે, દુસરીમેં ચારા મરતબે, ઓર ત્રીસરીમેં દસબાર,
ઇસતોર હર રકઆતમેં એક એક બાર કર્મતી પરહે, તો આખીર
કી રકઆતમેં એકબાર કુલહો વલાહ, પરહની હોગી, ચે નમાઝ
બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઓર અસકો પરહની મંજુર દો, તો
ઇશામેં વીતર ન પરહે, જબ તહજ્જુદકી નમાઝ પરહસે, તબ
બાદ વીતર પરહે.

બયાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઇસતીસ કાકી નમાઝકા.

જખ સુરજમેં ગહન લગે, તો કિસ વક્ત ઈમામે જુમઆ કો આહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લોગાંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાઝકે લીયે અમન, ઓર અકામત નહીં હે. બલકે ફક્ત “અસ સલાતો જામેઆ” કે લફઝમે નીદા કરદે, તાકે લોગ જમા હો-જાયેં, ઓર બાદ નમાઝકે ખેઠા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહેં. ઇસ હદ તક કે આફતાબ સાફ વ-રૌશન હો-જાયે.

ચાંદ ગહનકે વક્ત, ઓ આંધી ચલનેકે વક્ત, રાતકો હો યા દીનકો, ઓર બ-વકતે સખ્ત તારીકો-કે દીનકો. ઓર તેજ રૌશની હો-જાનેકે રાતકો, ઓર ખીમારીયોઘી કસરતકે વક્ત, ઓર દુશ્મનોંસે ધખરાહટ ઓર ખાફકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ અપને ઘરમેં તનહા પરહે, ઓર દુઆ કરતા રહે.

જખ ગુનાહાંકી શામતસે ખુશ સાલી હો, પાની ન ખરસે, તો ઈમામકો આહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોંકા લેક જંગલમે જાયે, ઓર બતોર ઇદકે નમાઝ પરહે, બાદ કિસકે સખ લોગ દુઆ, વ ઇસતીગદાર કરતે રહેં, યે અમલ તીન રોજ કરના આહીયે.

બયાન શહીદકા.

જાં શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલિગ હોવે, ઓર મારા

જાવે ઝુલ્મકી રાહસે; ઓર ઉસ મારનેકે બદલેમે' માલ વાળેબ
 ન-હોવે, ઓર ન કુછ જીંદગીકા ફાયેદા લેવે, યા લડાઈકે મય-
 દાનમેં 'ઝખમી મુરદા પાયા જાવે. તો વોહ શહીદ હે. પસ જો કપડા
 મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે,
 ઓર અગર કફન-મેંસે કાઈ ચીજ કમ હો, તો જ્યાદા
 કરેં, ઓર અગર જ્યાદા હો તો, કમ કરેં, ઓર ઉસકો
 ગુસલ ન દેવેં, ઓર નમાઝ પરહેં, ઓર ખુન લરા
 હુવા દફન કીયા જાવે, ઓર જો શખ્સ કે શેહરમેં મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઓર ઉસરા કાતીલ ન માલુમ હોવે, ઓર જો શખ્સ
 ઝખમી હુવા, ઓર જીંદગીકા કુછ ફાયેદા લીયા, જયસા કે
 સોયા, યા ખાયા, યા પીયા, યા ઇલાજ કીયા, યા ઉસકો જેમેમેં
 જગા દીયા, લડાઈકે મયદાનસે જીંદા બાહર નીકલા, યા એક ન-
 માઝકે વક્ત તક હોશ રહા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોમેં
 જો શખ્સ મરા હો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે, ઓર ઉસપર
 નમાઝ બી પરહના ચાહીયે, ઓર અગર બગી હોનેકે સબબસે, યા
 રાહ-જનીકે સબબસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં.
 લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહેં.

ખયાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઓર કફન ગોર કરના.
 ઓર નમાઝ જનાઝેકી પરહની ફરઝે કીફાયા હે, જો બાઝે મુસલ-
 માનબી યેહ કામ કર લેગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા, ઓર જો

ક્રીશીને ન-ક્રીયા, જીસ જીસકો મુરદેકા એહવાલ માલુમ હોગા. સખ ઝુનાહગાર હોંગે, ઓર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે અપની મૈત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ અપની મૈતકો દીનમેં ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરગ સહાદત કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે જો ક્રીસીકા દેવ, યા હક, ઉસ પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કુદારા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઉન સખ ચીજોકો લીખકર, અપને પાસ રખ્ખે, અગર અચાનક મૈત આવે, ઉસકે પીછે વારીસ ઉસકે અદા કરેં, જખ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં, ઓર સુરયે યાસીન, જખ મરગવે જલદીસે ગુસલ કઢન કરકે નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દઢન કરેં. ઓર સખર કરેં, રોના ચીલ્માના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોખના, ઓર છાતી પીટના હરામ હે. બલકે હઝરતને અયસે લોગોંપર લાઅનન કી હે. લેકીન ફક્ત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિસ્તા રોના મુગ્મએકા નહીં, અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દઢન ક્રીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે. નમાઝ જનાઝેકી યું હે-પેહલે નિયત કરે. વોહ નિયત ચેહ હે, “નવય-તો અન ઓવદ-દીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા તકબી-રાતીન સલાતીલ જના-જતે, ફરદુલ કીફા-યતે, વસ સનાઓ લીલ્લાહે તઆલા, વસ સલાતો અલન નખીએ, વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે, ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ. મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કા-બતીશ શરી. ફતે અલ્લાહો અકબર.” નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ ફાનોં તલક ઉઠાવે, ઓર બાંધલે, ફીર હાથ ન ઉઠાવે; ઓર ચેહ દુઆ પરહે. “સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વબે હમદેકા વ ત-બા-ર કસમોકા, વ તઆ-

લા જદ-દોકા, વ જલ્લા સનાઓકા, વ-ત્રા ધલાહા ગય-રોકા." ફીર અલ્લાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહે. 'અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મો હમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, કમા સલ-લયના અલા ધબરાહીમા, વ અલા આલે ધબરાહીમા, ધન-નકા હમીદુમ મજીદ." પરહે, ઓર તીસરી બાર, 'અલ્લાહો અકબર,' કેહકે અગર મરદ યા અવરત હો, તો યેહ પરહે. "અલ્લા-હુમ મગ-ફેર લે-હૈયેના, વ મૈયેતેના, વ શાહેદેના, વ ગાએએના. વ સગીરેના વ કબીરેના, વ જક રેના, વ ઉનસાના વ હુરરેના, વ અબ્બદેના, અલ્લા હુમ્મા મન અહ-યય તહુ મીમા, ફ અહ-યેહી અલત્ર ઇસલામ, વમન તવફ-ફય તહુ મી નના, ફ તવફ-ફહુ અલલ ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેરહો, વર હમહો વ-આફેહી ફફે અનહો." ઓર અગર મૈયન લડકા હો, તો ઇસકે બદલે યેહ દુઆ પરહે. "અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ, વજ અલહો લના અજ-રંવ, વ જુખ-રંવ, વજ અલહો લના શાફે અંવ, વ મુશફ-ફેઆ," અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદલે "અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફર તંવ, વજ અલહો લના અજરંવ, વ જુખ રંવ, વજ અલહો લના શાફે-અંવ, વ મુશ-ફેઆ," પરહે. ફીર ચૌથી બાર, અલ્લાહો અકબર, કેહકે, "રખ્ખના આતેના ફીદ ફુનીઆ હસ નતંવ, વફીલ આબે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અબ્બાન નાર." પરહે દોનોં તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુધ.

તરીકા દફન ઓર કફનકા યે હે, કે જખ આદમી કરી-મુલ માન હો, ઉસકે મોંહકા કબલા રખ કરે. ઓર દહની (સીંધી) કરવટ લીટાયે, ઓર કબ્રમયે સહાદત ઇસ તોર પર તલકીન કરે, કે ખુદ હાજરીન ઉસકે પાસ બ-આવાઝ પરહે, તાકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ પહોંચે, શૌ જખ રહ ઉસકી કબ્ર હો-ગયે, તો આંખે ઓર

મોંઢ ઉસકા બંદ કરે, ઝોર કપડે ઉતારકે તખતે-પર નીહ-લાયે, ઝોર નાહસે જાનું તક ઢાંકે, કયું કે મુરદેકે ઉન આઝાકો દેખના મમનુ દે, શીર વુજુ કરાયે, બગેર કુછી ઝોર નાકમેં પાની ડાલ ને દે, ઝોર અગર મૈયત જનાખત યા હયઝ યા નિદાસકી હાલતમેં મરે હોં. તો મઝમઝા ઝોર ઈસતનશાક ખીલ ઇતેફાક કરાયે, ઝોર અગર અચસી હાલત મૈયતકી ન હો, તો તર કપડેસે ઉસકા મોંઢ ઝોર નાકકે નથને સાફ કીયે જાયે, ઉસકે ગુસલકે પાનીમેં ખેરીકે પત્તે ઝોર કાઠ મેલ છાંટને વાલી ચીજ ડાલકે જોશ દે, ઝોર ઉસકે સર ઝોર દાઢીકે બાલ ગુલે ખેર વગેરાસે ધોયે, ઝોર પેહલે ઉસકો બાઈ કરવટ લીટાયે, ઝોર દહની (સીંધી) તરફસે પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દહને બાઝુપર લીટાયે, ઝોર બાઈ જાનીબ ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો ખીલકે પેટકો આહીસ્તા મલે, જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરે. ઝોર બાલોંમેં કંધી ન કરે. ઝોર નાખુન ઝોર બાલ ન તરાશે, કે યે સખ મકરહો તહરીમી હો; તીનબાર બદનકો ધોયે. મગર તીસરી બાર પાનીમેં કાકુર મીલાકે ધોયે, જબ ગુસલસે ફરાગત હો. બદનકો રમાલ યા કપડેસે ખુશ્ક કરે, બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે, મરદોંકે લીયે કફન મેં સુન્નત તીન કપડે હોં, પેહલા તેહબંદ, કે વોહ ચાદર હો સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ, યાને કફની ગરદનસે કદમ તક, ઉસકા ગીરેબાન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીફાફા, કે વોહબી ચાદર હો તેહબંદસે જ્યાદા લંબી, ઝોર ચૌરનોંકે લીયે સુન્નત કફનમેં પાંચ કપડે હોં, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે ઉસકા અરઝ એક બાલીસ્ત હો, ઝોર તુલ તીન હાય, કે સરકે બાલ ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખે, ચૌથા લીફાફા, પાંચવાં એક પારખા

જીસસે જનકા સિનાબંદ બનાવે. અરઝ (ચોડાઈ) ઉસકા મૈયતકી બગલસે ઝાતુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હોં. સીનેબંદકો દોનોં ચાદરોંકે ખીચમેં રખના અવલા હે, ઓર કફનીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ લપેટકે રખ્ખેં, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હેં, ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને બડી ચાદર, ઓર કફનકો તીન ધજજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઓર જીસ તરેહ નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતે હે, ઇસી તરેહ કફનકા બાયાં હીસ્સા પેહલે મૈયતપર ડાલે. ઉસકે ઉપર દહની તરફકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમેં સુન્નત યું હે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઓર જલદી જલદી ચલે, પર દોડે નહીં. ઓર જનાઝેકે પીછે ચલના મુસ્તહબ હે, ઓર જનાઝા રખતેકે અબ્વલ બેઠના મકરૂહ હે, બાદ નમાઝકે મૈયતકો કબરમેં રખ્ખેં, ઓર રખતેવાલે કહેં, ‘બિસમોલ્લા વ અલા મિલ્લને રસુલીલ્લા’ ઓર મોંઢ, કિબ્લેકી તરફ કર દેને, ઓર કફનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બગલી ખોદી જાવે. ઓર દફનકે વક્ત ઓરતકી કબરપર પરદા કરે, ઓર કબરકો માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે, યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા માલુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે, ઓર જો મુરદા પયદા હો, ગુલસ દે કે કપડેમેં લપેટકે દફન કરદેં, નમાઝ ન પરહે, જીમ અવરતકા ખાવીંદ મરે, ઉસ અવરતપર વાળેબ હે, કે ચાર મહીનો ઓર દસ રોજ તક સોગ કરે, યાને બનાવ સીનગાર મવકુફ કરે, મેહદી, ચુડી, સુખ્ખ, જાફરાની કપડા ધરિનેમાલ ન કરે, ઓર સરમેં તેલ, મુરમા, કાજલ ન લગાવે, ઓર ખાવીંદકે ઘરસે બાહર ન જાયે, ઓર જો કોઈ કારોબાર સવદા રાક્ષકો નહો, લાચારીકો

દીનમેં બાહેર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે, પર જો ચોરોંકો રાતકો ખનર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ જખર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, લાચારીકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે સોગ કરે, પર સખરસે બચઠી રહે, પીટના ચીઘાના હરામ હે, જખ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશખુ લગાવે, ઓર જો ખાવીંદ સીવા કોઈ મરજાવે, ખાપ યા લાઇ યા બેટા, યા ઓર કોઇ, તીન દીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાજેખ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે, ઓર તીન દીનસે જ્યાદા સોગ કરના હરામ હે, કબ્રસ્તાન-મેં જીયારતકે વાસ્તે જાના સવાખ હે, પર કબરોંકો દેખકર અપની માત યાદ કરે, ઓર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર બખશીશકી માંગે, ઓર અલ-હમ્દ, ઓર કુલ્લુહો વલ્લાહ, ઓર અલ્લાહાકો મુત તકાસીરો, યા ઓર કુછ કલમે પરહકે સવાખ ઉનકો બખશે, અવ્વલ કબ્રસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે, “અસ્સલામો અલયકુમ, યા અદલલ કુપુરે મીનલ મુસ્લે-મીના, વલ મોમેનિન. અનતુમ લના સલકુન, વ નહનો લકુમ તખ-ઉન, ઇનશા અલ્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, યર હમુલ્લા હુલ મુસતક-દેમીના મીનના વલ મુસતા બેરીન, નસ-અ લુલ્લાહા લના, વ લ-કુ-મુલ આશી-યતા, હ યગ ફેરલ્લાહો લના વ-લ-કુમ, વ યર હમો નલ્લાહા વ ઇયા-કુમ.

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નશીલ યા રોઝા, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના, ઓર ઉસ ઇબ્રાહીમકો સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે. ઉસે સવાખ પહોંચતા હે, પર જો નિયત ઉસ ઇબ્રાહીમમેં ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા બાઝે જાહેલ કરતે હે, યાને ગીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાઝ કરતે હે,

અયસી નીયાઝ કામકી નહીં, અયસી ખાતોંમેં પીર નાંખુશ હોતે હેં, ઓર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે ખાઝે ઉલમાને અયસે બકરે ઓર મુરદેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યા હે. ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે, કબરોંકો સીજદા કરના હરામ હે. ઓર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ઓર ડોરે ડાલનાબી ખુરા હે. ઓર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત ખુરા હે. યે રસમેં જાહીલોંકી હેં, હક તઆલા નખત દે, જીસે દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો, તો યું કહે. યા અલ્લાહ, મેરી મુરાદ પુલાને વલીકે તુફલસે ખરલા, ઓર યું ન કહે, યા પીર મેરી મુરાદ ખરલાવ, ઓર નીયાઝ યું કરે, યા અલ્લાહ, મુઝે બેટા હોગા, તો તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉંગા, ઓર સવાખ ઉસકા વલીકી રહકો બખશુંગા, યું ન-કહે, કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા હોગા, તો તેરી નીયાઝ કરંગા. અયસી ખાતોં બહોત ખુરી હેં, ખુદા નેક અમલકી તવશીક દે, શખ ખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર કબરોં-પર ચીરાગ જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો, યા શહીદકી, યા કીસી ઓરકી, ઓર લાલ તાગે ખાસનપર બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાત હે, જીસે ફાતેહા દેની મંજુર હો, ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાબોંકો દેકે સવાખ મુરદેકો બખશ દે, જીયાદા બખેડા બેવકુશી હે, ઓર શખ ખરાત કો, ધરોંકે અંદર બહોતસે ચીરાગ જલાના, ઓર આતશખાજ છોડના હરામ-હે, કયું કે યેહ રાત ખુજુર્ગ હે, ધસ રાતમેં ધખાદત કરે, ખીદ્મતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરા રૂકુન જકાત.

ખયાન જકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઇસલામકા જકાત હે. ઓર વોહ ફરજ હે; ઓર જો કોઈ ફજ નજને વોહ કાશીર હે. ઓર જસપર જકાત ફર્જ હે. ઓર અદા ન કરે તો, કયામતકે દીન કસકા માલ સાંપ, ખીછધુ, હોકે ઉસકે ગલેમેં તૌક હોગા, ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે, જકાત ફર્જ હે, મુસલમાન આકીલ ખાલીફ પર, જખ માલેક નીસાખકા હો, ઓર નીસાખ કારોખારે જુરરીસે ખચ રહે, ઓર નીસાખ પર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને ગુલામ પર જકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર જકાત નહીં, “ઇમામ આઝમ. સાહેબકે મજહબમેં.” ઓર ઉલ્લમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલમેંબી જકાત ફરજ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર જસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે જ્યાદા ફરજદાર હે, ઉસપર જકાત નહીં, રેહનેકે ઘરોમેં. પહેનનેકે કપડોમેં, ખીદમતકે ગુલામોમેં, સવારીકે જાનવરોમેં, લડાઇકે હથીયારોમેં, કરાખકે અવજા રોમેં, પરહનેકી કિતાબોમેં, ઓર જોનસી ચીજેં, ઘરકે કારો ખારમેં કામ આતી હેં. જયસા તવા તગારી. પકાનેકે બરતન, ઘન મેંબી જકાત નહીં. જસ માલમેં, જકાત ફરજ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કાસમ—નકદી, યાને સોના ચાંદી, ખાહ રૂપીયા, અશરફી હો, યા. એબર, યા પતરે સોને ચાંદી કે હોં, નીસાખ

ચાંદીકે (૧૦૦) સો દીરમ હે, જનકે ખાવન તોલે ઝોર છે માશે ચાંદી
 હોતી હે, જસે હક તઆલા દે, ઝોર ખા પીકે ધનની ચાંદી ઉમકે
 પાસ બચે. ઝોર ખરસ દીન ઉમપર ગુજરે, તો ચાલીસવાં હીસ્સા
 ફરજ જનકે ખુદાની રાહમેં દેવે. ઝોર નીસાખ મોતેદી બીસ
 મીસકાલ હે, જસકા સાત તોલે ૮ મો સોના હોતા હે, જસકે
 પાસ ધનના સોના, કારોખારે ઝુરરીસે વચ રહે. ઝોર ખરસ રોજ
 ઉમપર ગુજર બચે, તો ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. જસકે પાસ
 નીસાખસે કમ ચાંદી હો, ઝોર નીસાખસે કમ સોના હો, માલ કરકે
 પુરા કરલે; ઝોર ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. નીયત જકાતમેં ઝુરર
 હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી, જસપર ફર્જ હો, વોહ ચાલીસવાં
 હીસ્સા જુદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જુદા કર રખ્યે, ઝોર
 ફકીરોંકો દે. ઝોર જો જુદા ન-કરે, તો જખ કીમી ફકીરોંકો કુછ દે,
 ઉસ વક્ત જમે સમજ લે, કે જકાત ફરજ અદા કરતા હુ, અગર
 નીયત જકાતકી નકી. ઝોર સારા માલ ખાંટ દીયા, જકાત સરસે
 ઉતર ગઇ, ઝોર જો કુછ માલ રખ્યા, કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઝોર
 નીયતકી નકી, ખાજે કલમાને કહા હે, સારે માલકી જકાત ઉસપર
 લાજમ હે, ઝોર ખાજોને કહા, જતના માલ ખાંટા, ઉસકી જકાત
 સરસે ઉતર ગઇ, જતના રહા ઉસકી જકાત દે.

દુસરી કીસમ જકાતકી યે હે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા
 કપડા યા ગલ્લા. યા કુછ ઝોર, જખ અપસે માલ પર ખરસ ગુજરે
 ઉસકી કીમત કરે, અગર ખાવન તોલે છે માશે ચાંદી, યા ઉસસે
 જ્યાદા કીમત, ઉસકી દેહરે, ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ, માલ જકાતકી જનવર હે, યાને બેંટ, ગાયે,
 બકરીયાં, નુર, માદા, અગર સારે ખરસ, યા આધે ખરસસે જ્યાદા

જંગલમાં ચુગા કરે, જકાત ઉનમાં વાળેય છે, લાંટકી જકાત કે મસાયેલ ખયાન નહીં. કીચે ગયે. (૩૦) તીસ ગાયે, બેલોંસે કમમાં જકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં. ઓર ખરસ ઉસપર ગુજરે, એક તખીયા યાને પડયા યા પડવા, ખરસ દીનસે ઝીયાદા, દો ખરસસે કમકી દેવે, જખ ચાલીસ હોં, એક મસના, યાને દો ખરસસે જીયાદા તીન ખરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે, જખ સાઠ હોં, દો તખીએ દે. જખ સત્તર હોં, એક મસના ઓર એક તખીઆ, જખ અસ્તી હોં. દો મસને, જખ નવ્વે હોં. તીન તખીએ, ઓર જખ સો હોં, દો તખીએ, ઓર એક મસના દે, ઈમી તોરસે હરેક તીસમાં, તખીઆ, ઓર ચાલીસમાં મસના દીયા કરે. ગાયે બેંમકી જકાત એક તોર છે, ચાલીસ બકરેસે કમમાં જકાત નહીં, જખ ચાલીસ પુરે હોં, ઓર ખરસ ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એક સો ખીસ તક. જખ એક સો ઇકીસ બકરે હોં તો, દો બકરે જકાત દે. દો-સો તલક; જખ દો-સોસે એક જીયાદા હો, તીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક. જખ ચારસો પુરે હોં, ચાર બકરે દે. શીર હર સેંકડેમાં એક બકરી દીયા કરે, બેંસ ઓર બકરીકી જકાત એક તોર છે. ચાહે બકરી દે, ચાહે બકરા દે, છોટે બડે સખ જનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોંકો દે, કાશીરોંકો ન-દે. ફકીરોંકો દે, દવલત-મંદોંકો ન-દે, દવલત-મંદ વોહ છે, કે માલીક નીસાબકા હો, ઓર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, જકાત ઉસે દેની જાયેઝ છે. જકાત અપને માં-બાપકો ઓર દાદા દાદી, ઓર નાની નાના, ઓર અવલાદકો ન-દે, ઓર અવરત અપને શૌહરકો, ઓર શૌહર અપની અવરતકો, ઓર અપને ગુલામ યા લોંડીઓંકો, ઓર ઉન લોગોંકો ન-દીયા જાયે, જનપર ખુદ જકાત વાળેય છે.

ઔર જકાતકા પયસા સૈયદોંકો ન-દે. સીવા જકાતકે ઔર કુછ અબદસે ગુજરાને, અગર ચચે બાઈ કરાખત-વાલે મોહતાજ હોં. જકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.

બયાન સદકયે ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇદકે દીન સદકા ફીતરકા દેના ઉસપર વાજેખ હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકકી તરફસે દાસેર ગંદુમ (ધીહું) યા ચાર સેર જવ, ફકીરોંકે દેકે ઇદકી નમાઝકો જાએ, પર અપની જોરકે તરફસે ઔર બેટા બેટી બાલીગોંકી તરફસે દેના જુરર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવેં, અગર માલીક નીસાખ કે હોં, પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે, જીસને સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નદીયા હો, જખ્ખ આહે દે, જો કોઇ કીસીકે ધર ઉતરે, તો તીન દીન તક ઝીયાફત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે, સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હંરામ હે.

બયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીકે નિસાખ હો, ઇદકે-દોહાકે દીન કુરબાની કિમપર વાજેખ હે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદા ફી, ગાયે દો બરસ યા જીયાદા ફી, યા ઉટ પાંચ બરસ યા જીયાદાકા જીયાદ કરે. એવર જો સાત આદમી એક ગાયે, યા ઉટ સરીક હોકે કુરબાની કરે. જાયેઝ હે. અગર સખકી ગરઝ કુરબાની હો, જાનવર દુરખા બેએખ

જુઆહ કરે, કુરબાની ઈફ્તી નમાઝમે પેહલે કરના જાયેઝ નહીં, ઈફ્તી નમાઝમે પીછે જુઆહ કરે, (કુરબાની) ત્રીન દીન તક જુઆહ સીહ હે, દમવી, ગ્યારવી, બારવી, અગ- ત્રીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, તો જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકાં દે, સદકા શીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેબ હે, નીમાઝમે બરહનેવાલે હો ચા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેમે યા ધર રહેનેમે જુઆહ હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીજરતકી ન હો, પર જકાત ફર્જ હોગી, જબ નીયત તીજરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસબી ઉસપર ગુજરેગા.

ઇસલામકા ચવથા રકુન રોઝે રમઝાનકે.

ચવથા રકુન ઇસલામકા રોઝે રમઝાનકે હે. જે કોઈ ફર્જ ન જાને, કાશીર હે, ઓર જીસપર ફરજ હોં; ઓર ન રખે તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરજ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહિ, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુપ્હોકી નમાઝમે પેહલે સબ ઉલમાકે મજહબમેં હે, લેકીન હમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરમે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંક રમઝાનકા આમની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત

पर ओतेपार न कीया, ओर शहर वालोंको राजेका हुकम नकीया, उस याद देभने-वाले पर राजा रभना वाज्येय हुवा, ओर जे छटका याद अपनी आंघोसे देभा, ओर काजीने उसके देखनेसे छि न-की, उस शम्भुको राजा छितार करना जयेज नहीं, जलके सभ भुसलमानों के साथ छट करे, ओर जे दोनों सुरतमें उसने राजा न रभ्या, या ओकमें न रभ्या, कजा उस राजेकी उसपर वाज्येय हे, पर कझरा वाज्येय नहीं. उसने रमजानके राजेमें करद करके भाया या पीया, गीज या दवा, या शुभाय कीया, करदन उसका राजा दुटा. ओर उसपर कजा उस राजेकी वाज्येय दुध, ओर कझरा याने गुनाह-गारी बी वाज्येय दुध, ओक परदा आजाद करे, ओर जे परदा मोयस्सर न-होवे, तो हो महीनेके भीला इसल याने ओक लफ्त राजे रभ्ये; अगर कोछ राजा हो महीनेके अंदर उजरसे या गयेर उजरसे दुट गया, ईरके नये सीरसे हो महीनेके राजे रभ्ये, पर जे अवरतने छयेज, ओर निहासके उजर से हो महीनेके अंदर कोछ राजा भाया, तो भुगयेका नहीं. ओर जे राजा रभनेकी ताकत नहो, (५०) साठ इकीरांका भाना देवे, ओक ओक का छतना हो छतना सदकये शीतरमें देता हे, ओर जे रमजान के सीवा ओर कोछ राजा रभ्ये ओर तोडदे, कझरत नहीं होती, जलके कजा वाज्येय हे, ओर रमजानका राजा भतासे तोडा, जयसे कुल्ली करते हुये ओकरद हल्लमें पानी उतर गया, या दीसीने दमे पछाडके जेरसे हल्लमें पानी, या ओर कुछ डाल दीया, या जाममें या नाकमें दार डाल दी, या जे यीज दवा या गीज नहीं, जे मे कंकर भीटटी, लकड़ी भाया, करद करके, या मोह बरके कय की, या र न प्यास करके भाना सदरीका भाया, पीछे मालुम हुवा के रात नथी,

ਘਲਕੇ ਸੁਝਣੇ ਸਾਈਕ ਹੋ—ਗਠ ਧੀ, ਯਾ ਉਸਨੇ ਪਿਆਲ ਕੀਆ, ਤੇ, ਈਨ
ਆਪੀਰ ਹੋ—ਗਯਾ, ਐਰ ਰੋਝੇਕਾ ਵਕਤ ਹੋ—ਗਯਾ. ਧੇਛ ਘਾਤ ਪਿਆਲ
ਕਰਕੇ ਰੋਝਾ ਪੋਲਾ. ਪੀਛੇ ਈਨ ਨੀਕਲ ਆਯਾ. ਯਾ ਸੋਤੇ ਆਦਮੀਕੇ ਛੱਕਮੇਂ
ਪਾਨੀ ਨ-ਪੜਾ, ਛਨ ਸਘ ਸੁਰੇਤੋਂਮੇਂ ਰੋਝਾ ਟੁਟਾ, ਐਰ ਕੜਾ ਉਸਕੀ
ਵਾਨੇਘ ਫੁਧ, ਪਰ ਕੜਾਰਾ ਵਾਨੇਘ ਨਹੀਂ, ਐਰ ਨੇ ਰੋਝੇਕਾ ਖੁਲ
ਗਯਾ, ਐਰ ਖੁਲਕਰ ਆਯਾ, ਯਾ ਪਾਨੀ ਪੀਯਾ, ਯਾ ਭੁਮਾਘ ਕੀਆ, ਯਾ
ਗੁਸਲਕੀ ਛਾਯਤ ਫੁਧ, ਯਾ ਘਨਪਰ ਤੇਲ ਮਲਾ, ਯਾ ਆਪੋਂਮੇਂ ਸੁਰਮਾ
ਝਾਲਾ, ਤੋਲੀ ਰੋਝਾ ਨਹੀਂ ਟੁਟਾ, ਰੋਝੇਮੇਂ ਗੀਘਤ ਕਰਨਾ, ਯਾਨੇ ਗੀਲਾ
ਕੀਸੀਕਾ ਕਰਨਾ, ਐਰ ਕੀਸੀਕਾ ਗਾਲੀ ਦੇਨਾ, ਐਰ ਘੁਰਾ ਕੇਛਨਾ ਨੀਛਾ-
ਘਤ ਘਛ ਹੇ, ਸਵਾਘ ਰੋਝੇਕਾ ਘਤਾ ਰੇਛਤਾ ਹੇ, ਘਲਕੇ ਰੋਝੇਕਾਰ ਕੋ
ਛਾਧੇਕ ਹੇ ਕੇ, ਰੋਝੇਕੋ ਪਾਕ ਸਾਫ਼ ਰਘੇ, ਐਰ ਛਲਾਲ ਘੀਨੇਂਸੇ ਖੜ
ਤਾਰ ਕਰੇ, ਐਰ ਛਘਾਛਤਮੇਂ ਮਸ਼ਗੁਲ ਰਹੇ, ਝੁਟ ਛਗਾਘਾਭ ਮਵਕੁਛ ਕਰੇ,
ਛਸ ਮਛੀਨੇ ਮੁਘਾਰਕੋ ਗਨੀਮਤ ਸਮਝੇ, ਐਕ ਛਘਾਛਤ ਛਸ ਮਛੀਨੇਕੀ
ਸਤਰ ਮਛੀਨੇਕੇ ਘਰਾਘਰ ਹੇ, ਛਕੀਰ ਗਰੀਘਕੀ ਘੀਛਮਤ ਗਨੀਮਤ ਘਨੇ,
ਐਰ ਸਛਕਾ ਘੀਤਰਕਾ ਛਛੇ ਈਨ ਨੀਛਾਘਤ ਘੁਸੀਸੇ ਘਛਾ ਕਰੇ. ਤੋ
ਰੋਝੇ ਉਸਕੇ ਮਕਘੁਲ ਹੋਂ, ਮਰੀਝ ਐਰ ਮੁਸਾਘੀਰਕੋ ਰੋਝੇ ਰਮਝਾਨਕੇ
ਘਾਨਾ ਘਧੇਝ ਹੇ, ਐਰ ਨੇ ਰੋਝਾ ਰਘੇ ਤੋਲੀ ਘਧੇਝ ਹੇ, ਪਰ ਨੇ
ਰੋਝਾ ਰਘਨੇਸੇ ਮਰਨੇਕਾ ਘਛੇਝਾ ਹੋ, ਤੋ ਰੋਝਾ ਰਘਨਾ ਘੁਨਾਛ ਹੇ, ਭੁਸ
ਮਰੀਝ ਮੁਸਾਘੀਰਨੇ ਰੋਝੇ ਰਮਝਾਨਕੇ ਘਾਧੇ ਧੇ, ਐਰ ਵੋਛ ਉਸੀ ਮਰਝਮੇਂ
ਮਰ ਗਯਾ, ਤੋ ਘੁਨਾਛਗਾਰ ਨਹੀਂ, ਐਰ ਘੀਮਾਰ ਘੰਗਾ ਹੋਛੇ ਮਰਾ, ਯਾ
ਮੁਸਾਘੀਰ ਮੁਕੀਮ ਹੋਛੇ ਭੁਤਾ ਰਛਾ, ਉਤਨੇ ਈਨੋਂਕੀ ਕੜਾ ਵਾਨੇਘ ਫੁਧ.
ਘਧਸੇ ਛਸ ਰੋਝੇ ਘੀਮਾਰੀ ਯਾ ਸਛਰਮੇਂ ਘਾਧੇ, ਘੀਰ ਘਛਛਾ ਹੋਛੇ ਯਾ
ਮੁਕੀਮ ਹੋਛੇ ਪਾਂਘ ਈਨ ਭੁਯਾ, ਘਘ ਉਸਪਰ ਪਾਂਘ ਰੋਝੇਂਕੀ ਕੜਾ ਵਾ
ਨੇਘ ਹੇ. ਘਗਰ ਕੜਾ ਨਕੀ, ਮਾਰੀਸ ਪਰ ਵਾਨੇਘ ਹੇ, ਕੇ ਛਰ ਰੋਝੇਕੇ

અહલે દો સેર ગંદુમ, (ધીહુ) મા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જળ લાજીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો. ઓર બગેર કહે વાજેળ નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમઝાનકી ચાહે એક લખ રખ્ખે, ચાહે ફરકસે રખ્ખે, લેકીન કફા રત એક લખ વાજેળ હે. જો શખ્સ નીહાયત ખુડહા હો, ઓર તાકત રોઝોંકી ન રહે, રોઝા ન રખ્ખે. ઓર ધવઝ હર રોઝેકે બરાબર સદકયે શીતરકે ફકીરોંકો દે, શીર અગર તાકત રોઝેકી આનયે. ઉસ રોઝોંકો કઝા કરે. જો અવરત હમલસે હો, યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખ્ખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ધળ હો. રોઝા ખાવે, ઓર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાજેળ હે, અવરત હયઝો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જળ પાક હો. ઉસકી કઝા કરે, જો કોઈ ધદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખ્ખે, એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલે કે ગુનાહાં બખ્શશે જાવે. ઓર જો રોઝા આશુ રેકા રખ્ખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખ્શશે જાવે. જયસે નમાઝ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં, રોઝાભી કીસી ઓરકા રખ્ખના જાયેઝ નહીં, બરસમેં પાંચ રોઝે રખ્ખના હરામ હે. ધદુલ-શીતર. ઓર ધદુદ દોહા, ઓર જીલ-હજકી આરવી, આરવી, ઓર તેરવી, તારીખકો રોઝા નહીં રખ્ખે.

* ઈસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.

પાંચવાં રકુન ઈસલામકા હજ હે, જીસે ખુદાયે તઆલા ખરચે

* હજકે બયાનમેં એક રિસાલા “તોહફતુલ બરકાત શી સફરહ હજ્જે વજીહ્યારત” શીદવીને છપવાયા હે, જીસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે. કીમત ચાર આને હે.

રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્જ હો, જો કોઈ હજકો ફર્જ ન-ગને, વોહ કાશીર હો, ઓર જીસપર ફર્જ હો, ઓર અદા ન કરે, વોહ ફાસીક, યાને બડા ગુનાહગાર હો. હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્જ હો. જબ ખુદા અસખાબ મોય-રસર કરે, ઉસવક્ત મસાયેલ માલુમ કરલે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમેં આયા હો, કે અકીકેકા ચેહ હક હો, કે જબ લડકા પયદા હોવે, તબ દો બકરે જીખાહ કરે, ઓર લડકી પયદા હોવે, તો એક બકરા જીખાહ કરે. ઓર હઝરત સલ લલાહો અલયહે વસલમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ, બાદ તુબુ વ્યતકે કીયા હો, ઓર જો શરાયેત ઓર એહકામ કુરબાનીકે હેં, વોહ શરાયેત ઓર એહકામ અકીકે કેબી હેં, ઓર પયદા હોને કે બાદ લડકેકે સીધે કાનમેં અગ્નન કહે. ઓર બાયેં કાનમેં અકામત કહે, ઓર થોડીસી ખજુર, યા ઓર મીઠી ચીજ ચાખકે લડકેકે તાલુપર લખાવે. ઓર મુસ્તહબ હો, જબકે બચ્ચા બોલને લગે તબ ઉસકો કલમયે તૈયબ તાલીમ કરે, કે પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોવે, જીખાહ કરનેવાલા વક્ત જીખહાકે ચેહ પરહે-“અલ્લા હુમ્મા હાન્જેહીલ અકી-કતો, લે ઇબ્ની ફુલાને; દમોહા બે દમીહી વ લહમોહા બે લહ-મીહી, વ અઝ-મોહા બે અઝમીહી, વ જીલદોહા બે જીલદીહી, વ શાઅરોહા બે શાઅરીહી. મુખખોહા બે મુખખેહી,

અલ્લા હુમ-મળ અલ્લા ફીદાઅન, લે ધિની મીનન નાર, બિસ મીલાહે અલ્લાહે અકબર." ઓર ધુલાનેકી જાયેપર લડકેકા નામ લેવે, ઓર મળખુહકે લડકો ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઓર એક રાત દાઘકો દેવે, ઓર ગોસ્ત તસદ્દુક કરે. ઓર માં-બાપ કિસકો ખાવે, અગર ન ખાવે તો મુઝાયેકા નહીં, અકીકા સાતવે રોજ કરે. અગર સાતવે રોજ ન કીયા, તો ચૌધવે રોજ, યા એકીસવે રોજ, કરે. ઇસિતરેહ હકુતે મેંકા ખ્યાલ કર લેવે. ઓર લડકેકા સર મુંડાવે, ઓર બાલ આંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર બાલકો કીસી મકાનમેં દફન કરે.

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અત અસુમો ગદન, મિન અદાએ શહરે રમઝાન, ફરદુલ્લાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અલ્લા હુમ્મા લકા સુમતો, વ-એકા આ-મનતો, વ અલય-કા તવુક-કલતો, વ અલા રીજકેકા અફ તરતો, નવય-તો સવમલ ગદે મીન શહરે રમઝાન.

ઔરતસે સોહખત કરતે વક્ત યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆલ મરાતીલ મનકુ-હતે,
દે-ત-અ-ખીલ મવલુદે, ધલા જે-હ-તીલ ઇઆ-દતે, જે અમરીલા
હીલ અઝીમ, ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યે દુઆ પરહે.

રખના અતમીમ લના, નુ-રના વગદેર લના, ધન-નકા અલા
કુસ્મે શેઈન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યે પરહે.

ફ-તઆ--ર કદલાહો, અહ-સનુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈયતલ હાદેરા, વાજે-ખલ
ગુસલે, ઇમતે સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા, લે ઇસ તેઆ-હતીસ
સલાતે, વ ર-ફ-હલ હદસ.

—❦❦❦—

કુરખાની કી નિયત.

નવયતો અન ઉદહી-મતા લીલાહે તઆલા, અલા હુમા
હાન મીનકા, વ ઇ-લખકા, ફ ત-ક-ખલ મીનની, ખિસમીલાહે
અલાહો અકબર.

અગર કોઈ દુસરા શબ્દ જુખાવ કરે, તો બાદ લક્ષ, “ક-ત-ક-ખ્ખલ મિન્ની,” કે “વ મિન મંઅક-કેલી, બિસમિલાહ અલ્લા-હો અકબર.” કહે.

જનવરકે જુખા કરનેકી નિયત.

નવય-તો અન અજ-બહા, હાજલ—” હતતા યખરોતે મીનહો દમુમ, મમકુ-હુન, હતા-લન તૈયેનન, બિસમોલ્લા-દે અલ્લાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ્લ ફાતેહા, ઇલા જનામે હક-રતે મૈયદેના. વ સ-ન-દેના, વ નખી-એના, વ દખીએના, વ શફાએના મોહમ મદીર રસુલીલાહ, સલ લલાહો અલ્લા-હે, વ અન્ના આલીહી, વ અસહા-ખીહી વ સલ્તમ. વ અરસારે અમુલાહે રસુલીલાહ, વ અઝવાજે રસુલીલાહે, વ અસ હામે રસુલીલાહ, વ અનમારે રસુલીલાહે, વ અસહારે રસુલીલાહે વ મન આ-પના ખીની, વ વાંખમા-હાહી, વ ખુલહા-હાહી, સલ

“જનવર જુખા કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ ખીખર જગા છોડી દે, તહાં અગર ગાયે હોતો, ‘બ-ક-રે,’ ઓર અગર ઉટ રોતો, જ મ-તે, ઓર ભેંસ હોતે. ‘જમુસા’ અગર બીરી હો, તો ‘ગ-ત-મા,’ ઓર મુરગી હોતો. દજાબ, ઓર હીરન હો તો ક-ખ-ખ-તા, ઓર ખરફા હોવે, તો ‘તયરા’ પરહે, ઓર વહાં બાકીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જુખા કરે.

વડાહો. અક્ષમ-હે, વ અક્ષમ, વલ મોહા-જરીના, વ ખમ-મનીન નંચે
 બીના વન તાહેરીન, વલ ખુલદા-હર રાશેદી-નલ મહદી-દાન. વ ઇલા
 અરવા-હીત તાબેદના, વ ત-ખ-ઇત તાબેદન, વલ ઉલમા-ઇલિ મુગ
 તહે-દીન. વલ સુલ-દાએ, વલ શોહદાએ, વગ જોહદાએ, વલ
 કુકરાએ, વલ ગુરબાએ, મીનલ અરબે વલ અજમ. મીન ઉમ્મતે
 મોહમ મહીન, સલ લલાહો અલય-હે, વ સલમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા રહે હદ-રતે ગવસીસ સમદાની, કૃતમે રખ્યાની
 મદખુએ મુખદાની, સુલતાનીસ આરેશીન. સૈયદેના વ મવદાના, અશ
 સુખખ મોહ-ઇફદીન, સૈયેદ અમદુલ કાદેર જલાની. કદ-ન, સલાહો
 સીર રહુલ અઝીઝ, સયદન લીલાહ. અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે કાત-વનીલવા સેલીન, વ જુબ-દલીલ આરે
 શીન. જમીએ અવલીયા અલાહ રહમા હુમુલાહો તઆલા, શયદન
 લીલાહ. ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ઇલા અરવાહે વાલેહીના, વ વાલેહી-કુમ, વલે ઉલ

તાજીના વલે ઉસતાજી-કુમ, વલે આખાએના વલે આખાએ કુમ, વલે અજઘાદેના વલે અજઘાદ-કુમ, વલે હિમ મહાતેના, વલે હિમ મહાતેકુમ વલે અમવાતે-ના વ અમવાતે-કુમ, વ અમવાતે, જમીઘલ મુરો. િના વલ મુસ્લેમાત, વલ મોમેનીના વલ મોમેનાત, અલ અહયાવે મીનહુમ વલ અમવાત, શીઝ બરરે વલ બહર, જમીએ હમ્મતે મોહમદાન સલ લલાહો અલય-હે વ સક્કમ, કુલ્લે કાફરતે અહ-લીલ ઈસલામ. મીમ મશારેકીલ બરરે, વ મશારે-એહા, મ-ફ-રહા હો લહોમુલ જનનાહ. અલ ફાતેહા

(ઉપર ફાતેહા જે લખ્યો છે તેમજે જે પાઠબી ફાતેહા પઢે, બાદ સરયે અલહમ્દ એકબાર, એકાર ફૂલે વગ્રાહ તીનબાર, પરરે એહ દુઆ પઢે) અલ્લા હુન્મા મસ્લે અલ્લા મોહમ-મદીવ, વ અલ્લા અલે મોહમ-મદીવ. વ બારેક વસલીમ સુબ ના રખ્મ. રખ્મના રખ્મને અમ્મા યસેદ્રન, વ નજાનુત અયસ મુરસલીન, વલ હમ્દે લીલાહે રખ્મીલ આ-લ માન, એ રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

એહ દુઆ હર ફરઝ નમાઝકે બાદ પઢે.

અલ્લા હુન્મા અન-તસ સલામ, વ મીન કસ સલામ, વ ઈ લયકા યરજે-ઉસ સલામ. હંમેના રખ્મના મિસ્મલાસ, વ અદ ખેડના દારમ સલામ. તમા-રફતા રખ્મના વ તઆ લયના, વા જલ જલાતે વલ પ્રકરામ. એ રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

અહ્યા હુમ્મા! રખ્યના આતેના શીદ દુનયા હસ-નતંવ,
વ શીલ આપે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અળમન નાર. વકેના અળ
બલ કયરે, વકેના અળબલ હશરે. વકેના અળબલ કકરે, વકેના
અળ-મદ દેન. બેહુર મતે જદ-દીલ હ-સ-ને, વસ હુસેન, વકેના
અળ-મલ આપે-રતે, વહ-શોરના માઅલ અગરાર, બે રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અહ્યા હુમ્મા ઇન્ના નસ-અલોકા શુઆ-દતન. શીલ ઇલમે,
વ અર કતન શીર શીજકે, વ તવ-અતન કબલલ મોત, વ શહા
દતન ઇન-દલ મોત, વ મગફે-રતન બાદલ મોત, વ નજ-તન શીલ
કયરે, વ ખલાસન ઇનદલ હીસાબ, વ મગફે-રતમ મેનન નાર, યા
અઝીઝો યા ગફાર. ઇલાહન સર મદન શી યવમીલ ક્રિયામા. બે
રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહું મેં હાલે જાર;
હું શુનાહોંસે નીલાયત શર્મ-ઝાર.

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે લુવા;	
ગર્ક ઇસયામેં રહા સુખ્હો મસા.	૨
તોરે દર પર સીજદેમેં રખ્ખા હે સર;	
છોક ઇસ દરકો લલા જાઉં કીધર.	૩
કયું ન બખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;	
મેં ગુનાહગાર ઓર તુ આમુઝગાર.	૪
તુને અપને ફઝલસે અય કીરદેગાર;	
મુજંકા દુન્યામેં કીયા હે બા-વીકાર.	૫
હાસલીયેં યેહ હે દુઆ શામે પગાહ;	
રખ હમેશા ફઝલકી મુજપર નીગાહ.	૬
જબકે રોજે વાપસીંકા હો ઝુલ્હર;	
સાથ ઇત્તાં-કે મેં જાઉં અય ગદુર.	૭
હઝરસે જબ બલક હો અંદોહગી;	
ગુજરકો બખશાવેં શરીકલ મુજ-નખીં.	૮

દુઆ.

મોમીનો અજન્ને ઇસતીજકે સાથ;	
અબ દુઆકે લીયે ઉફાઓ હાથ.	૧
અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા;	
સદકા ઉસ તુરે મુસતફાઇકા.	૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;	
પેઓ ખમસે બચાઇયો હમકો.	૩

મરતે દમ ગયેબસે મદદ કીજો;	
સાથ ધમિાનકે ઉકા લીજો.	૪
જળ દમેં વાપસીં હો યા અલાહ;	
લખપે હો લા ઇલાહા ફલ લલાહ.	૫
કીના ઘો મોમીનાંકે સીનેસે;	
સીના હો-ગયે પાક કીનેસં.	૬
સખંકો એક રાહે હક દીખા યા રખ;	
દુર હોં યે ઇખતીલાફે બેગન સખ.	૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;	
હો તરીકા મોહમદી કુલકા.	૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજબ;	
બે મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીબ.	૯
ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગંગાની;	
સખકી પુરી હો મુરાદ આમીન.	

દુઆ.

અ-હ-દા સામેઉલ મુના જાતી;	
સ-મ-દા કાફીઉલ મોહીમ-માતી.	૧
જેરો બાલા નમી તવાનમ ગુફત;	
ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી.	૨
હાજતે ખીશ અજ તુ ગી ખાદમ;	
ગંકે કાઝીએ જુમલે હાજતી.	૩

હેય પોશીદા અજ તો પાનડા નીચ્ન;
 આલે-મુસ સીરરે વલ ખુફીયાતી. ૪
 શુકરે ફઝલે તો કય તવાનમ ગુફત;
 હાફેઝા ફી જમીએ હાન્નાતી. ૫

દુઆ.

ધક્કાહી તલખ હમ કરેં સખ ગરીબ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે જન્નત નમીય ૧
 તુ દીખલાદે જન્નતમે દોદારકો;
 હોવે તાજગી સખ દીલો ગનકો. ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમ્મદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોંપર આય સાહેબ કરમ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તવફીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ઇજ્જત દેવે માહે રખાનકો. ૫
 દેખો કયા હય બેહતર મદાના તમામ;
 કીયા શરમેં નાઝીલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જો નઝમમેં દુઆએં લીખખી હુઈ હેં; વોહ નમાઝકે બાદ જો પાઠ હો, પરહે. ઓર ઉસકે બાદ એહ પરહે.) વ સલ્વાલાએં તઆલા અલા ખયરે ખલફીહી, વ તુરે અરશીહી મોહમ

મદોવ, વ આલીડી વ અમદા-ખીટી અજ-મધન, બે-રહ-મતેકા થા
અર હમર રાહેમીન.

ફઝાયેલ સુ-ર-યે યાસીન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે દર ચીજકે લીગે દીલ હે. ઓર કુર-
આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઇ ખસકો પરદના હે દસ બાર કુર-
આન પરહનેકા સવાબ પાતાં હે. નીજ આયા હે, કે જો શુર દીનમેં
યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતે પૂરી કરી જતી હે, ઓર
જો શખ્સ રજાયે ઇલાહીકી તતબે પેં યાસીન પરદતા હે, ઉસકે
અગલે પીછલે ગુનાહ બખશે જાતે હે.

સુ-ર-યે યાસીન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

યાસીન. વલ કુરઆ-નીલ હકીમ. ઇન-નકા લ-મિનલ મુર સલીન
અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. તનઝી લવ અઝીઝીર રહીમ લે તુ-જેરા
કવમમ મા ઉન-જેરા આયા ઝોહુમ ફહુમ મફિહુન. નકદ લકલ
કવલો અલા અક-સરે હીમ ફહુમ લા યુ-મેનુન. ઇન્ના બન્અલના
ફી આના-કેહીમ અગ-લાલન ફદીયા ઇલલ અજ-કાને ફહુમ
મુક મહુન. વ બન્અલના મિન બયને અયદી-દીમ, સદ-દંવ
વમિન ખલ-ફીહીમ, સદ-દન ફ-આબ-શયના હુમ ફહુમ લા યુબ

સેરન. વ સવા-ઉન અલય-હીમ અ અન-ગર તહુમ અમ લમ
 તુન-જેર હુમ લા યુ-મેતુન, ધન-નમા તુન-જેરો મનીત ત-અ-અજ
 જકરા વ ખશી-યર રહમાના બિલ ગયએ ફ બશ્શરહો બે મગફે-રતીવ.
 વ અજરીન કરીમ. ઇમા નહનો નોહ-ઇલ મવતા વ નકતોબો આ
 કદ-દમુ વ આસા-રહુમ, વ કુશ્લા શયઇન અહ-સયના-હો ફી ઇમામીમ
 મુખીન. વદ-રેખ લહુમ મ-સ-લન અસહા-બલ કર યતે, ઇજ
 બઆ હલ મુર સહુન. ઇજ અર સલના ઇલય-હેમુસ નયતે ફકજ
 જ'મુ હોમા ફ-અઝ-ઝઝના બે સાલેસીન ફકાલુ ઇમા ઇલય-કુમ
 મુર સહુન. કાલુ મા અન-તુમ ઇલા બશ-રમ મિસલોના વમા અન
 ઝલર રહમાનો મીન શય-ઇન ઇન અન-તુમ ઇલા તક-જેપુન. કાલુ
 રખ્ખોના યાઅ-લમો ઇમા ઇલય-કુમ લ મુરં સહુન. વમા અ-લયના
 ઇલ-લલ બલા-ગુલ મુખીન. કાલુ ઇમા તતઇ-યરના બેકુમ લમલ
 લમ તન-તહુ લ નરજો મન-નકુમ વ-લ યમસ સન-નકુમ નિઆ
 અજખુન અલીમ. કાલુ તાએરો-કુમ માઆકુમ અઇન જોકકેર તુમ
 બલ અનતુમ કવમુમ મુશરે કુન. વ બઆ મિન અક-સલ પદી
 નતે રજોહુય યમઆ કાલા યા કવમીત તબેહલ મુર સલીન. અન
 તબેહ મલ લા યસ અલો-કુમ અજ-રંવ વહુમ મોહ-તહુન. વરજ
 હીઆ લા આ-મુહલ લજ ફ-ત-રતી વ ઇલય-હે તુર જહન.
 અ-અત તબેજો મીન ફ-નીહી આલે-હતન ઈ યોરીદ તીર
 રહમાનો બે ફુરરીલ લા તુગતે અનની શહા-અતો હુમ. શય
 અંવ વલા યુન-કેજુન. ઇની ઇજલ લફી ફલાલીમ મુખીન.
 ઇની આ-મનતો બે રખ્ખેકુમ ફસ-મહન. ફીલદ ખેલીલ
 જમતા. કાલા યા લયતા કવમી યાઅ-લમુન. બેમા ગ-ફ-રતી
 રખ્ખી વ જઅલની મીનલ મુક-ર મીન. વમા અન-ઝલના અલા

કવમીહી મીન બાઅ-દીહી મિન જુનદીમ મિનમ સમાગે વમા
 કુમા મુન-એલીન. ઇન કાનર ઇલા સય-હતવ, વાહે-દતન ફ
 ઈન્ન હુમ ખામેદુન યા ફસ- ન અલલ ઇમાદે, મા યાતીહીમ
 મીર રતુલીન ઇલિલા કાનુ બાહી યસ-નેહ એડુન. અલમ ચરવ
 કમ અહ-સકના કબ-લહુમ મિનલ કુરને અન-નહુમ ઇલય-હીમ
 હા યર જેહન, વઈન કુલ-લુલ લમ્મા જમીકલ લ-દયના મોહ
 ફરન. વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તનો, અહ-યયના-હા વ
 અખ-રજના મીનહા હખખન ફ મીનહો વા-ફોલુન, વ જઅલના
 શીહા જમાતીમ મિન નખીલીવ, વ આનાખીવ. વ ફજ-જરના
 શીહા મિનલ ઓયુન. લે-યાફોલુ મીન સ-મ-રીહી, વમા અમે-લતહો
 અયદી-હીમ, અ-ફ-લા મસ-કોરન. સુખદાનલ લજ ખ-લ-કલ અઝ
 વાજ કુલ-લહા મીમ્મા તુન-એતુલ અરદો વમિન અન-ફોસે હીમ વ
 મિમ્મા હા યાઅ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો
 મીન-હુન નહારા ફ-ઈન્ન-હુમ મુઝલે-મુન, વજ-જમસો તજરી લે
 મુસ-તકર રીલ લહા, જલેકા તકદી-રલ અઝીઝીલ અલીમ. વલ
 ક મ-રા કદ દરના-હો મનાએલા હતતા આદા કલ ઉરજુ નીલ કદીમ
 લશ શમસો યન-ખગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ રા વલલ
 લયલો સામેકુન નહાર. વ કુલુમ શી ફ-લ-કી યસ-ખહુન. વ આ
 ય-તુલ કહુમ અજા હમલ-ના જુરરી ય-ત-હુમ શીલ ફુલફીલ
 મશ-હુન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ મિસલીહી મા યર કખુન, વઈન
 નશા તુગરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લાહુમ મુન-કજુન.
 ઇલિલા રહ-મતમ મીત્રા વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇન્ન કીલા
 લહોમુન તકુ મા ખયના અયદી-કુમ વમા ખલ-ફકુમ લાઅલ લકુમ
 તુર હમુન. વ-મા તાતી-હીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આયાતે

રૂપેહીમ ઇલા કાતુ અનહા મોચરે દીન. વ ઇમ મીલા લહુમ
 અન-ફેકુ મિમમા ર-જ-કા કુમુલાહો કાલલ લજના ક-ફ-ફ લિલ
 લજના આ-ગન અનુત-એમો મલ લવ યશા-ઉલાહો અત અ-મ
 હુ, ઇન અન-તુન ઇલા શી દલાલીમ મુખીન, વ યકુ-લુના
 મતા હાજલ વાઅહો ઇન કુનતુમ સાદેકીન. મા યનઝોરના ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દતન તાપુમે-હુમ વ-હુમ યખસેમુન, ફલા યસ
 તતીકીના તવસે-યતંવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજેકીન. વ નોફેમા
 શીસ્સુરે ફ-ઇમ હુમ મિનલ અજદાસે ઇલા રૂપેહીમ યન-સેલુન.
 કાલુ યા વય-લના મન વાઅસના મિમ મર કદેના, હાગ્ગ મા
 વાઅ-દર રહમાનો વ સ દ-કલ મુર સેલુન, ઇન કાનન ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દતન ફ ઇન-હુમ જમીકલ લ-દયના મોહ-દરન.
 ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફસુન શય-અંવ વલા તુજ ઝવના ઇલા
 મા કુનતુમ તાઅ-મલુન. ઇના અસહા-અલ જમતીલ યવમા શી
 શુગાલીન ફાકેહુન. હુમ વ અઝવા-જેહુમ શી ઝાલાલીન અલજ
 અરા-યેકે મુત તકેકીન. લહુમ શીહા ફાકે-હતુંવ વ-લ-હુમ મા
 યદ-દકીન. સલામુન કવલન મિર રૂપીર રહીમ. વમ તાજુલ
 યવમા ઐયોહલ મુજરે મુન, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા બની
 આ-દ-મા અલ લા તા-પુદુશ શયનાન, ઇન-નહુ લકુમ અદુવુમ
 મુખીન. વ અની પુદુની, હાગ્ગ સિરાતુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ
 અહલા મીતકુમ જીલીલ-લન કરીરા. અ-ફ-લમ તકુનુ તાઅ-ફેલુન.
 હાજેહી જહન નમુલ લતી કુનતુમ તુ અદુન. ઇસિ-લવ હલ
 યવમા બેમા કુનતુમ તક ફેરન. અલ યવમા નખતેમો અલા
 અફવા-હેહીમ વ-તોકલ્લે-મોના અયદી-હીમ વ તશ-હદે અર
 બેમો હુમ બેમા કાતુ યક-સેલુન. વ-લવ નશાઓ લ-ત-મસના

અલા આયો-નીહીમ ફસ ત-ખ-કુસ સિરાતા ફ અન્ના યુખ-સેરન,
 ત-લવ નશાઓ લ મસખ-ના હુમ અલા મકા-નતે હીમ ફમસ
 ત-તકિ મુદી-યંવ વલા યરજે ઉત. વમન નોમઅ-મેરહો નોનક
 કેમહો શીલ ખલકે, અ-ફ-લા યાઅ-કેલુન, વમા અલ-લમના હુશ
 શેઅરસ વમા યન-ખગી લહુ, ઇન હોવા ઇલા જીકરંવ વ કુરઆ
 તુમ મુખીન. લે યુન-જેરા મન કાના હેયંવ વ-ય હિક-કલ કવત્રો
 અખલ કાફેરીન, અ-વ-લમ યરવ અન્ના ખલક-ના લહુમ મિમ્મા
 અમિ-લત અયદી-ના અનઆ-મમ ફહુમ લહા માલેકુન. વજલ લલનાહા
 લહુમ ફ-મીનહા રકુ-ખોહુમ વ-મીનહા યાકોલુન. વ-લ-હુમ શીહા
 મ-ત્રી-કેઓ વ મશારેઓ, અ-ફ-લા યશ-કોરન. વત ત-ખ-જુ મિનદુ
 નિજાહે આલે હતલ લાઅલ લહુમ યુન-સરન. લા યશ તતીકિ
 ના નસ-રહુમ વહુમ લહુમ જુનદુમ મોહ-દરન, ફલા યહ-ઝુનકા
 કત્ર લોહુમ ઇન્ના નાઅ-લમો મા યોસીર રના વમા યોઅલે-નુન. અ
 વ લમ યરલ ઇનસાનો અન્ના ખલક-ના-હો મિન તુલ-ફતીન ફ
 ઇ-ન હોવા ખસીમુમ મુખીન, વ-દ-ર-યા લના મ-સ. લંવ વ
 નસીના ખલ-કહુ. કાલા મંય યોહ-ઇલ ઇઝામા વહીવા રમીમ, કુલ
 મેલ-લ લજ અનશ-હા અવરલા મર રતીન, વહોવા ખેકુલ્લે
 ખ-ન અલીમ, નિલ લજ જાઆલા લહુમ મિનશ શ-જ-રીલ
 અખ-દરે તારન ફ-ખ-મા અન-તુમ મિન-હો તુ-કેદુન, અ-વ લય
 સલ લજ ખ-લ-કસ સમાવાતે વલ અરદા ખે કાફેરીન અલા અમ
 યખ-લોદા મિસ લહુમ, બલા વહોવલ ખલાકલ અલીમ, ઇન નમા
 અમ-રોહુ ઇન્ના અરદા શયઅન અંય યકુલા લહુ કુન ફ-ય-કુન.
 ફ સુખહા નલ લજ ખે મદેહી મ-લ-કુતો કુલ્લે શય-ઈવ વ ઇ-
 લય-હે પુર જઉન.

કચ્છાચેલે સુ-ર-તુલ મુલક.

ઇસ સુરચે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રહી, સે કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે, કે ઉસમેં તીસ આયતે હેં, કે શફાઅત કરતી હે મર્દકી. યાને જો ઉસકો પરહતા હે, યહાં તકકે બખશા વતતા હે. “ વોહ સુરચે તખા-રકલ લજી બે ચદે-હીલ મુલક ” હે, રિવાયત કીયા ઉસકો ગિશકાતમેં અબુ હાફિદ ઓર અહમદ નસાઇ, ઓર ઇબને માજને, ઓર ફરમાયા નખી સલ, ને કે જીસને પરહા સુરચે મુલક, પસ ગોયા જીંદા કીયા શામકો, યાને ઇબ્રાહીમ કા તગામ શબે કદરમેં, ઓર ઇબ્ને અબ્બાસસે મરવી હે, કે હર મોમીનકે હીલમે હો ચે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો ચાહીયે, કે હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પરહે. ઓર રિવાયત હે, ઇબ્ને મસકુદસે કે મુરદેકો જખ કબ્રમે રખતે હેં, તો ફરીશતે અન્જલકે આતે હેં, ચે સુરા વાસંતે હિમાયત ઓર મુમાને અતે અન્જલકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન ફૂંગી, ઇસલીયે કે ચે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, ઓર અગર સરકે તરફમે આતે હેં. તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેબી તુમકો રાહ ન ફૂંગી, કે ઇસને મુજકો જખાનસે પરહા હે. અગર સીધે બાંચેસે આંતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીખ-સેબી રાહ ન ફૂંગી, ઇસલીયે કે ઇસને મુજકો સીનેમેં રખ્યા હે.

સુ-ર-તુલ મુદક.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર હીમ.

તમા-રકલ લજ ખે-યદં હિલ મુલકો. વહોવા અલા
કુલ્લે શય-ઇન કફીર, નીલ નજી પા-લ કલ મવતા વલ
હયાતા લે યખલો વકુમ અંગે-કુમ અહ-સનો અ-મ-લા.
વ-હોવલ અઝીઝુલ ગઝુરલ લજ પા-લ-કા સખઆ સમા-વાતીન
તીખાકા. મા-ત્તરા શી ખલકાર રહમનં નિન તફા-વોતીન. ફરજે-ઇલ
ખ-સ-રા, હલ તરા મિન કુતુર. સુમર નેઇલ ખ-સ-રા કર ર-તયને
યન કલેખ ઇલય-કલ ખ-સ-રા ખાસે-અવ વહોવા હરીર. વ
લ-કદ ઝેયન-નસ સમાઅદ દુન્યા ખે મસા-ખીલા વ જા-અલ-નાહા
રજુમલ લીસ શયા-તીને વ-આન-ના લહુમ અજતખસ સહર. વલીલ
લજના ક-ફ-ર ખે રખેહીમ અ-જાઓ જલન-નમા વ-ખેસલ મસીર.
ઈજ ઉલકુ શીલા સમેઉ લદા શર્ફાકંવ વહીયા તપુર. તકાદો તમૈયઝો
મીનલ ગયઝ. કુલ્લગા ઉલકીયા શીલા ફવ-જુન સઆ લહુમ ખ-ઝ
નનોહા અલમ યાતી-કુમ નજર, કાજુ ખલા કદ જાઆના નજર,
ફકજ જખના વ-કુજના મા નઝ ઝ-લલાહો મિન શય-ઇન ઇન
અન-તુમ ઈલા શી દલાલીન કપીર. વ-કાલુ લવ કુના નસ-મઓ
અવ નાકેલો માકુના શી અસહા-ખીસ સહર. દાઆ ત-ર-કુ ખે
જન-ખીહીમ ફ સોહ-કલ લે અસહા-ખીસ સહર. ઇનલ લજના
યખ-શવના રખ-ગહુમ ખીલ ગયખે લહુમ મગરે-રતુવ વ
અજ-રન કપીર. વાઆ-સીરર કવ-લકુમ અ-વીજ-હર ખીલી, ઇન

નહીં અલીમુન બે-ગતીસ સુદુર. અલા યાઅ-લમો મન ખ-લ-કા
 વ-હોવલ લતીફુલ ખખીર. હોવલ લજી જગ્યાલા લકો-મુલ અરદા
 જલુલન ફરશુ ફી મનાદે-બેલા વ-ફુલુ ગિર રીઝ-કીલી, વ ઇલય
 હીત તુશુર. અ અમીન તુમ મન ફીસ સમાએ અંય અખ-સેફા
 બે-કોમુલ અરદા ફ-છગ હીયા તમુર. અમ અમીન તુમ મન
 ફીસ સમાએ અંય યુર સેલા અલય-કુમ હાસે ના. ફ-સ-તા-લ
 મુના કયફા નજીર. વ-લ-કદ ફજ-જમલ લજીના મિન કખલે
 હીમ ફ-કયફા કાના નકીર. અ-વ-લમ યરવ ઇલત તયરે ફવ
 કહુમ સાફફા-તૌવ વ-યક-બેલા, મા યુમ-સેફા હુના ઇલ લર
 રહમાનો, ઇન-નહી બે-ફુલે શય ઇન ખખીર. અમ્મન હાજલ
 લજી હોવા જુન-ફુલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનદુ નિર-રહમાને,
 ઇનીલ કાફે-રના ઇલા ફી ગુરર, અમ્મન હાજલ લજી યરજેકો
 કુમ ઇન અમ-સકા રીજ-કહુ, ખલ લજીજુ ફી ઉતી-વીવ વ
 નોપુર. અ-ફ-મંય યમશી મુકીમ-ખન અલા વજ-હેહી અહફા
 અમ્મય યમશી સવીયન અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. ફુલ હોવલ
 લજી અનશા અકુમ વ જગ્યાલા લકોમુસ સમઆ વલ અખસારા
 વલ અફુએ-દતા. કલીલમ મા તશ-કોરન. ફુલ હોવલ
 લજી જ-ર આ કુમ ફીલ અરદે વ ઇલય-હે તોહ-શરન.
 વ મફુલુતા મતા હાજલ વાઅદો ઇન-કુમ-તુમ સાદેકીન, ફુલ
 ઇન ત-મલ ઇલમો ઇન દસ્ત્રાહે વ ઇન-નમા અના અના નજીરમ
 મુખીન, ફલમ્મા ર અવહો. જુલ-ફતન સીઅત વુજુફુલ લજીના
 ફ-ફ-ર વ ફીલા હાજલ લજી કુમતુમ ખીહી તદ-ફડીન. ફુલ અ
 ર અખતુમ ઇન અહ લ-ક-ની યસ્ત્રાહે વ મમ મઝ-આ અવ રહે
 મના ફમંય યોજીલ કાફેરીના મિન અજાખીન અલીમ, ફુલ હોવર

રહમાનો આમના ખીલી વ અ-લયહે તવક-કલના ફ-સ-તાઅ-લ
 મુના મન હોવા શી દલાલીન મુખીન. કુલ અ-ર અયતુમ ધન
 અર-અહા માઉ-કુન ગવ-રન ફમંય યાતીકુમ જેમા-ઇમ મઠન.

ફઝાયેલે સુ-ર યે રહમાન.

હદીસે શરીફમાં છે, કે હર ચીજકી એક જીનત છે, ઓર
 કુરઆને મજીદકી જીનત સુરયે રહમાન છે, ઇસ સુરતકો તસખીરે
 આમકે વાસ્તે ઇસ તરેહ પરહને હેં, કે જળ્ય આફતાય વુજુ હો,
 ઓર નમાઝ પરહની દુસ્ત હો-જાવે, ઉસ વકત ઉસકી તરફ મોંહ
 કરકે યે સુરત પરહે, ઓર હર આયત “ફમે અછયે આલાયે”
 પર ઉસકી તરફ ઉંગલીસે ઇશારા કરે, ઓર આલીસ રોજ બનિયતે
 જકાત પરહલે. શીર હર રોજ એકબારે પરહે. ઓર જળ્ય કમીકે
 સામને જાયે, તો યે સુ-ત એકબાર પરહે. ઓર અગર ન હો-સકે
 તો સીફ તીનબાર “ફમે અછયે આલાયે રખ્મે-કામા તોકજ જોખાન”
 પરહલે. ઓર મરઝે એચક (સીતલા) કે લીયે એક ગંઝા
 ઇસ તરેહ બનાતે હેં, કે જળ્ય એચક ઝાહીર હો, તો એક નીલા દોરા
 લેકર સુરત પરહે. ઓર હર “ફમે અછયે આલાયે રરખ્મે-કામા
 તોકજ જોખાન” આયત પર એક ગીરેહ દેવે, ઓર ઉસપર છુકે
 ઓર દોરા અચ્ચેકે ગલેમે બાંધ દેવે.

સુ-ર-યે રહમાન.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ કુર્યાન, ખ-લ-કલ ધનસાન, અલ
લ મહુલ બયાન, અશ શમસો વલ ક-મ-રો ખે-હુસ-બાન, વન નજમો
વશ શ-જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાઆ ર-ક-અહા, વ વ-દ-અલ
મીઝાન. અહા તત-ગવ શીલ મીઝાન. વચાકી-મુલ વજના બિલ
કિસતે વલા તુખ-સેરલ મીઝાન. વલ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ
શીહા ફાકે-હતુવ વન નખલો જાતુલ અકે-મામ, વલ હખ્ખો જુલ
અફસે વર રય-હાન. ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન
ખ-લ-કલ ધનસાના મિન સલ-સાલીન કલ ફખખાર. વ ખ-લ-કલ
જાનના મીમ મારેજીમ મિન નાર. ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા
તોકજ-જેખાન, રખ્ખુલ મશરે-કયને વ રખ્ખુલ મગરે-બયન, ફખે
અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન, મ-ર જલ બહ-રયને
યલ તકેઆન, બયના-હોમા બર જખુલ લા યખ-ગેઆન, ફખે અધ
યે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ જેખાન. યખ-રોજો મીન હોમલ
લુલુઓ વર મરજીન, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જે
ખાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો શીલ બહરે કલ આલામ,
ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા લોકજ-જેખાન. કુલ્લો મન અલય
હા ફાન, વ યખકા વજ-હો રખ્ખેકા જુલ જલાલે વલ ઇક-
રામ, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન. યસ અલોહ
મન શીસ સમા-વાતે વલ અરદે, કહા યવ-મીન હોવા શી શાન.
ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન. સનફ-રોગો લકુમ
અધયો-હસ સ-ક-લાન, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ

જેખાન. યા મા-શરલ જીનને વલ ધનિસે ધનીસ તતા-તુમ અન તન
કુળુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફન કુળુ, લા તન-કુળુના
ધક્ષા બે-સુલતાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન
યુર સલો અ-લય-કોમા શોવાઝુમ મિન નારીવ. વ નોહા-સુન ફલ
તન તસેરાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. ફ
ધ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફમે
અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. ફ યવમા ધજીલ લા
યુસ-અલો અન જન-ખીહી ધનસુવ વલા જન, ફમે અધયે આલાયે
રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન, યો-અ-ર-કુલ મુજરે-મુના બે સીમાહુમ
ફ-યુ-ખજે ખીન નવાસી વલ અક-દામ, ફમે અધયે આલાયે રખમે
કોમા તોકજ-જેખાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી યોકજ-જેખો
બેહલ મુજરે-મુન, યતુ-કુના બય-નહા વ બયના હમીમીન આન.
ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેખાન. વલે-મન ખાફા
મકામા રખખીહી જન-નતાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
તોકજ-જેખાન. જવા-તા અફનાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
તોકજ-જેખાન. શી-હીમા અયનાને તજરીયાન. ફમે અધયે આલાયે
રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી-હીમા મીન કુલ્લે ફાકે-હતીન ઝવ
જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. મુત તકે-ધના
અલા ફેરોશીન બતાયે-નોહા મીન ઇસ તબ-રકીન, વ જનલ જન
નતબ-ને દાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી
હીનના કાસેરા-તુત તરફે લમ યત-મીસ હુનના ધન-સુન કબ-લહુમ
વલા જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. કા-અખા
હુન-નલ યાકુતો વલ મરજન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
તોકજ-જેખાન, હલ જઝાહલ એહસાનો ઇલ-લલ એહસાન. ફમે

અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન
 નતાન, ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન, મુદ હામ
 મતાન, ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી-હીમા
 અય-તાને નદ દા-ખ તાન. ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા
 તોકજ-જેખાન. શી હીમા કાકે-હતુવ વ નખ-લુવ વ રમ્માન,
 ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન, શી હીમા ખયરા
 તુન હીસાન, ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન. હુરન
 મકસુ-રાતુન શીલ ખિયામ. ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે કોમા
 તોકજ-જેખાન. લમ યત-મીમ હુનના ઇન-સુન કખ-લહુમ
 વલા જાન, ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે-કોમા તોકજ-જેખાન.
 મુન તકે-નિના અલા રફ રકીન ખુદ-રીવ વ અખ-કરી-ઇન હીસાન.
 ક્રમે અધ્યે આશ્વાયે રગ્મે કોમા તોકજ-જેખાન. તખા-ર કસમે
 રગ્મેકા જીલ જલાતે વલ ઇદરામ.

કવાયેદે સુ-ર-યે મુઝમ્મીલ.

તમનાયે દીલી ઝાહીરી ઓર બાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો
 હર રોજ ૪૧ બાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા બાર પરહ
 લીયા કરે. ઓર તરકીબ ઇસ સુરતકે પરહનેકી રફા હાજતકે લીયે
 યે હે, કે (૧૦૦) સો દફા હુરદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-ર-યે અલ-હમ્દ
 પરહ-કર એક બાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પુરે
 કરે. ઓર ત્રીન રોજ પરહ-કર. જકાત દે. બાદ એક મીલ્લા વાસ્તે
 હર મકસદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુજર-રીબ સુરતકા યે હે, કે

જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો મસાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગો ના—કત ખુદાઈ (કંવાસી) લડકાકે હાથકા કાંતા હુવા નીલા રંગવા—કર, અબ્બલ ઔર આખીર દુકદ શરીફ પરહ—કર, એક દક્કા યે સુરત પરહ—કર, એક ગીરેહ કિસ ધાગેમેં દેવે, ઇસી તરેહસે ૪૧ ગીરેહેં દેકર ઉસ ઔરતકે આંયામે હમલમે વોહ ગંડા ગલેમેં ઔરતકે ડાલે. ઔર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ખુદાકી ઇનાયતસે મહકુબ રહેગા. ઔર ઝાંચે નહોગા.

અગર કીસી શખ્સકો કોઈ મુઝમ્મીલ પેશ આવે, કે કિસસે બર આના દુશવાર હો, તો રોજ પંજશંબા (જુમેરાત) કો ગુમલ કરે. ઔર કીસી શખ્સસે બાદ ગુસલકે હમ—કલામ નહો. ઔર મુસબ્બે પર બેઠકર, ૩૦ મરતબે સુ—રયે મુઝમ્મીલ પરહે, ફીર પાંચ મરતબા વાસતે દક્કા કરને ગલ—બયે નફસકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કબી ગલ—બયે નફસ નહોગા.

સુ—રયે મુઝમ્મીલ.

બિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહિમ.

યા ઔયો—હલ મુઝ—ઝમ્મીલો, કુમીલ લયલા ઇલા કલીલન, નીસ—ફહુ અવીન—કુસ મીનહો કલીલા. અવઝીદ અલય—હે વ—રત તેલીલ કુરઆના તરતીલા. ઇમા સ—નુલકી અલય—કા કવલન સકીલા, ઇમા નાશો—અતલ લયલે હીયા અશદદો વત—અંવ, વ અક—વમો કીલા.

ઇન્ના લકા શીન નહારે સખ-હન તવીલા, યજ્ઞ કોરીસ-મા રખ્યેકા
 વ-ત ખત-તલ ઇલય-હે તખતીલા. રખ્યુલ મશ-રેકે વલ મગરેખે
 લા ઇલાહા ઇલ્લાહુ કુત તખેજ-હો તકીલા, વસ-ખેર અલા મા-યકુલુના
 વહ-જોરે હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેખીના ઉલીન
 નાઅ-મને વ મહ-હેલ હુમ કલીલા. ઇન્ના લદય-ના અનકા-લંવ વ
 જાહી-મંવ, વ તઆ-મન જા ગુસ્સ-તીવ વ અજા-ખન અલીમા, યવમા
 તર જોખુલ અરદો વલ જુઆલો વ કા-નતીલ જુઆલો કરીખમ
 મહીલા. ઇન્ના અર સત્તના ઇલય-કુમ રમુલા. શાહેદન અલય કુમ
 કમા અર મલના ઇલા શીર અવના રમુલા. ફ-અસા શીર અવનુર
 રમુલા. ફઆ ખજના-હો અખજવ વખીલા. ફ-કયકા તત-તકુના
 મન કફર હુમ યવ-મંવ યજ્ઞ અલુલ વીલ-દાના શીખા. નીસ્સમાઓ
 મુન-દતેરન ખીહી. કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉલા. ઇન્ના હાજેહી તજકે
 તુન ફમન શા-અત ત-ખ-ખ ઇલા રખ્યીહી સખીલા. ઇન્ના રખ-અકા
 વાઅ-લમો અન-તકા તકુમો અદના મીન સોલો-સી-યલ લયલે વ
 તીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હે વ તાએ-ફતુમ મીનલ-લજના માઅક,
 વલાહો યોફફ-દેશલ લયલા વન નહાર, અલેમા અલ લન
 તોહસ-હો ફતાળા અલય-કુમ ફક-રક મા તયસ્સરા મીનલ કુરઆન.
 અલેમા અન સ-ય-કુનો મીન-કુમ મરદા, વઆ-ખરના યદરે ખુના
 શીલ અરદે યખ-તગુના મિન ફદલીલાહ. વઆ-ખરના યોકા-તેલુના
 શી સખીલીલાહે, ફક-રક મા તયસ્સરા મીનહો વ આકી-મુસ સલાતલ
 વઆ-તુઝ ઝકાતા વ અકરે હુલાહા કરદન હ-સ-ના. વમા તોકદ-
 દેમુ લે અન ફોસેકુમ મીન ખય-રીન તજેહુ-હો મન-દલાહે હોવા ખય-
 રંવ, વ-આ-ઝમા અજરા. વસતગ શીરલાહ, ઇન-નલાહા ગપુરર રહીમ.

ફાંચેલે કસીદયે ગૌસીયા.

યે કસીદા હઝરત પીર શાહ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ, કા હે. જો આપને હાલતે જળખાતમેં જખાને ગૌહર ફીશાંસે ફરમાયા થા, ઇસકી બહોતસી ખાસીયતે હે. મુખ્ત-સર યહાં લીખખી ગઇ હે.

૧. જો કોઇ હર રોજ ઇસે ૧૧ મરતબે પરહે, વોહ મકબુલે ખારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જો ઇસકા બીદ કરે, હાદિજા કવી હો, જો સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વાસ્તે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીક્ષા ન ગુજરે કે ઇસકા મકસદ હાસીલ હો.

૫. ઇસકો અપને પાસ રખ્ખે, યા હરરોજ ત્રીન દેરે પરહે. અગર પરહના ન જાનતા હો, તો સુને. ઓર એતેકાદ દુર્રસ્ત રખ્ખે, ખુદા ચાહે, તો મહબુબે સુખહાનીકો ખાખમેં દેખે. ઓર ઉમરા ઓર બાદશાહકા મકબુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઓર કસ્દસે પરહે, કામચાખ હો, લેકીન એતેકાદ શર્ત હે. શુર કરનેસે પેહલે કુજ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે. ઓર પરહનેસે પેહલે યે દુર્રદ શરીફ પરહે. ઇસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે. વોહ.

દુર્રદ શરીફ યે હે.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. આલ્લા-હુમ્મા સમે અલા

મોહમ-મદોવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ
ક-ર-મ. મનખે ધલ ધલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-ખારેક વસક્ષીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુખ્ખો કાસા-તીલ વિસાલી.
ક કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
અઅત વ મશત લે નહવી શી કુહસીન,
ક-હિમતો ખે સુક-રતી ખય-નલ મવાલી.
ક કુલતો લે સાયે-રીલ અકતાખે લુમ્મુ,
ખે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિગ્ગલી.
વ હમ્મુ વશ-રખુ અન-તુમ જુનુદી,
ક-સાકીલ કવમે ખિલ-વાશી મલાલી.
શરેખ-તુમ કુદ-લતી મિન ખાઅદે સુકરી,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મોકા-મુલ ઉલા જમ-અવ વ-લાકીન,
મકામ્મી કવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના શી હદ-રતીન તકરીખે વહદી,
યોસર રેફાની વ હસખી જુલ જલાલી.
અનલ ખાઝીયો અશ-હયો કુલ્લે શય-ખીન,
વમન જા શીર રીગ્ગ-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન ખે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની ખે-તીજ નીલ કમાલી.
વ અત લ-અ-ની અલા સીર રીન કદીમીન,
વ કલ લ-દ-ની વ આતાની સુવાલી.

વ વહાની વ અલલ અકતાએ જમ-અન,
 ફ હુકમી તાફે-જુન શી કુલ્લે હાલી.
 વલવ અલ-કયતો સિરરી શી બિહારીન,
 લ સારલ કુલ્લો ગવ-રન શી જવાલી.
 વલવ અલ-કયતો સીરરી શી જાલીન,
 લ હુકત વખ-તફત બય-નર રિમાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા નારીન,
 લ ખ-મ-દત વન તફત મિન સીરરે હાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા મય-તીન,
 લ કામા એ કુદ-રતીલ મયલા તઆલી.
 વમા મિનહા શુહુરન અવ હુહુરન,
 તમુરરો વ તન-કદી ઇલા અતાલી.
 વ તુખ-બેરોની બેમા યાતી વ યજરી,
 વ તોઅ-લીમની ફ અક-સેર અન જુદાલી.
 મુરીદી હીમ વ તીખ વશ-તહ વ ગત્તી,
 વ ઇફ્રિ-અલો મા-નશાઓ ફલ ઇસમે આલી.
 મુરીદી લા તખફ અલાહો રખખી,
 અતાની રીફ-અતન નીલ-તુલ મનાલી.
 તુખુલી શીસ સમાએ વલ અરદે હુકકત,
 વ સાઉ-શુસ સઆ-દતે કદ બદાલી.
 ખીલા-ફુલ્લા-હે મુલકી તહતા હુકમી,
 વ વક્તી કબલા કબખી કદ સફાલી.
 નઝર-તો ઇલા બિલા-દીલ્લાહે જમ-અન,
 ક-ખર દ-લ તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુહલો વણી ઇત્ર લહુ કદ-મવ વ ઇન્દ્રી,
 અલા ક-દ-ગીન નખી બદરીલ કનાલો.
 મુરીની લા તખદ વાસ્તીન ક મન્તી,
 અઝુમુન કાંતજુન મન-દલ કિતાલી.
 દરસ-તુલ મલમો હતા મોરતો કુચન,
 વ નિલ-નુલ સાઅદા મીન મલલ મવાલી.
 કનન શી અવલીયા મલિલાહે મિસલી,
 વ મન શીલ ઇલમે વન તસરરકે હાલી.
 અનલ તસનીયો વલ મખદાઅ મકામી,
 વ અકદામી અલા કુનુકીર રીખલી.
 વ અખદુલ કાદેરીલ મશહુરો ઇસમી,
 વ જહદો માહેબુલ અય-નીલ કમાલી.
 અનલ જીલી મોલે-ઈદ દીને ઇસમી,
 વ આલામી અલા રાસીલ જીઆલી.

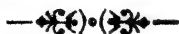
અસનાદે અહદ નામા.

પયગંબર સલ, ને ફરમાયા હે. જો કાંઈ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉમરમેં એક મરતબ પરહે, અજામના ખુદા આહે સાથ
 હમાનકે બાવે, ઓર ઉસકે બેદસ્તી હોતેકા મેં ઝામીન હું, ઓર
 જાબર રહી. કેહતે હે, કે હઝરતસે સુના હે, કે આદમાંકે બદનમેં
 ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાવે તઆલાને પવદા કી હેં. એક હજર
 ખીમારીયોંકો હકીમ જાનતે હેં, ઓર દવા કરતે હે, ઓર દો હજર
 ખીમારીયોંકો કોઈ નહીં જાનતા, જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો
 અપને અજ રખે, ખુદાવે તઆલા ઉસકો ઉગ ત્રીન હજર ખીમારી-

યેસે નીગાહ રખે, ઝોર અમુ-અમર રહી, કેહને હે, કે મેને
 હઝરત્તે સુના હે. કે જે કોઈ ઝમ અહદ નામેકો અપને પાસ રખે.
 તો સાપોમે, ઝોર ઘીહધુઆસે અનનમે રહે, ઝોર જાદુ ઉસપર
 મારગ નહોવે, ઝોર જતા. બદ જોયોધી બદ હો-ગયે, ઝોર
 અગર ઇમિટો નીખકર ઝોર પાનીસે ઘોકર. કોસા દદમદમે પીલાવે
 તો શિક્ષા પાવે, ઝોર હઝરત્તે જાતુને જજત કરમાતી હે, કે
 મેને હઝરત્તે સુના હું, કે જે કોઈ ઇન અબદ નાનેકો શરી લાવે,
 હાજત ઉમકો બર આવે, ઝોર ઇસકો મુશ્ક ઝોર જાફરાનમે
 લીખે. ઝોર મેદકે પાનીમે ઘોકર ત્રીન દીન સુખેહકો કીસીકો
 પીલાવે, ઉસમે ફદમ ઝોર અકલ જ્યાદા હો, જે કુછ સુને યાદ
 રખે, ઝોર જે કે યાદ હો, વેહ કરામોશ નહો, ઝોર અમીરલ
 મોમેનીન કરમાતે હે, કે મેને હઝરત્તે સુના હે, કે જે કોઈ ઇસકો
 પરહ. ઝોર મુરદોકો બખશે, કબર ઉસકો મશરેકસે મગરેળ તક
 ફરરાખ ઝોર પુર નુર હોવે, ઝોર અગર ઇસકો મુરદોકો કબરમે
 સીરહાનેકી તરફ તાકમે રખે, તો ઉસ મુરદોકો સાત પયગબરોકો
 સવાખ મીલે, ઝોર સવાલ મુનકીર નકીરકો ઉસપર આસાન હોવે.
 ઝોર હક તઆલા ઉસક લાખ ગજ દાહનેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર
 બાંથેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર સરસે, ઝોર ચાલીસ હજાર પાઉસે
 અબ્બા દુર કરે, ઝોર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર ન સકે. ઝોર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત
 બનાહ હે, કે કબરમે પાસ રહે, ઝોર જબ મુરદા ક્યામતકો કબ્રસે
 ઉઠે, તો યે ફરિશ્તા બનકર સામને આવે, ઝોર હુદ્દા બેહિશ્તકો
 લાકર પેહનાદે, ઝોર ખુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે,
 અય મોમીન, તેરે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ હો. કે તુને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસિકો પરહા હે, આજ ઇસ અહદકો મેં
 વશ કરતા હું, તાજ સરપર રખ. ઓર જામા બેહિસ્તકા પહેન.
 ઓર ખુશક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અજબ
 બેહિસ્તમેં જા. ઓર જીસકી તુ શઆદત કરે ઉસે બખશું. જબ
 ઉસ શખ્સકો ઇસ તરફસે ખલકત ક્યામતકી દેખે, કે મોહ ઉસકા
 ચૌધવી રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મચાવે
 કે ઢાનસા પયગંબર હે, યા કોઈ સીદીક ખુઝુર્ગવાર હે, કે અયસી
 ખુઝુર્ગીસે આતા હે, હરિસ્તા નિગેહ્યાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે જે
 પયગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંમદ સલ, કા હે.
 દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા યે
 નુર ઓર બરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી, ઓર
 કહેગી. કે હતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહદ
 નામેસે ગાફીલ રહે, ઓર અબ પશીમાન હોતે હે, વોહ અહદ નામયે
 મોઅઝઝમ યે હે

અહદ નામા.

ખિસમિદલાહ હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમાવાતે વલ અરદે, આલેમુલ ગયબે
 વશ શહા-ઈતે હોવર રહમા નુર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા ઇની આ-હદો
 ઇ-સયકા શી હાજે હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અની અશહદો અન લા
 ઇ-લાહા ઇસ્લા અનતા વહ-હુ, આ શરીકા ભકા વ અશહદો અન્તા
 મોહમ મદન અબ-દેકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની હીલા નફસી,
 વ હન્નકો ઇત ત-કેલની હીલા નફસી, તોફર-રેખની હલશ શરરે,

વ તોઆ-એકની મીનલ ખયર, વ ઇન્ની લા અત-તકેલો ઇલ્લા
 ખે રહમતેકા ફગ-અલ લી ઇન-દકા અહ-દન તવફ-ફય તહુ, ઇલા
 યવમીલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખસેફુલ મીઆદ. વ સલ લલ્લાહો
 તઆલા અલા ખયરે ખત્તીકીહી મોહમ મદીવ, વ આલીહી વ અસહા
 ખીહી અબ-મદીન. ખે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

અસનાદે દુઆયે સુરયાની.

ખુશુર્ગીને દીન, ઇરિશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક
 પાક રખ્યુલ ઇન્જિતકે પહોત મક્યુલ હે, જોર ઇસકો પરહનેકી
 પહોત તરકીબેં હેં, લેકીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે
 આલીસ રોજ તક આ-વુજુ બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે યા બાદ
 અજ નમાઝે ઇશાકે ઇસકા વીદ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહો
 તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, ઝોર ઇસ દુઆકા વીદ રખનેસે
 કીસીકા મોહતબ્બ ન-હોગા, જોર ઉસકે રોજગારમેં ખરકત હોગી.
 ઝોર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા જરીઆ હોગા,
 યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્બલ ઝોર આખીર ફરફ શરીફ તીન, યા
 પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહેં. ખુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર
 બાઇઓકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે. આમીન, સુન્ના
 આમીન, વોહ દુઆયે મોઅજ્જમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-લુખની તજેદની,
ફર્ન તત-લુખ સીવાઈ લમ તજેદની.

મેં હું મવજુદ સખ મુઝ પાસ આઓ,
મુઝે શાહ રગ સેબી નઝદીક પાઓ,
જો મેરે ગયેરકી રખ્ખો તલખ તુમ,
તો નહીં પાઓ મુઝે જીસ જાપે જાઓ.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઈ,
કસીરેલ ખલકે ફત-લુખની તજેદની.

તુમહારા યા ઇબ્રાહી મેં હું મકસુદ,
ન જુઝો મુઝ ખીન કોઈ ઓર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું યે સખ ખલકકા,
જીસે ચાહું કરું એક પલમેં નાખુદ.

અનર રખ્ખુલ લજી યખસા અજાખી,
જમી-ઉલ ખલકે ફત-લુખની તજેદની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
ડરે મેરે ગઝબસે કુલ યે સંસાર.

ચલો દીન રાત મુઝ શાહકે હુકમ પર,
જો આહતે હો ખલાસી મેરે દરબાર.

અનક્ષ મલેકુલ મોહય-મેનો જલ્લા કદરી,
અઝીમુલ મુલકે ફત-લુખની તજેદની.

તુમહારા મેં હમેશા હું કદર દાં,
અગર બસતીમેં હો યા દર ખીયાબાં.
બડી હે બહોત મેરી પાદશાહી,
પકડ ખેંચું મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅયુદો લા તાઅયુદ સીવાઇ,
અનલ જખ્ખારો ફત-લુખની તજેદની.

સઅ્યા માઅયુદ મુઝ યુઝો અય ઉખ્ખાદ,
ન હરગીઝ ગવૈર મેરેકી કરો યાદ.
મેં ગાલીબ હું મેરા સબ પર હુકમ હે,
રખું ગમગીં કીસે રખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અરહમો મીન અખીહે,
વ મીન અબ-વય હે ફત-લુખની તજેદની.

કરં ઇતિનાં રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે લાઈ વ આંખાપ.

ખામર લુ રીઝકકી આકર શયો રોજ,
કરં બીમાર પુન્સી જખ ચલકં તાપ.

તજેદની વાહુદન સ-મ દન અઝીમન,
કમીરૂલ બીરરે ફત-લુખની તજેદની.

મેં જાનોં જાત હું આપણી અકેલા,
ન રખતા હું કોઇ ખાદીમ ન ચેલા
કર એલમાન મેં દર દર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેલલા કોન પીછલા.

તજેદની મુમ-તગાસન લી મુગીસન,
આનલ કલદારો ફત-લુખની તજેદની.

આગ બદે આઓ સખ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અગર તુમખર કરે કોઇ બુદ્ધો બેદાદ,
કરં મજલુમદી મેં દસ્ત-ગીરી.
ઉઠાદું દોલતે ઝાલીમકો બરખાદ.

વ અર-કમો ગીન ધંખાદો મન અસાની,
બે-જહલીમ મીનહો ફત-લુખની તજેદની.

કરં આસી ઉપર મેં રહમ શીલહાલ,
ન હું વાએદા ઉસે પરસું વ યા કાલ.

મેરી રહમતકે હું માઝમુર દરીયા,
કહું નૌમીદ ના હોવે ચે જુલ-હાલ.

તજેદની શી સવાદીલ લયસે અબદી,
કરીબમ મીનકા ફત-લુખની તજેદની.

અય બદે તુમ ઉડો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મનાગત,
તુમહી પાએગે મુજકો બહોત નજદીક,
સુનુંગા મેં તુમહારી પ્યારી વોલ બાત.

તજેદની રહેમત બર-રર રહિફત,
બે-કુલલીન ખલકે ફત-લુખની તજેદની,

અય બદે નામ હે મેરા સાં રહમાં,
સુખહો આર શામ સબ મેરે હું મેલમાં.
બની આદમ પરીદે જાનવર કો,
મોવાશીક હાલકે પહોચાઉં સામાં.

તજેદની વાસેઅલ લીલ ખલકે ગયરી,
અનલ મજકુરો ફત-લુખની તજેદની.

ફરમ મેરા ખલાયેક પર હે બીસવાર,
ગરીબોં આજઝોંકા મેં સચ્ચા ધાર.

કરો મેરો કંકર હરમ હમેશા,
જો સોતે હો યા ખમડે હો જો હુશીયાર.

તજેદની સી સુબુદેકા હીના તદ્દક,
જ હીના તકુમો ફત-હુયની તજેદની.

તુમહી સીજદે મને જતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આહ મારો.
કુઆ ઉસ વકતમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ હો જગમેં સંવારો.

ઇજ્જ લહ-હાનો નાદાની કઝીમન,
અકુલ લખ્ખયક ફત-હુયની તજેદની.

અમર ગમગીં પુકારે તુઝપે અદોહ,
જે અય મવલા કીયા હે ગમને અંખોહ.
કહું લખ્ખેક હાં કાઝીર ખડા ફું,
ઉડાફું ફરદો ગમકે વોહ બડે કોહ.

ઇજ્જ મુદ તરેરો કાલા લા તરાની,
નઝરનો ઇલય-હે ફત-હુયની તજેદની.

જો આવે મમ-ઝદા મુઝ પાસ નામાફ,
કે મારે બે-કરારીસે વોહ એક આફ.

કરં ઉસપર નીગાહ છુટકો કરમકી,
છુટકો બદે ગમમે ખોલ દે રાહ.

અ-તારેકો મંચ યોગી-સુલ ખલકા ગયરી,
સરીઉલ અખનો ફત-લુખની તજોદની.

ખલકકી કોન પુરે મુઝ ખીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૌગુદ તુઝ પાસ.
જહમમ આગસે દેવે ખલાસી,
સુધાવે બેહીસ્તકે દુસોંકી ખુશ ખાસ.

અ-તારેકો મુન-કેજન ગયરી સરીઅન,
મીનસ હ-લ-કાતે ફત-લુખની તજોદની.

અય બદો કોન હે તુમકો નો ચાહાવે,
સીવા મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ ગયેર મેરે કોઇ દો જહાંમે,
કે મુશકીલકે વક્ત અંદર કામ આવે.

અ-તારેકો મય મકુલ લીસ-શયમે ગયરી,
મકુલ દે મ-કુનો ફત-લુખની તજોદની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરમ-હાર,
કરે એકે હર્ફસે આલમકો ઇજહાર.

મેં કાઢીર છું બડી કુદરત હે મેરી,
નહોં મેરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

આ-તારેંકા સાતેરલ લીલ અયખે ગયરી,
અનસ સત તારો ફત-લુખની તજેદની.

બડા સત્તાર છું મેં આલે-મુલ ગયખ,
ધુપાતા છું જનો મરદાંકે કુલ અયખ.
અગર ચાલતે હો ખુલી યા ઇયાદી,
તો કાંસકે અગમ મન ખોલો ખીલા રયખ.

ફદન તાખા તુખતો અત્રય-હે અળદી,
અનત તખ્યામે ફત લુખની તજેદની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઈસ અદહ પર તુમ કોમ કિશશાક,
મેરી રહગત જો હે સાખિક ગઝખ પર,
કરો ઇસ તોર તુમ તદરીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ અયના ચકુનો મીસલી,
વ લયસા ચકુનો ફત-લુખની તજેદની.

કહો કે કોન જગમેં મુઝ જયસા શાહ,
ફહો દેખી હે અયસી આલી દરગાહ,

હુવા નહોં મુઝ મિસલ કોઈ ન હોગા,
હેં બાપોં નામ મેરે હું એક અક્ષાહ.

હલુમ્મા ધલૈયા બા તકસુદ સીવાઈ,
અનલ મકસુદો ફત-લુખની તુજેદની.

અગર ચાહતે હો અય બદો શરફ તુમ,
તો ચલે આઝો શીતાબી મુઝ તરફ તુમ.
કરો શુકરા-નયે નેઅમત દીલોંસે,
ન બેલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અતજકોરો કાય-કતન ના-દયતા સીરરન,
અલમ અસમાકો ફત-લુખની તજેદની.

દુઆ માંગો અય બદો તુમ સુખ્હો શામ.
ધુપે ઝાલીર મુઝે ફરમાઝો સખ કામ,
ખાન-યેન હેં મેરે માઆમુર બરપુર,
સબી મતલબકો પહોંચાઈ સરંખમ.

ફલા યુનઝકા યા અગદી સીવાઈ,
મીનન નીરાને ફત-લુખની તજેદની.

અય બદો સો રહે કયું ઉઠો જગ,
હે આઝે દોજખોંકી સખ્ત તર આગ,

છસે ચાહું હસે બખશું ખલાસ્કી,
ન મેરે મયેર કે લાગે વહાં લાગ.

૪ લયસા યમલે-કુલ શીર દવસા ગચરી,
અનર રજગલકો ફત-લુખની તજેદની.

નહીં કોઇ ગની કોઇ કલંદર,
જો તુમકો મેહલ દેવે બેઢીશિન આંદર,
મે હું રજગલકે મુતલક ચા ઈખાદી.
ફઝલસે હું કુસુરેા ફુરેા કૌસર.

અહલ શીલ ખલકે મંચ-યોઅતી જજલન,
સીવાઇ લયસા ફત-લુખની તજેદની.

ખલકમેં કોન અયસા હે કે બે રંજ,
જરીબોં પર લુટાવે ચે જરો ગંજ.
ચે મેરી જુદો બખશીશકી સીફત હે.
લુટાનેમેં કરેં ના સાત ના પંજ.

અ તારેફો સાને-રલ લીજ જનબે મયરી,
અનલ ગફફારો ફત-લુખની તજેદની.

આયા હે જગતમેં કોઇ મુઝસા ગફફાર,
મુલામોંકે મુનાહ બખશે જો લક બાર.

મેં બખશીશ યાર હું છુંનો બશરકા.
વલે મુશરીક ન-બખશુ ગા મે ઝીનદાર.

સ અગરો લીલ દખાદે વ લા રખાલા,
ગદાતલ હશરે કત-બુખના તજદની.

બખશ ડાલું કરાડોં મે યુનાદા,
હશરકે દીન મખોડો હ પનાદા,
ન કોઈ ભર સકે ઇમ બખ પર દમ,
ન કોઈ વહાં કર સકે કિત વક્ત નાદા.

વ અક-રમે મંચ ગારાંદો બેલા દિસાખીન,
અનલ વલ-હામો કત-બુખની તજદની.

હુસે ચાહું હુસે હું બહોત તાઝીમ,
બખાને બે અદદ બખશું જરો સીમ.
મે હું વહલાય મેરા લુલ્હ હે આમ,
મે કેહના હું હરફ અગ રાહે તફીમ.

હ અજ જોગની વલમ તરકતો મીસલી,
બ લસનો તરાહો કત-બુખની તજદની.

અમ બાંદે કર વ મુઝસે આશનાઈ,
હસીસે પારેગા ઇજગલ બડાઈ,

નહીં મેરે ખીસલ દોનોં જહાંમેં,
કપીલા નહીં સુઝે ના બાપ માલ.

વ અક-રેમો મંચ મનુષો ધલેમા ખૌદન,
લીયલ ધકરામો ફત-લુખની તજેદની.

અય બદે ખૌદ મેરા રખ તુ દીલમાં,
કરં સબ સખતીયાં તેરી મેં આસાં,
કરમ મેરા હે સારે ખલક પર આમ,
અબસ રખતા હે કયું ખાતીર પરેશાં.

લીયલ બાલાઓ વન નેઅમાઓ ઇનદી,
લીયલ ખયરાતો ફત-લુખની તજેદની.

• અખશના નેઅ-મતોંકા હે મેરા કામ,
મેં સારે ખલકો દેતાં હું ઇનઆમ.
મેરી ખયરાત હે જરી હમેશા,
મેરે મોહતાજ હેં અસ ખાસ ઓર આમ.

લીયલ દુન્યા વ-મા શીદા જમીઅન,
લીયલ મ-મ-કુતો ફત-લુખની તજેદની.

મેં હું અલ્લાહ ઓર સબ મેરે હેં બદે,
ઝહે મુજ સાહકે હર મુલક કહે,

મેરે દરબાર ખીન તુમ કહો ન જાઓ,
નહો તુમ ચાર આંખો સાથ અધી.

અ તારેફ મલ લહુ ઇસિ-મુન ક ઇસિમી,
અનર રહમાનો ફત-લુગની તજેહની.

મેરા હે નામ સખ નામોસે બેહતર,
જુએ લાયેક હેં સખ અવસાફ બેહતર,
મેં હું રહમાન સખકો બખસતા હું,
ગદાકો નાન ઓર શાંદોંકો અફસર.

અ નસ્ત્રાફ હુલ લજી લા શયયા મીસલી,
અનર દેયાનો ફત-લુગની તજેહની.

મેં અક્લાફ બે મિસ્લ હું મીસ્લસે પાક,
મીલાદું મુદ-દહકો ખાક હર ખાક,
મેં હું હાકીમ ચક્લાઈ હુકમ સખપર,
મેરે મહકુમ હે ચે અરઝો અફલાક.

અનલ મલે-ફલ મુલુકો વ મુસ્લો મુલકીન,
લીયલ મીરાસો ફત-લુગની તજેહની.

ચે સખ સુજતાં મેરે નાયેબાં હેં,
અગર હેં હાઝીરાં યા માયેબાં હેં;

મેરી દરગાહકે જગ્યા કશ હેં,
અગરચે અપને ઘરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ નદ દુહરા વ કળલા કળલીન,
વ બાબ-દલબાબદેફત-લુગની તજેદની.

ફનાકી જગ્યા ખલક ઉપર ચલે બાવ,
તબી ઉડ જાયેં સગ જંગલ નદી નાવ,
રહે બાકી હમારી બાદશાહી,
અરે ઇન ગાશીબોંકો કોઈ સમઝાવ.

અનલ વહલાબોંયા અબદી સરીઅન,
વ શીયલ અહદે ફત-લુગની તજેદની,

શીતાબી તાલીબોંકો હું મેં મતલુબ,
વફાપે અલદ મેરા ફેઅલ હે ખુબ.
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુતાવે,
ચેહી ભોહો કલમમેં સખ હેં મકતુબ.

અનલ ફરદુલ મુદબ-બેરો ફવકા અરશી,
બેલત તકલીફે ફત-લુગની તજેદની.

કીયા હું ખલકકી મેં આપ તકદીર.
હેં મેરે હુકમસે તકદીમો તાખીર.

અરશસે ફરશ લગ મેરા હુકમ હે,
કરં એક આનમેં ધનિદો તમમ-યુન.

અનર રખ્ખુલ લજ્જ લા જુલમા ધનિદી,
વ લસતો ઉચ્ચુરો ફત-લુખની તજ્જેદની.

મેં રખ્ખુલ આલમીં હું જુલમસે દુર,
કરં મેં જાલીમોંકો ખારો રનજુર,
સદા મઝલુમકી સુનતા હું ફર્યાદ,
ગરીબી આજી હે મુજકો મનજુર.

ખ-લકતો મોહમ-મદન નુરન કદીમન,
લહુલ યુશરા ફત-લુખની તજ્જેદની.

મોહમદ મુસતફા હેં જાતકે નુર,
નહીં એક આન વોહ મુઝ કુર્બસે દુર,
કીયાં હનકે સખખ યે સખ જહુરા,
મેં હું નાઝીર વોહી મેરે હેં મંજુર.

વ યશ-ફરોશીલ ખલાયેકે યવમાહશરીન,
ઓશફ-ફરોશી હે ફત-લુખની તજ્જેદની.

મોહમદ મુસતફા રોજે ક્યામત,
કરેગે જુમલા આલમકી શહાઅત,
વોહી મહબુબ મેરા બે શુખા વ શક.
ફરમા ઉસકો રાઝી બે નીહાયત.

તલકીન પરહનેકા બ્યાન.

ચૈયતકો દફન કરનેકે બાદ કિયમેકી તરફ મોંહ કરકે, ઉસકી કબર પર, સીરહાનેસે પાયેંતી તક, લોટેસે તીન વક્ત પાની ડાલે, ઓર યે દુઆ પરહતા જાવે.

“ મકલ્લાહો, સરાહો, વ બર-ર દલ્લાહો મદ-જાઆહો, વ જાગ્ય-જલ જામતા મસવાહો. ”

છમકે બાદ કબરકે સીરહાને બેઠકે કબરકી તરફ મોંહ કરકે, ઓર કિયમેકી તરફ બાજુ કરકે યે તલકીન પરહે.

તલકીન.

ગિસ મીક્ષા હિર રહમા નીર રહીમ.

લા-હવાહા ઇન્-શાહો મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ, લા-હવાહા ઇન્-શાહો વહ-દહુ, ત્રા શરીફા લહુ, લહુત મુલકો, વ-જ-હુલ હમદો, યોહમ વ યોગીયો વહોવા હૈયુન, દાયેમુન, કાયેમુન, કાહેરન, કાદેરન, આદેલુન, લા યનામો વત્રા યમુનો, વત્રા યકુતો, વત્રા યહુલો, વત્રા યજુલો, અ-અ-હન અ-અ-દા, જુત જલામે વલ ઇક્રામ, એ-ચદેહીલ ખયર. વહોવા અલા કુલ્લે શય-ઈન કદીર. કા-લલ્લાહો તઆલા કુલ્લો નફરીન જાપે-કતુત મૌત. વ ઇન્મા તોવફ-ફવના હજુ-રકુમ યૌમલ કિયામા. હમન ઝોહ-ઝેહા અનીન-નાર, વ ઉદ-એલલ જન્ના. ફકદ ફાઝા વમલ હયાતુદ દુન્યા ઈલા મતાઉલ

ગુરૂર, મા ઇન-દુમ યન-દુરો વમા ઇન-દલાહે ગાક, કુલ્લો ચયઇન
હાલેકુન ઇલા વજ-હા, લહુલ હુકમો વ ઇલય-હે તુર જઉન. કુલ્લો
મન અલય-હા દાન, વ યજકા વજહે! રખમેકા જુલ જલાલે વલ
ઇકરામ. ઇજકા મૈયેતુન વ ઇન-નહુમ મૈયેતુન, સુમ્મા ઇન-નકુન
યૌમલ કિયા-મતે ઇનદા રખમે-કુમ તખ તસેમુન.

(અગર મૈયત મરદ હોવે, તો અયસા કહે,)

યા અબદલાહ, ઇખને અ-મ-તીલાહ, ઉજ-કોરલ અહ-દલ
લજી ખરજ-તા,

(અગર મૈયત ઔરત હોવે, તો અયસા કહે.)

યા અ-મ-તલાહ, ખીનતે હજ્વા.

ઉજ-કોરીલ અહ-દલ લજી ખરજ-તે.

મીન દારીદ દુન્યા, ઇલા દારીલ આખેરાહ. વહોવા શહા-દતો
અન લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહો વ અન્ના મોદમ-મદર રસુલુલાહ, વ
અન્નલ જન્નતા હકકુન, વ અન નન નારા હકકુન, વ અન્નલ
મવતા હકકુન, વ અન્નલ કયરા હકકુન, વ અન્નલ મુન-કરા વન
નકીરા હકકુન, વ અન્નસ સુવાલા હકકુન, વ અન-નલ જવાયાહકકુન, વ
અન્નલ હીસાયા હકકુન, વ અન્નલ મીઝાના હકકુન, વ અન્નલ બાઅસા હકકુન,
વ અન્નલ હવદા હકકુન. વ અન્નલ કિસાસા હકકુન, વ અન્નલ
શહા-અતા હકકુન, વ અન્નસ સિરાતા હકકુન, વ અન્નલ હશરા
હકકુન, વ અન્ના રૌ-ય-તલાહે તઆલા શીલ જન્નતે, લિલ મોમે
નીના હકકુન, વ અન્નસ સા-અતા આતે-યતુલ લા-રયયા શીહા, વ
અન-નલાહા યખ-અસો મન શીલ કુયુર, વ અન્નકા રદીતા બિલાહે
રખ્યન વાહેદન, વ બિલ ઇસલામે દીનન, વખે મોહ-મદીન સલ
લલાહો અલય-હે વસલમ, રસુલન નખીયા હાજ અખસો મન્નેલીમ

મીમ મનાઝેલીલ આખે-રા. વ આખેરા મનાઝેલીમ મીમ મનાઝેલીદ
 દુન્યા અલ ફાનીયા. કમા કા-લલ્લાહો તઆલા શી મોહ-કમે કિતા-ખીહીલ
 અઝીઝીલ હકીમ. મીનહા ખલક-ના-કુમ, વ શીતા નોખ-દોકુમ, વ
 મીનના નુખરે-જોકુમ તા-રતન ઉખરા. અલ આના યાતી-કલ મ-લ-કા
 નીલ કરીમા-નીલ મોઅક-કલા-નીલ મોહા-સંખાન. ફલા યુઝ્ઝે આકા,
 x

વલા યુર હેઆકા, વલા યર-આકા, વલા યહુ-લાકા, ફર્ધન નહોમા
 x x x

ખલ-કુમ મીન ખલ-કીલાહો તઆલા. ફ-ઈન્ન સઆ-લકા, મર રખ્ખોકા,
 x x

વ મન નખીયોકા, વ-મા ઇમામોકા, વ-મા દીનોકા, વ-મા કીખ-લતોકા,
 x x x

વ-મા ઇખિવા-નોકા, (અગર ઔરત હોવે, તો જહાં યે નીશાની વાલે
 x x

હરફ કા, લીખ્ખે હેં વહાં કે, પરહે.) ફકો-લીલાહો રખ્ખી, વ મોહ-
 મદુન નખી, લલ કુરઆનો ઇમામી, વલ કાઅ-ખતો કિખ-લતી, વલ
 ઇસલામો દીની, વલ મોઅ-મેનુના વલ મુરલે-મુન. કુલ-લહુમ ઇખ-
 વાની અલા જલેકા ખોલેક-તા, વ-અલા જલેકા હોઇ-ઈતા, વ-અલા
 x x

જલેકા મુત-તા, વ-અલા જલેકા તુખ-અસો, ઇનશા અલાહો તઆલા,
 x

વ અનતા, મીનલ આમેનીન. (અગર ઔરત હો, તો જહાં યે નીશાની
 x x

વાલે હરફ તા, લીખ્ખે હેં. વહાં તે, પરહે) સમ-મ-ત-કલાહો તઆલા
 ખીલ કવલીસ સાખેત. અલા હુમ્મા સખ્ખેત-હો ખીલ કવલીસ સાખેત.

ગોસળ-મેતુલા હુલ લજના આ-મનુ ગિલ ક્વલીસ સામેત, શીલ
હયાતીદ દુન્યા વ-શીલ આખેરા, યા ઐયો-તોહન નફસુલ મુ-ત-મખમા
તુર જેઠ ધલા રખમેકે રાદી-અતમ મરદીયા. ફદ-ખુલી શી ધખાદી, વદ-
ખુલી જન્નતિ, અલા હુમ-મગફેર, લે અહ-લીલ કુખુરે, મીનલ
મોઅમે-નીના વલ મોઅ-મેનાત, વલ મુસ્લેમોના વલ મુસ્લે-માત,
વજ અલીલા હુમા શી કુખુ-રે હેમુદ-દીયા, વન-નુર, વલ ફેસ-હતા
વસ-સુરર. વલ બહ-જતા વલ હુખુર, વલ મગફે-રતા અલા અહલીલ
કુખુર, ધન-નકા, મલેકુન, રખુન ગઢુરર રહીમ. દાઅવા-હુમ શીરા
સુખલા-નકા, અલા હુમા વ તહૈયતો-હુમ શીહા સલામ, વ આખેરા
દાઅવા-હુમ અનીલ હમ્દો લીલાહે રખીલ આ-લ-મીન.

હઝરત પીર મોલાના સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જલ્લાની રહ, કે ૧૧ નામકી ફઝીલત.

હઝરત ગૌસુસ સકલેન કદ. કે ગ્યારા નામે મુખારકકો કોઈ કામકી
નિયતસે એકસો ગ્યારા મરતબે, ધશાકી નમાઝકે બાદ પરહે. ઓર રહે
પાકફી તરફ મુત વજળ હોવે, તો હાજત બર આવે. અબ્વલ વ
આખીર ફરફ શરીફ ગ્યારા મરતબે પરહે. વોહ નામે મુખારક ચેહે,

સયદ મોહયોદ-દીન અમીરશા, શેખ મોહયોદ-દીન હુસુશા,
 આવલીયા મોહયોદ-દીન અમાનુશા. મવલાના મોહયોદ-દીન નુરશા,
 ગઝોસ મોહયોદ-દીન કુતબુશા, સુલતાન મોહયોદ-દીન સમદુશા,
 ખાગન મોહયોદ-દીન ફરમાનુશા. મખદુમ મોહયોદ-દીન ખુરદાનુશા.
 દુરવેશ મોહયોદ-દીન અમાનુશા. મીસકીન મોહયોદ-દીન કદ-દ-સુલ્લા.
 ફકીર મોહયોદ-દીન શાહે-દતુલ્લા, અજેસ-ની, અજેસ-ની, અજેસ-ની,
 વમ-દુદની, વ અદરેક-ની, શી ક્રાએ કુલ્લે હા-જતી, વફ-તહ લી,
 અલલ મખલુકીન, યા કુતબો રખ્યાની. યા ગઝોસો સમદાની, યા
 મહબુબ મુખહાની. સુલતાન. મીરાં મોહયોદ-દીન અખુ મોહમદ
 શાહ અખદુલ કાદીર જુલાની, કદ-દ સલ્લાહો સીર રહુલ
 અઝીઝ, વ સલ સલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી મોહમ મદોવ,
 વ આલીહી, વ સહખીહી અજ-મઘન, ખે-રહ મતેકા યા અર
 હમર રાહેમીન.

ઈસલામી ખારા મહીને નામ ઓર

ઉનકે ફઝાયેલ.

૧ મોહરેમ, ૨ સહર, ૩ રખીલ અવ્વલ, ૪ રખીલ આ-
 ખીર. ૫ જમાદીલ અવ્વલ, ૬ જમાદીલ આખીર, ૭ રજબ.
 ૮ શાઅબાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શવ્વાલ, ૧૧ જુકદ, ૧૨ જહજ.
 ૧ મોહરરમુલ હુરામ-યાને અરબયે ઝમાને બહેલીયત-મેંબી

જીદાલ વ કીતાલકો હરામ જાનતે થે, ઓર ધજતીદાયે સને હીજરી ઇસ મહીનેસે હે. કયું કે હજરત મોહમદ સલ, ને હીજરતકા ઇરાદા ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા.

ઇસ મહીનેકી દસવી તારીખ બહાત બુઝુર્ગ હે, કયું કે ઉસી તારીખકા હજરત ઇમામ હુસેન રહી, શહીદ હુયે, તારીખ ૯ ઓર ૧૦ વીકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇફતાર રોઝદારોંકા કરાનાબી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજર ફરીશ્તોંકી ઇઆદતકા, ઓર દસ હજર હાજીયોંકા, ઓર દસ હજર શહીદોંકા, સવાબ હાસીલ હોતા હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે રહમાન પરહે.

સ-ફ-ફલ મુઝફ-ફર-યે નામ ઇસ લીયે રખ્યા ગયા, કે બાઝે અરબ આપની જાગે સકુનત ખાલી કરકે ચલે જાતે થે, ઓર મોસીમે ખીજાંબી થી,

તા. ૨૭ કે બાદ શમે દો-શંબાકો ચાં હજરત સલ, ને હજરત સીદદીક રહી, કે હમરાહ મહીનેકો હીજરત ફરમાઇ, ઓર ત્રીન રોજ તક, ગારે સુરમે રેહકર, ચહાર શંબાકી શામકો મહીનેકો રવાના હુયે, ઇસલીયે આખીરી ચહાર શંબા (ખુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હેં.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે યાસીન પરહે.

૩ રખીઉલ અન્વલ—યે નામ મુકરર કરનેકે વક્ત, શુર ફસલ રખીકા થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવી તારીખ દો-શંબાકે રોજ વીલાદત હજરત મોહમદ સલ, કી હુઈ. ઓર ઉસી તારીખ વફાતબી હુઈ.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુખદેલા પરહે.

૪ રખ.ઉલ આખીર-ઇસ માહકા નામ મુકરર કરતે વકત
ઇસલે રખીકા આખીર થા, ઇસલાંચે યે નામ રખ્યા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પાર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઓર
તા. ૧૦ વીંકી શયકા ગ્યારહવીં. ઓર તા. ૧૭ વીંકી સતરવીં,
કી-ગતી હે.

૫ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલક (તખારક) પરહે.

૫ જમાદીઉલ અવ્વલ-ઇસ મહીનેકી ઇખતીદામેં સરદીકા
મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેમે કોઇબી અમલીયાત પરહના નીહાયત કાયેદા
ખપ્શતા હે. ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, શયે અવ્વલમેં ખીસ રક-
આત નમાઝે નરીલ પરહે. હર રકઆતમેં ખાદ, અલ હમ્દકે, સુરયે
કુલહો વધાહ, ગ્યારા મરતબે પરહે, બકા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ઉલ આખીર-ઇસ મહીનેકી આખા મેં મોસીમે
ખરક થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત
નમાઝ પરહતે થે. ઓર આખીરકે ઇસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરય મુદરસર પરહે.

૭ રજ-થુલ સુરજજળ-યે મહીના મોઅઝઝમ હોનેકે બાએસ
અહલે અરબ ઇસકો શહરસ્લા કેહતે થે, ઓર તાઝીમ કરતે થે,
ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા. કે જન્નતમેં એક નેહર હે,
ઉસકો રજળ કેહતે હે. ઉસકા પાની દુધસે બ્યાદા સુફેદ હે.
ઓર સોહસે બ્યાદા મીઠા હે. પસ જો કોઇ ઇસ 'મહીનેમે' રોઝે
રખ્યા, તો અસ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર ચે
દુઆ પરહતે ચે. “અલ્લા હુમ્મા બારેક લના ફી શહરા રજબ, વ
શાબાન વ રમદાન.”

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૭ કો આં હઝરત સલ. કો, મેઅરાજ
હુમ, ઇસ રાતકી ઇબાદત, રોઝા નમાઝ મકબુલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરચે હા, મીમ, એન, સીન.
કાફ, પરહે.

૮ શાઅબ્બાનુલ મોઅઝઝમ-પુઝુર્ગી ઇસ માહકી નીહાવત
હે. ખુદવદે આલમ બંદોં પર રીજક વગેરા, ઓર તમામી ઉમુરાતે
આલમ જુદા જુદા મુકરર હોતે હે. ઇસલીચે ચે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી તા. ૧૪ વીંકી શબ્દકો શબ્દ બરાત હે. ઓર
સોનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહરમ રેહતા હે. તા. ૧૪ ઓર તા. ૧૫
કો રોઝા રખના બેહતર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરચે સાર પદહે.

૯ રમઝાનુલ મુબારક—ચે મહીના માખુજ હે રમઝસે.
જસક! માએની જલનેકી હોતી હે. ચે નામ મુકરર કરતે વક્ત
ઝમાના ગરમીકા થા, ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદકે
જુનાહ જલ જાતે હે, ઓર રોજ કુશાદા હોતી હે. ઇસકો માહે
સીયામ બી કહેતે હે.

ઇસ મહીનેકી સરદારી સબ મહીનોંપર હે, ઇસ મહીનેકે રોઝે
ફરઝ હે; ૨૭ વીં શબ્દકો શબ્દ કદર હોતી હે. ઉસ રાતકી ઇબાદત
બહોત અજરે અઝીમ રખતી હે. કુરઆને શરીફ ઇસી માહમેં
નાઝીલ હુવા.

૧૭ શબ્દાકુલ મુકરમ—ગળાલકે માખને ઉઠાને ઝોર
મોકુક કરને કે હે. કયુકે અરખકે બાશીદે ઇસ મહીનેમેં સયરો
શીકાર કરતે થે, ઝોર મકાનસે બાહર જાયા કરતે થે, ઇસલીયે થે
નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો ઇદ મુબારક હે.

ઈસ મહીનેકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હેં.
હર રોઝેકા સવાખ હજર રોઝોં કે સવાખ બરાબર હે, ઝોર ફર
માયા રસુલ સલ, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઈ
મરજાવે, તો શહીદકા રત્યા પાવે,

ઈસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ છ-ક-ઢ-તુલ હુરામ—યાને બેઠનેવાલા. અહલે અરખ
ઇસ મહીનેમેં જુદાલ ઝોર કીતાલસે બાઝ રેહતે થે. ઝોર ધરોમેં
આરામ લેતે થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો ચાર રકઆત નમાઝે નશીલ
પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલહામ કે ૨૧, બાર સુરયે. કુત્તહો
બદલાહ પરહે, તો સવાખ હજ, ઝોર ઉમરાકા હોતા હે. ઝોર દો-
શબ્દેકા રોઝા રખનાબી અફઝલ હે.

ઈસ મહીનેકા ચાંદ ખકર, સુરયે તુન પરહે.

છ-હ-જ-તુલ હુરામ—એક બાર હજ કરના. ઝોર સાલ,
ઉસપર કામીલ હોતા હે. જોયા થે માહ સાહેબે સાલ હે.

અરફેકા રોઝા યાને તા. ૮ હજકે રોજકા રોઝા રખનેસે એક બરસકે
જુમાહ બખશે જાતે હેં, તા. ૧૦ વોકે યાને ઇદકે રોઝ, સદકા
મીસકીનોંકા દેના, સવાખે હજ ઝોર ઉમરાકે બરાબર હે.

ઈસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરતુલ હજર પરહે.

अथान गुनाहे सगीरा, व कभीरा.

मुसलमानो. अथ जोशे दीलसे सुनना याहीये, के जयसे
 अरक न भगवानके अंगलाने इरज हें, गुनाहोंसे दूर रेखनाभी इरज
 हे. गुनाह यात्रे कभीरा याने अडे. उनके करनेसे अजगम होमा,
 अजर ताया नकरे. और यात्रे सगीरा हें, उसके करनेसेभी
 अजगम होमा, पर थोडा. अथ गुनाहे कभीराका अथान करता हूं.
 श्रीरं पुनरो करना; यतीमोंका भाल आना, कीसी औरतके जुटी
 तोहमत मीनाका करनी; हो यह कारीरोंके जंगसे भागना, शराब
 पीना, जुधम नादक करना. अपने तर्क गय-शेसे अच्छा मनना,
 पुदासे भीड़ न करना, भसायेकी जेश, भेटी पर नजरे अद करना,
 पुदाका रदमाये ना-बम्हीद होना श्रीमीसे वाज्हेता करके वहा न
 करना. कीसीका अमानतमे भीयानत करना पुदाका इरज तरक
 करना, “कुरआने शरीफ” परहेके लुल मनना, शहादत हककी
 छुपाना, शहादत जुटी देना, जुट भोलना, पुसुसफि कसम जुटी
 आना. इससे कीसीका भाल या मन, या दुरमत जाती रहे.
 कसम पुदाके नामके सीवा और कीसीकी आना, और सीजद
 कीसीको सीवा पुदाके करना, जुमआकी नमाज तरक करना, हमेशा
 जमाअत तरक करना, मुसलमानोंको कारीर रेखना, कीसीका जीवा
 सुनना, जेरी करना, खद लेने देते कम तोलना, जालीमोंकी
 पुत्रामद करना, अयाज आना. कजीया नाहक इयसल करना, भाल
 सुदाके पीछे जगरदस्तीसे कम देना, लडकोंसे पुरा काम (वचानत) करना,
 हपेजकी हालतमे आयती जेउ, या याहीसे सोहपत करना, अना
 जकी गीरानीसे पुशी होना, कीसी गयेर औरतसे असे भीखत

મેં બેઠના, જનવરોંસે જીભાચ કરના, જુવા યા સદા, સખેલના, કાશીરોંકી
 રસમેં પસંદ કરના, નુજુમીકી બાતોંકો સચ્ચા જનના, દાઅવા અપની
 ધબ્બાદત યા તકવાકા કરના; મુરદેપર પીટના, પુકારકે રોના, ખાનેકો
 ખુરા કેહના, નાચ દેખના, બાજોંસે સુનના, ધબ્બાદત લોગોંકે દીખલા
 નેકો કરના. કાસીકે બરમેં બે ધજાજત ચલે જના, કાસીકી મસખરી
 કરકે બેહુરમત કરના, ગુનાહ ધનકે સીવાં ઓર બહોત હેં, ગરજ
 સખ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઓર તૌબા કરતા રહે. હદીસે શરીફમેં
 આયા હે, કે મુસલ-માન વોહ શખ્સ હે, કે જસકી જબાનસે ઓર
 હાથસે કાસીકો ધજા નહો. ધનિસાનકો લાજમ હે, ઓર લાયેક યું હે
 કે, અપને તઈ લીલાજ કરકે સખસે ખુરા આપકો જાને; ઓર કાસીકો
 ખુરા નજાને. ઓર કાસીકો અયેબ તલાશ ન કરે. પસ બગેર તલા
 શકે અગર અયેબ કાસીકા માલુમ હો-જાયે, તો નરમીસે હસે નસીહત
 કરે, લેકીન ફજીદત ન કરે. ઓર રસવા ન કરે, હક-તઆલા સખકો
 નેક અમલકી તવરીક દે.

આમીન.

ગઝલ.

(ખનાવનાર-મૌલવી સૈયદ મુરદ્દીન રીફાઈરહ સાહેબ)

તેરા જલવા હે નજરોંમેં સમાયા,
 જંબર દેખા નઝર તુહી તુ આયા.
 મીઠાયા હસ્તીયે મોવ-દુમ અપની,
 ફના હોકર બકાસા લુલ્હ પાયા.
 તસદ્દુક તુઝપે જાન અય મેરે રહબર,
 મુઝે મતલુબસે તુને મીનાયા.
 સરા-સીમા યા હર સુ જસ્તબુ-મેં,

બ-ઉજલત કલ્પને મુઝદા સુનાયા.
 નખીકો જસને દેખા રખકો દેખા,
 તજલાયે અહદ અહમદમેં પાયા.
 વોહી હે કસરે તનમેં જલવા-આરા,
 નશાં અગયારકા મુતલક મીઝાયા.
 છુપે થે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
 નીમાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
 તલન-તુફસે મેરે પીરે મુગાંને.
 પ્યાલા સીરરે વહદતકા પીલાયા.
 વુકુરે ઇસ્કે અહમદને સરાસર,
 મુઝે મસ્તાના વ શયદા બનાયા.
 મુનઝર નુર હે અય નુર હર સુ,
 ઉસીકા નુર હે સખમેં સમાયા.

મુનાઝત.

હાથ ઉઠાયે હેં હમ ઇલ્લીનકે લીયે,
 હો કુમુલ અય ખુદા મુસ્તહાકે લીયે. ૧
 બહરે હસનેન હાસીલ હો ઉમ્મીદે દિલ,
 મુશ્કીલ આસાં હો મુશ્કીલ કુશાકે લીયે. ૨
 કોઇ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,
 ખયર હો સખકી ખયરલ-વરાકે લીયે. ૩
 હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
 અય ખુદા યસ્મે શાહે હુદા કે લીયે.

એક સહારા ફક્ત તેરી બખશીશકા હે,
 કુછ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે. ૫
 બક્ષ દે સખ ગુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેબી,
 તેરે મહબુબ ખયર-વરાકે લીયે. ૬

રૂબાઈ.

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ બશર,
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર.
 લા યુમ કેનીસ નનાઓ કમા કાના હક કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તુઈ કીસ્સા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે ચેહ રીસાલા 'હદીયતુલ મુસ્લેમીન યામિને
 ખુશરીયાતે દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે
 રસુલ કરે, જે કોઈ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે
 હકમેં દુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હખીબકે, ઓર
 હસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોંકો નેક તવશીક
 અત્તા કર, જે હુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન, વ ખાતેમુન નખીધન. સલ
 વલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ, આમીન, આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

તમામ શુદ.

એમ. એસ. અલી કાદરી.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર સૈયદઅલી કાઢરી બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ટેકાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ—બીલીમોરા.

મુરત ચઉટાના પુલ ઉપર પાણીની ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર”

પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં બાતીની બાને છુપા બેદો તથા તેનાં કયાયેદો છે. કીમત ૦-૮-૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હકરત પીરાને પીર હસ્તગીર બાને સૈયદ અબ્દુલકાદર જલ્લાની રહની કરામાનો અને જંદગીનો એકવાલ છે. કીમત ૦-૬-૦.

રમુઝે દીલપસંદગી આ બાને કિતાબોમાં હરદુ બને ગુજરાત ગુલઝારે ઝરાફત જખાનમાં નસીહતરૂપી દુઅકાઓ, અને રમુજ બાબતોથી બરપુર છે, કીમત દરએકની ૬-૬-૦.

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીખ અજમાવજા માટે ફાલનામાં ખાબની તાબીરો, ઇલમે કયાફા, વીગેરે છે. કીમત ૦-૫-૦.

બઝમે કબ્વાલી
મેહરે દરખશાં
આરામે દીલ
સોહાની હરીયાલી
દીલખુશ ગોહર
બુલબુલે બંગાલી
નગમયે રહાની

આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્વાલી અને ઇસ્કી ગઝલો, આ નાટકના હરદુ તથા ગુજરાતી સુદી કહેલાં ગાયનો, દાદરા, કુમરી, ફેરવા, વીગેરે હસ્તાદી ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદા જુદા છે.

કીમત દરએકની રૂ. ૦-૪-૦.

કિતાબો મલવનું ટેકાણું—

સૈયદ ખનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરીની કં

મુ. બીલીમોરા. જલ્લો—સુરત.

